

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

12 juni 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGING IN DE SAMENSTELLING VAN DE FRACTIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET GELIJKE ONDERWIJSKANSEN-I

RESOLUTIE GELIJKEKANSENBELEID BINNEN HET ONDERWIJS

VERZOEKSCHRIFT VERMINDERING VAN HET AANTAL EXTRA-UREN ZORGVERBREDING
NAAR AANLEIDING VAN HET GELIJKEKANSENDECREET-I

RESOLUTIE GEACTUALISEERD VLAAMS PROGRAMMA STAATSHERVORMING

WIJZIGING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS

ROUWHULDE

MOTIE VAN AANBEVELING – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 54

Woensdag 12 juni 2002

Berichten van verhindering	1
Fracties	
Wijziging in de samenstelling	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	2
Met redenen omklede motie	
Indiening	3
Voorontwerp van decreet	
Indiening	4
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Jaarverslagen	
Indiening	4
Motie van een gemeente	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening,	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de algemene veiligheid in de Vlaamse scholen	5
Actuele vraag van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs	
Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs	7
Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie	

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie	9
Actuele vraag van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de effectiviteit van het Trivisi-project inzake verantwoord ondernemerschap	11
Ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12	
Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs – 579 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	12
Sprekers : mevrouw Veerle Heeren, verslaggever, de heren Luc Martens, Joris Van Hauthem, Gilbert Van Baelen, Ludo Sannen en Julien Librecht, mevrouw Hilde Claes, de heren Kris Van Dijck en Frans Ramon, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Dirk De Cock en minister Marleen Vanderpoorten	
Artikelsgewijze bespreking	42
Verzoekschrift betreffende de vermindering van het aantal extra-uren zorgverbreding naar aanleiding van het gelijkekansendecreet-I – 1235 (2001-2002) – Nr. 1	
Verslag	65
Voorstel van resolutie van de heren Luc Van den Brande, Johan Sauwens, Ludwig Caluwé en Eric Van Rompuy, mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staats Hervorming – 1006 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	66
Spreker : de heer Johan Sauwens	
Aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers	
Bespreking en stemming	67
Rouwhulde	67
Ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12	
Aangehouden stemmingen	68
Spreker : de heer Joris Van Hauthem	
Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs – 579 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	73
Motie van aanbeveling van de heren Eric Van Rompuy, Luc Van den Brande, Johan Sauwens, Ludwig Caluwé en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van het op 7 mei 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorgenomen wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving – 1199 (2001-2002) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Herman Lauwers, Herman De Loor, Luc Van den Brande, Karel De Gucht, Joris Van Hauthem en Bruno Tobback	

- Met redenen omklede motie** van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de offertes voor de Euronauten-campagne door het communicatiebureau Slangen en Partners
– 1205 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 79
- Met redenen omklede motie** van de heren Jan Penris en Filip Dewinter tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer André-Emiel Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het instellen van een zogenaamde overlasttaks door verschillende steden en gemeenten
– 1206 (2001-2002) – Nr. 1
Intrekking 71
Spreker : de heer Jan Penris
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Bart De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door de heer Chokri Mahassine in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, betreffende het inburgeringsbeleid
– 1225 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 81
Sprekers : de heer Chokri Mahassine en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Bart De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de knelpunten in de initiatieven buitenschoolse kinderopvang
– 1226 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 86
Spreker : mevrouw Sonja Becq
- Met redenen omklede motie** van de heren Julien Librecht, Pieter Huybrechts, Wilfried Aers en Roland Van Goethem tot besluit van de op 23 mei 2002 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de activering van geschiedenislessen over de Tweede Wereldoorlog en de politieke oriëntering ervan
– 1228 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 87
- Regeling van de werkzaamheden** 89

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeyns, Ludwig Caluwé, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbosche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van

Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Gilbert Bossuyt, Herman De Reuse, Boudewijn Laloo : gezondheidsredenen ;

Patricia Ceysens : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Filip Dewinter, Marijke Dillen, Rufin Grijp, Ingrid van Kessel.

FRACTIES**Wijziging in de samenstelling**

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 28 mei 2002 deelt mevrouw Hermans mee dat zij niet langer deel wenst uit te maken van de VU&ID-fractie.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

Voorzitter

- Ontwerp van decreet houdende instemming met
 1. de partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, de bijlagen I tot VI, de protocollen 1 tot 3 en de slotakte, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 ("Overeenkomst van Cotonou"), en
 2. het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, inzake maatregelen en procedures voor de tenuitvoerlegging van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst en de bijlage, ondertekend in Brussel op 18 september 2000
 – 1240 (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

meen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-B.

- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Patrick Hostekint en Jacques Laverge aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-D.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Frans De Cock aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-B (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Cis Schepens aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Dirk Holemans aan de Commissie voor Alge-

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-E.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-F.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Claudine De Schepper aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-G.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-H.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ingrid van Kessel aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (000) – Nr. 6-I
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 6-J.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Dirk Hollemans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (000) – Nr. 6-K.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Jan Van Duppen over de hoorzitting over het voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, de heer Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Gilbert Vanleenhove betreffende een beleid dat meer toekomstperspectief geeft aan verpleegkundigen
– 504 (2001-2002) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht

door mevrouw Veerle Heeren over het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I

– 1143 (2001-2002) – Nr. 10.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Bart De Smet over het ontwerp van decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds
– 1148 (2001-2002) – Nr. 5.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Bart De Smet en Dirk De Cock over het verzoekschrift betreffende de toepassing van de wet op de begraafplaatsen
– 1237 (2001-2002) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Bart De Smet en Dirk De Cock over het verzoekschrift betreffende gemeentebelastingen op een tweede verblijf
– 1238 (2001-2002) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES
Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scouts-groep voor allochtone jongeren in Antwerpen
– 1236 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Chris Vandebroeke en Luc Van den Brande tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Chris Vandebroeke in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming,

Voorzitter

over het dreigend tekort aan wetenschappers en onderzoekers in het bijzonder en over het onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid in Vlaanderen en Europa
– 1239 (2001-2002) – Nr. 1.

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 31 mei 2002 (VR 47/2001-2002).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies d.d. 28 mei 2002 nr. 2002/002 betreffende particuliere radio-omroepen (DOC 206/2001-2002).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief N 12-2.090.403 B5 van 7 juni 2002 betreffende de doorlichting van de gunning van de managementcontracten voor de luchthavens Deurne en Oostende en de vraag om inzage- en informatierecht vanwege Vlaams volksvertegenwoordiger de heer Carl Decaluwé d.d. 1 juni 2002 inzake de gunning van de managementcontracten voor de luchthavens van Deurne en Oostende (DOC 210/2001-2002).

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- West-Vlaanderen in feiten en cijfers – 2001, van de GOM-West-Vlaanderen (DOC 205/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van het Fonds Film in Vlaanderen (DOC 207/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (DOC 208/2001-2002).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling

Voorzitter

Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

tiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2398 ;
- Rolnummers 2406 en 2418 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2415 ;
- Rolnummer 2429.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Tremelo met betrekking tot het gemeentefonds, goedgekeurd door de gemeenteraad op 28 mei 2002 (DOC 209/2001-2002).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de algemene veiligheid in de Vlaamse scholen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de algemene veiligheid in de Vlaamse scholen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik weet dat de algemene veiligheid in de Vlaamse scholen een enorm moeilijke materie is. Het gaat immers over enorm veel gebouwen, veel personeelsleden en honderdduizenden schoolgaande kinderen. Ik weet dat er al heel veel is gebeurd en dat er dagelijks nog vanalles gebeurt.

De jongste tijd komt de algemene veiligheid echter steeds meer onder druk te staan. Ik verwijs naar de heel spijtige ongevallen in Ganshoren en Zwijnaarde. Tot onze verbazing was er in de ene school niemand aanwezig die ook maar enige EHBO-opleiding had gevolgd. In het ander geval merkten we dat, ondanks de aanwezigheid van het onderhoudspersoneel in de scholen en de toelagen voor onderhoud, er kasten stonden met een inhoud van 100 tot 150 kilogram die zomaar kunnen omvallen op spelende kinderen.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 89 van 5 juni 2002 ;
 - Arrest nr. 90 van 5 juni 2002 ;
 - Arrest nr. 91 van 5 juni 2002 ;
 - Arrest nr. 92 van 5 juni 2002 ;
 - Arrest nr. 93 van 5 juni 2002.
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernie-

Naast problemen met de veiligheid van de kinderen, zijn er ook problemen met veiligheid van de gebouwen. De jongste tijd stijgt het aantal branden. Het jongste, heel spijtige, voorval betrof een conciërgewoning van een basisschool te Antwerpen waarbij twee doden vielen. In de scholen is er ook sprake van een stijging van het aantal arbeids-

Bogaert

ongevallen bij het personeel, onder meer te wijten aan agressie.

Mevrouw de minister, ik zou het geen stijgend onveiligheidsgevoel in de scholen durven noemen, maar 'een stijging van de onveiligheid in de kleine zin van het woord ten gevolge van fatale aflopen van ongevallen'. Ik wil u daarom vragen of er een eenduidig veiligheidsplan bestaat waaraan alle onderwijsinstellingen, ongeacht het aantal leerlingen of het aantal personeelsleden, zich moeten houden? Zo niet, bestaan er dan beleidsplannen per beleidsonderdeel: personeel, schoolgaande kinderen, bezoekers en infrastructuur?

De voorzitter: Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, scholen zijn uiteraard verplicht om de algemene veiligheidsvoorschriften te volgen voor instellingen in het algemeen en voor scholen in het bijzonder. De onderwijsoverheid, met name de minister, heeft natuurlijk geen mogelijkheid om af te wijken van die algemene regels. Die regels kunnen door diverse overheden worden opgelegd, zowel door de lokale, de federale als de Vlaamse overheid.

Elk schoolbestuur heeft de opdracht om een veiligheidsplan uit te werken. Dat gebeurt trouwens ook. Slechts heel weinig scholen blijven op dat vlak in gebreke. Als de inspectie een doorlichting maakt van een school, dan gebeurt dat meestal aan de hand van de zogenaamde inspectie-index. Veiligheid vormt een onderdeel van de index. De inspecteur overloopt de index of vraagt lijst in eerste instantie samen met de directeur van de school. Hij duidt de eventuele gebreken aan. Het resultaat daarvan wordt opgenomen in de algemene doorlichting van de school.

Omwille van de strengere maatregelen, merken we de jongste tijd dat in een aantal doorlichtingen opmerkingen worden gemaakt over de veiligheid. Bovendien stellen een aantal doorlichtingen dat een positief inspectieverslag kan worden afgeleverd op voorwaarde dat op een bepaald aantal punten aan de betreffende eisen wordt tegemoetgekomen. Vaak hebben die punten inderdaad met veiligheid te maken.

De voorbije weken ben ik niet alleen met het inspectieverslag op zich geconfronteerd, maar ook met een aantal scholen die aan de alarmbel trok-

ken en mij vroegen hoe ze daarmee moeten omgaan. Ze hebben tot 30 juni 2003 de tijd om daar iets aan te doen, maar hebben daartoe naar eigen zeggen ook bijkomende financiële middelen nodig. Zij vragen mij dan ook een voorstel te formuleren om samen tot een oplossing te komen. Met de directies van die scholen heb ik alvast afgesproken om dit samen met de inspectie te bespreken. Uiteraard moeten we in dat verband ook contacten leggen met de federale overheid en dergelijke meer. Begin juli zal ik die mensen opnieuw ontmoeten ten einde tot concrete afspraken te komen.

Uiteraard hoef ik u niet te zeggen dat het hier om een onderwerp gaat dat mijn bevoegdheden vaak overstijgt. Het is mijns inziens dan ook belangrijk dat elke overheid – op lokaal niveau, op het niveau van gemeenschappen en gewesten én op federaal niveau – zich realiseert dat alle uitgevaardigde maatregelen ook gelden voor scholen. De veiligheid staat uiteraard buiten kijf. Er moet in elke omstandigheid voor gezorgd worden dat de kinderen niet in een onveilige situatie kunnen terechtkomen.

De spijtige voorvallen die zich de voorbije weken hebben voorgedaan moeten we één voor één onderzoeken. We moeten ons daarbij afvragen in hoeverre daar de nodige voorzorgsmaatregelen werden genomen en in hoeverre het plaatselijke schoolbestuur daar misschien in de fout is gegaan. Uiteraard is het voor mij onmogelijk daarover nu van hieruit te oordelen.

Samenvattend kan ik zeggen dat het een onderwerp betreft dat ons zeer na aan het hart ligt en dat er samen met de betrokken directies zeker gezocht wordt naar een oplossing om alles binnen goede banen te leiden.

De voorzitter: De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert: Mevrouw de minister, ik begrijp dat het hier een complexe materie betreft waarbij het inderdaad niet steeds eenvoudig is de bevoegdheden af te bakenen en dank u in ieder geval voor uw antwoord. Toch wil ik nog enkele bedenkingen kwijt.

Ik was bijzonder geschrokken door het inspectieverslag van de commandant van de brandweer van Hasselt waarin gesteld wordt dat 7 op de 10 scholen niet in orde zouden zijn met de brandveiligheid.

Ik was ook geschrokken door het nieuws dat in de school van Ganshoren, nochtans een middelgrote

Bogaert

school, niemand aanwezig was met een EHBO-opleiding. Als daar iemand met een dergelijke opleiding geweest was, dan had het leven van die jongen waarschijnlijk gered kunnen worden.

Ook deze aspecten zouden mijns inziens bijzondere aandacht moeten krijgen in het inspectieverslag waar u naar verwees. Dan zouden spijtige gevallen zoals deze van de voorbije weken, in de toekomst misschien vermeden kunnen worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs

Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Claes en de heer Baelen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nota betreffende de taken van de lokale besturen inzake onderwijs.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, enkele dagen geleden konden we via de pers vernemen dat minister Vanderpoorten in het kader van het kerntakendebat – een debat waarmee we willen uitmaken welk beleidsniveau het best instaat voor wat – een nota opstelde waarbij zij uitdrukkelijk standpunten inneemt. Daarbij stelt zij enerzijds dat gemeentescholen het best worden ondergebracht in afzonderlijke structuren en anderzijds dat gemeentescholen op termijn het best overgaan in het gemeenschapsonderwijs.

Wat uw eerste initiatief of standpunt betreft, zult u wellicht op enige bijval kunnen rekenen. Met betrekking tot uw tweede initiatief of standpunt stel ik echter heel wat kritiek, ja zelfs bezorgdheid vast.

Persoonlijk moet ik zeggen dat ik u niet volledig kan volgen. Mijns inziens hebben gemeenten in het inrichten of organiseren van onderwijs – zeker van basisonderwijs – een belangrijke taak te vervullen en kunnen zij wat dat betreft voor een aanzienlijke meerwaarde zorgen. Zelf zou ik veeleer streven naar het stimuleren van samenwerkingsverbanden die men het best van onderuit laat groeien en die men dus niet van boven af gaat opleggen. Dat echter terzijde.

Bij het lezen van die persberichten maakte ik mij onmiddellijk de bedenking dat de overname van al die gemeentescholen op korte termijn heel wat geld zal kosten. Hebt u dienaangaande al een kostprijsberekening gemaakt? Zijn daarover cijfers beschikbaar? Hebt u al een financieel stappenplan uitgewerkt om de nodige middelen vrij te maken om uw ideeën te realiseren? Wordt uw standpunt ook gedeeld door uw partij? De heer Van Baelen zal na mij een aantal vragen stellen, en ik wil graag weten of hij uw mening deelt. Ik dacht toch – en u zult me wel corrigeren als ik de zaken niet correct weergeef – dat het VLD-congres van februari 2000 in Antwerpen uitdrukkelijk had gesteld dat de organisatie van kleuter- en lager onderwijs wel degelijk tot de kerntaken van een gemeente behoorde.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, zoals mevrouw Claes heeft gezegd, is er een discussienota verschenen in het kader van het kerntakendebat. Vanuit het veld is hier heel wat reactie op gekomen. Dat is een goede zaak. Dit is immers de bedoeling van een discussienota.

Mevrouw de minister, wat enorm belangrijk is, is de vraag die u zelf stelt, namelijk wat moet welke overheid op een bepaald ogenblik al of niet doen? Ik ben blij dat de vraag nogal scherp is geformuleerd, want daardoor ontstaat klaarheid en duidelijkheid.

Mevrouw Claes, de reacties getuigen van een bepaalde 'corporatistische' reflex. De stelling is : 'Raak alstublieft niet aan wat wij vandaag zo goed doen'. De 'wat'-vraag wordt echter door niemand gesteld. Lokale overheden, provinciebesturen en misschien ook de Vlaamse overheid, willen steeds meer bevoegdheden. Ze stellen zich echter zelden de vraag wat eventueel op een andere manier kan worden georganiseerd met eenzelfde doelstelling.

Van Baelen

Mevrouw Claes, u verwijst naar congresteksten van de VLD uit 2000. Ondertussen evolueren onze ideeën. We hebben nog geen officieel standpunt ingenomen. We hebben hierover immers geen congres, maar enkel een aantal studiedagen gehouden. De VLD-houding evolueert echter meer naar het bestaan van allemaal vrije scholen op het lokale vlak. Dit betekent in concreto dat de lokale overheid wel nog een rol te spelen heeft. Dat debat is vandaag niet aan de orde, ik ben gewoon ingegaan op wat u hier hebt verklaard.

Mevrouw de minister, wat is het statuut van deze nota? Wat is de timing en wat zijn de diverse voorstellen die u op tafel hebt gelegd? Hoe interfereert deze nota met de gesprekken die aan de gang zijn in het kader van de rondetafelconferentie voor onderwijs? Daar heeft men het immers ook over de plaats en de rol van lokale overheid ten aanzien van het onderwijs.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik zal eerst even toelichten hoe deze discussie in de pers is terechtgekomen. Op Vlaams niveau wordt al een tijdje een debat gehouden over de kerntaken. Elke minister heeft de opdracht gekregen om dat debat op zijn of haar domein te voeren.

Wat het onderwijs betreft, zijn er hierover een aantal vergaderingen gehouden. Ik ben van mening dat het tamelijk stervig vergaderingen waren. Er werd gediscussieerd over een aantal details en over wat de overheid nu eigenlijk doet. Het is sowieso de taak van de overheid om een aantal zaken op te leggen en op te lossen. Die discussie is echter nooit fundamenteel gevoerd.

Op een bepaald moment was er opnieuw een vergadering belegd voor begin juli. Ik achtte het nuttig om een denkoefening voor te leggen waarover dan in de betreffende vergadering zou kunnen worden gesproken. De steden en gemeenten waren uitgenodigd, maar ook de provincies. Het gaat dus zelfs niet om het statuut van een discussietekst, het gaat om een persoonlijke gedachtegang die ik aan de uitgenodigden van die vergadering heb voorgelegd.

Die denkoefening komt voort uit een aantal vaststellingen, bijvoorbeeld de vaststelling dat Vlaanderen op dit moment wordt geconfronteerd met vier inrichters van onderwijs : het vrij onderwijs,

het gemeenschapsonderwijs, het provinciaal en het gemeentelijk en stedelijk onderwijs. Op zich hoeft dat natuurlijk geen probleem te vormen, maar het is een feit dat die verschillende inrichters elkaar vaak beconcurreren en in elkaars vaarwater komen.

Ik stel bijvoorbeeld vast dat er in een grote Vlaamse stad vier CLB's naast elkaar bestaan. Afgezien van het feit dat de taak van de CLB's misschien eens ten gronde moet worden bekeken, is dat op zich geen gezonde situatie. In het technisch en het beroepsonderwijs zijn er heel wat dure studierichtingen die de verschillende netten naast elkaar, soms in dezelfde wijk, inrichten. In kleinere gemeenten van bijvoorbeeld 10.000 inwoners worden we vaak geconfronteerd met basisscholen van drie verschillende netten, terwijl we vaak vaststellen dat een van die drie netten eigenlijk te weinig leerlingen heeft om een levenskrachtige school te vormen.

Ik stel vast dat er scholen zijn die zo veel leerlingen hebben dat ze uit hun voegen barsten, terwijl er een paar straten verder een school van een ander net bijna leeg staat. Toch komen die scholen onderling zelfs niet tot huurovereenkomsten of tot afspraken. Dat zijn een aantal vaststellingen die mij doen bedenken dat het absoluut noodzakelijk is om tot afspraken en samenwerking te komen. Het is niet zo dat ik van de algemene regel uitga dat het gemeentelijk en het stedelijk onderwijs sowieso moeten worden overgeheveld naar het gemeenschapsonderwijs. Dat moet een lokale beslissing zijn. Onderwijs moet worden ingericht door die overheid of die instelling die daartoe de beste mogelijkheden en de meest geschikte bevoegdheid heeft. Ik wil het gemeentelijk en stedelijk onderwijs dus zeker niet afschaffen ten voordele van het gemeenschapsonderwijs.

Aan de andere kant zijn er een aantal andere discussies volop aan de gang. In de werkgroep financiering van de rondetafelconferentie bijvoorbeeld, vragen de deelnemers zich af of het kan dat een gemeentelijke overheid alleen extra middelen geeft aan haar eigen onderwijs. In de studie van de objectieve verschillen stelt men zich dezelfde vraag : kan het dat een gemeentebestuur of een stadsbestuur alleen extra middelen geeft aan zijn gemeentelijk of stedelijk onderwijs? Die vraag is op dit moment nog niet beantwoord.

Er liggen dus een aantal belangrijke punten op tafel en ik ben het volledig eens met die mensen die zeggen dat daarover moet worden gediscussieerd en dat ze dan wel zien waar ze terecht-

Vanderpoorten

men. Die discussie moet echter wel op een open manier worden gevoerd, zonder te vertrekken vanuit de stelling 'ik ben inrichter van dat onderwijs dus dat moet zeker overeind blijven'.

Ten slotte wil ik ook nog zeggen dat er evoluties zijn in het onderwijslandschap. Stilaan groeit er een consensus over het feit dat we onze scholen allemaal op dezelfde manier moeten financieren. Als dat gebeurt, en we leggen hen ook allemaal dezelfde rechten en plichten op, dan vraag ik me af wat in de toekomst de definitie zal zijn van een vrije school en van een officiële school. Misschien evolueren we beter naar een landschap waar nog uitsluitend vrije of uitsluitend officiële scholen voorkomen. Dan bedoel ik echter niet dat dat scholen zijn die worden ingericht door een lokale of een andere overheid, maar wel scholen die worden gesubsidieerd door een overheid, en voor het overige in grote mate aan dezelfde rechten en plichten voldoen. Ik dank u.

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, hoewel ik geen antwoord heb gekregen op mijn vraag over de financiële berekening, dank ik de minister voor haar antwoord. Ik betreur toch wel dat er in deze zaak alweer heel wat heisa is ontstaan, terwijl het blijkbaar enkel gaat om een persoonlijke denkoefening van de minister en niet om een officiële nota.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Ik heb begrepen dat het om een denkoefening gaat. Ik hoop dat iedereen inderdaad bereid is om deze discussienota op een open en ongedwongen manier te bekijken. Ik ga ervan uit dat we dit najaar alleszins in het parlement het debat kunnen voeren, want dan wordt het kerntakendebat hier gevoerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Holemans en Decaluwe tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het mogelijk verdwijnen van wachthuisjes van De Lijn door een nieuwe gewestelijke retributie.

Minister Landuyt zal namens minister Stevaert antwoorden.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, op een dag als vandaag – als het regent – wachten mensen graag beschut op een tram of een bus. Mijn vraag is dus actueel.

Als we de media mogen geloven, zou er ten gevolge van een nieuwe gewestelijke belasting op zaken die zich langs de gewestwegen op de openbare weg bevinden, een hoge belasting worden geheven op de wachthuisjes aan de haltes van De Lijn. Daardoor zouden die wachthuisjes kunnen verdwijnen. We willen allemaal het openbaar vervoer promoten, en niemand wil dus dat we morgen gratis in de regen kunnen staan.

De wachthuisjes worden gemaakt door privé-firma's, die een overeenkomst afsluiten met de gemeenten. In ruil voor het plaatsen van de huisjes, mogen die bedrijven er reclame op aanbrengen. De gemeenten krijgen daar iets voor terug : de wachthuisjes, ander straatmeubilair en eventueel een financiële vergoeding.

Holemans

Deze nieuwe gewestelijke belasting zou wel eens een dubbel negatief effect kunnen hebben. Als de bedrijven besluiten die huisjes niet meer te plaatsen omwille van die heffing, dan zullen de gemeenten inkomsten verliezen en zullen de reizigers qua comfort een stap terug moeten zetten.

De manier waarop de wachthuisjes in ons land worden geplaatst, is toch wel vreemd. Als we echt werk willen maken van basismobiliteit, dan moeten we ook werk maken van basiscomfort. We moeten ernaar streven dat er aan alle belangrijke haltes wachthuisjes staan. Dat is een minimum. Ik hoop dus dat de bevoegde minister zeer snel tot een gesprek komt met de sector. Er is nu blijkbaar geen overleg geweest en dat valt te betreuren. Ik hoop dat er zeer snel gesprekken worden aangeknoopt, zodat we de zekerheid krijgen dat de wachthuisjes behouden blijven. We kunnen dan in de toekomst werken aan extra reizigerscomfort in de plaats van zoals nu te discussiëren over het eventueel wegval- len van comfort.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, de problematiek die de heer Holemans heeft aange- kaart, hebben we vernomen via een artikel in de FET. We moeten de Vlaamse regering feliciteren met het feit dat ze het openbaar vervoer op een systematische manier uitbouwt. Belangrijk is ook de bijzondere aandacht voor het comfort van de reizigers, niet alleen op de bussen en de trams, maar ook aan de haltes.

Het is toch merkwaardig dat er zonder overleg met de sector wordt overgegaan tot een retributie waardoor de haalbaarheid voor de privé-sector om die wachthuisjes te plaatsen, problematisch wordt. Diverse kranten maken melding van het probleem.

Het leidmotief van deze regering zijn de PPS-con- structies. Dit is een typisch voorbeeld van een PPS- constructie waarin de gemeentebesturen en de twee grote medespelers JC Decaux en Adshel een win-winsituatie proberen te realiseren. Overal stel- len we vast dat dit lukt. Als de overheid echter een- zijdig zo zwaar ingrijpt dat een win-winsituatie on- mogelijk wordt, dan moet de privé-sector afhaken. Dan zal de belastingbetaler opdraaien voor de kos- ten.

Mijnheer de minister, zal de regering zich houden aan het eerder ingenomen standpunt ? Honderden

bushaltes zullen moeten verdwijnen in Vlaanderen. Is de minister bereid om de dialoog aan te gaan en de privé-sector een oplossing te bieden ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijn- heer de voorzitter, geachte collega's, minister Ste- vaert wil u in elk geval danken voor de lofbetuigin- gen over het Vlaams mobiliteitsbeleid. Hij is be- zorgd over het lot van de mensen in de bussen, maar ook over het lot van diegenen die korte tijd op de bus moeten wachten.

Inzake de PPS-constructies voor de wachthuisjes mogen we niet uit het oog verliezen dat er twee soorten wachthuisjes zijn : de ene zijn interessant voor de publiciteitsbedrijven, de andere niet. Van die laatste categorie wordt vandaag 75 percent door de Vlaamse overheid betaald, 25 percent wordt door de gemeenten betaald. Die zullen zeker niet verdwijnen.

De gemeenten kunnen voor de wachthuisjes die in- teressant zijn voor de publiciteitsbedrijven, een concessieovereenkomst met de bedrijven afsluiten. Die bedrijven bouwen maar al te graag gratis schuilhuisjes, waarop dan de publiciteit wordt aan- gebracht. Minister Stevaert wil één principe voor alles vrijwaren, en tijdens de begrotingsbesprekin- gen heeft hij dat ook zo gezegd : voor het privé-ge- bruik van het openbaar domein moet worden be- taald. Daarom wordt een retributie opgelegd.

Het bedrag van de retributie is bepaald door de Vlaamse regering. De minister is wél bereid om op basis van een dossier van de sector te praten over de grootte van het bedrag. Vandaag weten we im- mers niet hoe groot de winst van de publiciteitsbe- drijven wel is.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank de minister voor zijn ant- woord. De reizigers wachten inderdaad niet graag erg lang op de bus.

Het antwoord is een eerste aanzet tot een oplos- sing. Tenslotte is het allemaal zo moeilijk niet : de contracten zijn afgesloten met de gemeenten, en een aanpak via de VVSG kan snel tot resultaten leiden.

Verder wil ik benadrukken dat het gaat over ge- meenten en steden die in moeilijke financiële pa- pieren zitten. Een snelle oplossing is dus gewenst.

Holemans

Het zou dus ook niet mogen dat gemeenten inkomsten derven omdat het gewest extra inkomsten wil.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik dank de minister voor het antwoord. In dat antwoord zitten positieve elementen. Blijkbaar is de Vlaamse regering bereid om op basis van een dossier de zaak opnieuw te bekijken. Dat is ook logisch, want we moeten onderzoeken wat haalbaar is, zodat de win-winsituatie gehandhaafd blijft. Er moet zo snel mogelijk duidelijkheid komen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil enkel nog benadrukken dat we de zorg van de steden en gemeenten delen. De gegevens van de gemeenten volstaan echter niet om goed te oordelen. De grote onbekende zijn de winstcijfers. We willen nu niet toegeven aan een vorm van chantage van de sector, die ermee dreigt alles te sluiten. Ik denk dat het systeem voldoende verleidelijk is voor de privé-sector om het aan te houden, maar nu zijn we duidelijk in een onderhandelingsfase beland en is het grote geschut bovengehaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de effectiviteit van het Trivisi-project inzake verantwoord ondernemerschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de effectiviteit van het Trivisi-project inzake verantwoord ondernemerschap.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren of eergisteren hebt u het eerste deel van het Trivisi-project afgesloten. Dit project is in juni 2000 van start gegaan en twee jaar en zoveel miljoenen later is daaruit de zogenaamde Trivisi-

box voortgekomen. Die bevat een handleiding, een cd en enige praktijkvoorbeelden. Er zijn ook tien kritische succesfactoren ontdekt. Misschien zitten ze ook in de box. Ik heb de minister zopas met een mooie doos zien rondlopen. Dat succes is alvast behaald.

De minister wenst dit project voort te zetten en voorziet in een budget van 687.790 euro. Als ik zo'n som investeer, verwacht ik een return. Hoe wordt de effectiviteit van die projecten gemeten en wat verwacht de minister van deze projecten ? De mooie doos is tegelijk een dure doos.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal het project even toelichten. De werkgeversorganisaties VKW, VEV en Unizo houden zich bezig met verantwoord ondernemen en onderzoeken de gevolgen voor het werkgelegenheidsbeleid. Het verschil tussen verantwoord ondernemen van het gewone ondernemerschap werd vanuit drie invalshoeken onderzocht, namelijk vanuit de aanwervingspolitiek – bijvoorbeeld bepaalde groepen meer kansen bieden -, de beroepsopleidingen binnen het bedrijf – bijvoorbeeld de manier waarop die moeten worden georganiseerd zodat werknemers blijven en hun kennisbagage vergroten in functie van jobbehoud of andere kansen op de arbeidsmarkt -, en ten slotte vanuit de relatie met de stakeholders en de buurt – hoe gaat een bedrijf daar bijvoorbeeld verantwoord mee om.

Wij hebben een aantal mensen bij elkaar gebracht : de professionelen uit de sector, degenen die opleidingen aanbieden, degenen die aan arbeidsbemiddeling doen en vooral de bedrijven zelf die produceren en er via promotie iets trachten aan te doen. Wij hebben ook mensen uit de praktijk bij elkaar gebracht, de professionele aanbieders en ten slotte de professoren die dit alles in concepten gieten. Op die manier wordt getracht de 'best practices' in regels uit te werken.

Het eindresultaat is niet alleen maar een doos. Het eindresultaat is een aantal concrete acties. Soms komt dat neer op een bepaalde manier om de opleiding te organiseren als het bedrijf dat men heeft niet groot is. Misschien kan dat in samenwerking met anderen. Welnu, er zijn methodes opgezet om dat te doen binnen bepaalde sectoren.

Er is de vraag – die bijvoorbeeld in Mechelen aan bod komt – hoe men de vele allochtonen met goede kwaliteiten in een bedrijf kan krijgen en

Landuyt

houden, in een goede sfeer en verstandhouding. Dat betekent leren omgaan met diverse culturen. Verder leeft de vraag hoe een werkgever personen met een handicap maximale kansen kan geven in het productieproces.

We zijn begonnen met 200 deelnemers. Gisteren waren er dat 530. Het belangrijkste is dat er niet langer sprake is van 50 bedrijven, maar van 170. Er valt wellicht iets te rapen voor de bedrijven, en het weze hen gegund. Ze geloven erin.

Hoe meet ik nu de effectiviteit hiervan? Welnu, de bedragen die we daaraan besteden, geven een hoger rendement dan wanneer we zelf jobs subsidiëren. Er is immers een maximalisatiemechanisme. Dat maakt het echter moeilijk om een effectieve meting te doen. Ik sta daar ook wantrouwig tegenover. Maar ik kan u alle verslagen geven. Ik beluister de mooie woorden van werkgeverszijde met het grootste wantrouwen. Daarom bekijk ik steeds net zo goed wat daar concreet tegenover staat. Gisteren zei iemand van een niet gering hotelbedrijf me nog dat, door mee te doen, het bedrijf mensen had aangeworven die het vroeger niet zou aanwerven. Het bedrijf zou zelfs met een vacatureprobleem hebben gekampt. Deze persoon had een paar trucs geleerd om mensen aan te werven: zijn probleem was opgelost en hij had het gevoel ondertussen ook nog een goede daad te hebben gedaan. Voor mij is dat een goed resultaat. Ik vertrouw erop dat dit ook op andere plaatsen is gebeurd. Voor de tweede fase gaan we er des te meer over waken dat de dingen die daar worden geleerd daadwerkelijk worden toegepast.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Het klinkt allemaal heel mooi. Ik hoop dat het ook die mooie resultaten zal opleveren. Indien u reeds een aantal resultaten op papier kunt geven, dan wil ik die graag aannemen. Bij gelegenheid zou ik graag ook eens in de doos willen kijken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende gelijke onderwijskansen-I

– 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs

– 579 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I en het voorstel van resolutie van mevrouw Heeren, mevrouw Grouwels en de heren Martens, Vanleenhove en De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de nota van de minister van Onderwijs en Vorming "Naar een geïntegreerd gelijke kansenbeleid binnen het onderwijs – visietekst ten behoeve van een discussie in het Vlaams Parlement" van november 2000 ;
- gehoord de hoorzitting in het Vlaams Parlement op 11 en 18 januari 2001 ;
- vraagt aan de Vlaamse regering :
 - 1° wat diversiteit en eigenheid betreft :
 - a) om de verdere ontwikkeling van het gelijkekansenbeleid in het onderwijs te kaderen in een breed maatschappelijk gelijkekansenbeleid (huisvesting, welzijn, gezondheid, werkgelegenheid, economie, cultuur, mobiliteit, milieu enzoverder) ;
 - b) om via onderwijs (met inbegrip van een aangepaste infrastructuur) ieder kind optimale onderwijs- en vormingskansen te garanderen en maximale kansen om zijn/haar talenten te ontwikkelen ;
 - c) om daarbij uit te gaan van de grote diversiteit die er tussen de leerlingen bestaat en om via een positieve benadering deze

Voorzitter

verscheidenheid zoveel mogelijk een plaats te geven in het gewone onderwijs ;

- d) om een adequate begeleiding en voldoende extra middelen te garanderen, opdat ieder kind dat op één of andere manier wordt belemmerd in de ontwikkeling van zijn talenten, over optimale kansen beschikt om uiteindelijk volwaardig te functioneren in de samenleving ;

2° wat participatie betreft :

om de betrokkenheid en participatie van ouders te vergroten via het ondersteunen van de ouderwerking en meer structureel ontwikkeld schoolopbouwwerk ;

3° wat buitengewoon onderwijs en specifieke groepen betreft :

- a) om het buitengewoon onderwijs meer dan ooit vanuit zijn eigen opdracht te benaderen opdat :

- het voor kinderen van wie de behoeften de mogelijkheden van de gewone school overstijgen, de beste oplossing tot maximale ontwikkelingskansen kan blijven bieden ;
- het zijn bijzondere deskundigheid nog beter ter beschikking kan stellen van het gewone onderwijs om daar gehandicapte kinderen met bijzondere behoefte nieuwe zorgbrede kansen te bieden, om de handelingsbekwaamheid van leerkrachten en de draagkracht van de gewone school te vergroten ;

- b) om voor andere specifieke groepen, zoals anderstalige nieuwkomers die maar kort bij ons verblijven of kinderen uit de trekken- bevolkingsgroepen, inspanningen te leveren om ze zo goed mogelijk te integreren in het gewoon onderwijs en om – waar dat wenselijk of nodig is – ruimte te creëren voor specifieke voorzieningen ;

4° wat zorgbreedte betreft :

- a) om – mede rekening houdend met de resultaten van de lopende studies – de criteria te verfijnen en de principes van

zorgverbreding en onderwijsvoorrang verder te ontwikkelen ;

- b) om prioritair nog meer middelen ter beschikking te stellen van die basisscholen en secundaire scholen die een disproportioneel aantal leerlingen met bijzondere behoeften tellen (allochtone en autochtone kinderen die worden geconfronteerd met (kans)armoede of met een minder grote vaardigheid in het Nederlands als schooltaal, kinderen met een handicap, kinderen met ernstige leerproblemen of leerstoornissen, kinderen met socio-emotionele problemen, kinderen met psychische of fysieke problemen, anderstalige nieuwkomers, kinderen uit de trekken- bevolkingsgroepen, enzovoort) ;

- c) om binnen het zorgverbredend onderwijs het remediërend onderwijs de ruimte te geven indien scholen bereid zijn voortaan inspanningen te leveren ;

- d) om daarbij – via proactief handelen – ook preventief rekening te houden met die kinderen die, omwille van hun sociale of culturele taalachtergrond of persoonlijkheidskenmerken, met een groter risico van leerbedreiging worden geconfronteerd ;

- e) om de effectmeting niet te beperken tot de gerealiseerde leerwinst, maar ook rekening te houden met de integratie van de leerlingen in het sociale leven, met hun welbevinden, hun attitudes en vaardigheden en met de professionalisering en de handelingsbekwaamheid van het schoolteam, het schoolbeleid en het functioneren van de hele school ;

5° wat multiculturele samenwerking betreft :

- a) om van alle scholen een grote inspanning te eisen om in hun schoolreglement – naast algemene lijnen die de eigenheid en het pedagogische project omschrijven en absoluut voor iedereen gelden die daar school wil lopen – ook elementen op te nemen die uitdrukkelijk rekening houden met de realiteit van de multiculturele samenleving, die resulteren in een grote openheid en een positief engagement voor het multiculturele ;

Voorzitter

b) om – bij wijze van actualisering van het non-discriminatiebeleid – het de school mogelijk te maken om via een inschrijvingsbeleid tegelijk het eigen project te ontwikkelen en een actieve openheid voor sociale, culturele en etnische diversiteit of taaldiversiteit te realiseren ; om het daarbij voor scholen die een disproportioneel groot aantal leerlingen met bijzondere behoeften tellen, mogelijk te maken om een bovengrens te bepalen die een mogelijke reden kan zijn om een leerling niet in te schrijven, om zo optimaal te kunnen blijven inspelen op de specifieke leer- en ontwikkelingsbehoeften van leerlingen ;

6° wat gelijke kansen op elk niveau betreft :

om de inspanningen op het vlak van het gelijkekansenbeleid in het onderwijs niet te beperken tot het lager onderwijs, maar ze ook in het secundair en hoger onderwijs voort te zetten ;

7° wat toegankelijkheid betreft :

om de financiële drempels nog verder af te bouwen, te blijven werken aan een kosteloos leerplichtonderwijs en het stelsel van studietoelagen bij te sturen waar dat nodig is ;

8° wat ondersteuning betreft :

om in de initiële lerarenopleiding, het nascholingsbeleid en de verdere professionalisering van de leerkracht voldoende aandacht te besteden aan de problematiek van het gelijkekansenbeleid ;

9° wat anderstaligheid betreft :

a) om in dit geheel een bijzondere aandacht te ontwikkelen voor de specifieke situatie van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel ;

b) om in dit geheel een bijzondere aandacht te ontwikkelen voor andere situaties waar een sterke concentratie van anderstalige leerlingen zich voordoet in het Nederlandstalige onderwijs (taalgrensgemeenten).

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat de minister ons snel zal vervoegen. Geachte leden, het ontwerp van decreet betreffende de gelijke onderwijskansen, dat we vandaag bespreken, kent een heel lange voorgeschiedenis. Het gaat dan ook over een fundamenteel recht, namelijk dat elk leerling in ons onderwijs een gelijke kans moet krijgen op vorming, kennis en onderwijs.

Het begon allemaal anderhalf jaar geleden, met de visietekst 'Naar een geïntegreerd gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs', die door minister Vanderpoorten werd ingediend in het parlement. Op basis daarvan kon de commissie een uitgebreide discussie, met hoorzittingen, voeren over gelijke kansen in het onderwijs. Hieruit vloeide een voorstel van resolutie voort vanwege de CD&V-fractie betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs, die een aanbeveling moest vormen voor een gelijkekansendecreet.

Ter voorbereiding van het aangekondigde ontwerp van decreet organiseerde de commissie voor Onderwijs nog een aantal hoorzittingen : over de problematiek van hoogbegaafde kinderen, over de trekkende bevolking en over de centra voor ambulante revalidatie. Daarnaast was er een hoorzitting met wetenschappers, over de evaluatie van het onderwijsvoorrangsbeleid enerzijds en het project zorgverbreding in het basisonderwijs anderzijds. Daarmee was de commissie voor Onderwijs zeer goed gewapend om het debat over gelijke kansen aan te gaan.

Eind maart van dit jaar werd het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I door minister Vanderpoorten ingediend. Tijdens acht daaropvolgende vergaderingen werden alle aspecten van gelijke kansen ontrafeld en vooral bediscussieerd.

De minister beklemtoonde dat dit ontwerp van gelijkekansendecreet het eerste is in de rij van drie gelijkekansendecreten. Het voorliggende ontwerp van decreet wil vooral de leer- en ontwikkelingskansen van kansarme kinderen bevorderen, wil uitsluiting, segregatie en discriminatie vermijden en wil bijdragen tot meer sociale cohesie. De minister kondigde aan dat een volgend ontwerp van decreet zal voorzien in een zorgpakket voor elke basisschool. Een derde ontwerp van decreet zou stappen zetten in de evolutie naar een meer inclusief onderwijs.

Heeren

De besprekingen en amenderingen in de commissie hebben er in ieder geval toe geleid dat het tweede ontwerp van decreet, waarin voorzien zou worden in een zorgpakket voor elke basisschool, zodat leerlingen met leerstoornissen geholpen kunnen worden, reeds decretaal verankerd is in het eerste gelijkkansendecreet, waardoor we ons nog enkel mogen verwachten aan een tweede ontwerp van decreet.

De minister gaf ons in de commissie een heel uitgebreide toelichting over de krachtlijnen van het ontwerp van decreet. Ik wil voor de collega's die niet deelnamen aan die commissiebesprekingen, deze krachtlijnen in het kort toelichten.

De focus van het ontwerp van decreet ligt op kinderen uit kansarme allochtone en autochtone gezinnen. Het zijn vooral deze kinderen die meer dan andere kinderen een groot risico lopen om geconfronteerd te worden met schoolproblemen, zoals leerachterstand, zittenblijven en schooluitval. Omdat juist deze kinderen vaak niet voldoen aan de schoolse verwachtingen is, volgens de minister, de kans bijzonder groot dat de school hun mogelijkheden niet herkent, maar ook niet erkent, waardoor een vorm van achterstelling optreedt.

Sinds de jaren negentig wordt er reeds op een projectmatige manier gewerkt rond leer- en ontwikkelingskansen van kinderen via de projecten zorgverbreding, maar ook via projecten onderwijsvoorangsbeleid. Het voorliggende ontwerp van decreet neemt de uitdaging op om deze thematiek op een structurele manier te verankeren.

Drie belangrijke principes staan in dit ontwerp van decreet voorop. In de eerste plaats is er het principiële recht op inschrijving in de school van keuze, waardoor een leerling nog slechts in een beperkt aantal gevallen geweigerd of doorverwezen kan worden naar een andere school. Het tweede belangrijke principe vinden we in de oprichting van de lokale overlegplatforms. Deze LOP's kunnen op het lokale vlak het gelijkkansensbeleid mee implementeren, waarbij niet alleen de onderwijsverstrekkers, maar ook lokale actoren als de integratiesector en de migrantenverenigingen een eigen stem krijgen binnen dit overleg. Een derde principe dat centraal staat, vinden we bij één transparant geïntegreerd ondersteuningsaanbod, waarin bestaande projecten worden samengevoegd. Dit aanbod moet scholen, maar ook personeelsleden, het nodige comfort bieden om een zorgverbreding te ontwikkelen, vooral gericht op kansarme jongeren.

Vervolgens gaf de minister ons een heel uitgebreide toelichting bij de evolutie van de regelgeving en vooral de overgangsregeling voor zowel het basis- als het secundair onderwijs, waarna een vinnig debat volgde tussen meerderheid en oppositie over het gewicht van indicatoren, de finaliteit van het schoolwerkplan, de verschillen in toepassing tussen het basis- en het secundair onderwijs, enzovoort.

De algemene bespreking heeft zich ontsponnen tot een bijzonder boeiend debat over enerzijds gelijke startkansen en anderzijds het begrip gelijkheid. De heer Martens heeft ons onderhouden over het gelijkheidsideaal en over de vraag of het ontwerp van gelijkkansendecreet inderdaad de absolute gelijke startkans aan jongeren geeft. Op het eerste zicht leek het of er in de commissie protest rees tegen de werkwijze van de heer Martens, maar al gauw bleek dat vele collega's uit verschillende partijen hun mening wilden uiten over waar dit gelijkkansendecreet toe zou leiden. De heer Sannen vroeg hoe een zorgcultuur in een school kan worden uitgebouwd. De heer Van Baelen had dan weer vragen over de efficiënte besteding van de middelen.

Daarmee was de aanzet gegeven tot een boeiende en interessante gedachtewisseling tussen de politieke formaties, waarin ieder probeerde zijn eigen accenten te leggen. Ik som van elke fractie de belangrijkste aandachtspunten op.

Voor CD&V bleek het inschrijvingsrecht en de toepassing ervan voor heel wat problemen te zorgen. Er werden vragen gesteld bij de wetenschappelijke onderbouw van de wegingscoëfficiënten, bij de indicatoren, en bij de betrouwbaarheid van het cijfermateriaal dat verzameld werd voor de bepaling van het aantal doelgroepleerlingen. De fractie wenste ook dat in een gelijkkansendecreet rekening zou worden gehouden met kinderen met leerstoornissen. Mevrouw Grouwels wees uitgebreid op het belang van het begrip etniciteit als eventuele indicator.

Volgens het Vlaams Blok is het decreet dan weer onwerkbaar, omdat het in de deeldecreten verkeerd zou zijn geïmplementeerd. Ze vinden het decreet te bevoogdend en te bestraffend. Het zou te theoretisch zijn, en vreemd aan de praktijk. Als voorbeeld werd het lokaal overlegplatform genoemd. De financiële herverdeling leidt volgens de fractie bovendien tot verkeerde keuzes.

Mevrouw Claes benadrukte namens de sp.a-fractie het belang van dit decreet vanuit de invalshoek dat sociale ongelijkheid ook in het onderwijs onaanvaardbaar is. De verankering van het inschrijvings-

Heeren

recht vindt deze fractie een stap vooruit, precies omdat alle scholen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid moeten nemen. Het ondersteuningsbeleid daarentegen gaat voor de sp.a niet ver genoeg en is voor hen slechts een tussenstap. Ze zouden liever een totaal andere basisfinanciering willen, waarvoor de opleiding van de ouders het essentiële criterium zou zijn. Die stelling ontlokte de andere partijen heel wat reacties. Dat maakte deze bespreking juist interessant.

De sp.a besteedde daarnaast ook aandacht aan het thema kinderen met individuele leerstoornissen. Tot slot hielden ze een pleidooi om ook in het ondersteuningsbeleid voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs sociaal-economische indicatoren te hanteren.

Agalev beklemtoonde dat de techniek van het driedelige decreet, met gelijkekansendecreten I tot III, het geheel bijzonder wazig maakte. De fractie pleitte voor een billijke overgangsregeling inzake zorgverbreding, en vond het bijzonder positief dat bestaande projecten nu een decretale verankering krijgen. Ook het inschrijvingsrecht kon rekenen op de goedkeuring van deze fractie.

De VU&ID-fractie vroeg bij monde van de heer Van Dijk aandacht voor de anderstaligheid in Brussel Hoofdstad. Veel Nederlandstalige scholen worden in de echte zin van het woord overspoeld met anderstalige leerlingen en proberen op die manier als school te overleven. Verder vroeg de fractie aandacht voor het inschrijvingsrecht en de gevolgen ervan voor Brusselse Nederlandstalige scholen. De fractie werd op dit punt uitdrukkelijk bijgetreden door mevrouw Grouwels.

Ten slotte hamerde de VLD-fractie erop dat het gelijkekansendecreet II in ieder geval tijdens het volgend schooljaar moet worden ingevoerd. Het was volgens deze fractie onmogelijk alles te regelen met één mastodontdecreet. Ze wezen erop dat het inschrijvingsrecht een heel positieve zaak is, waarmee scholen zelf een bijdrage kunnen leveren tot de multiculturele school en dito samenleving. Ze benadrukten dat in de lokale overlegplatforms alle actoren moeten worden betrokken. Tot slot wees de VLD erop dat de middelen voor dit gelijkekansendecreet enorm zijn toegenomen, zodat bijzonder veel scholen er een beroep op zullen kunnen doen.

Na de algemene bespreking werd de discussie opgeschort, omdat de voltallige oppositie een aantal

amendementen indiende met de vraag ze voor advies aan de Raad van State voor te leggen. Haast onmiddellijk na het voorleggen van deze suggestie hebben de meerderheidspartijen een gelijkaardig verzoek ingediend. Na de opschorting is de bespreking van dit ontwerp van decreet op een zeer constructieve wijze voortgezet. Het ontwerp van decreet is op verschillende punten geamendeerd. Aangezien het hier zeer belangrijke amendementen betreft, wil ik ze even toelichten.

Het absolute inschrijvingsrecht wordt met een jaar uitgesteld en zal bijgevolg vanaf 1 september 2003 van kracht worden.

De doorverwijzing van kinderen met een zware handicap is geschrapt. Deze maatregel zou nu immers te vroeg komen. We moeten dit bekijken in het kader van een samenwerking tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs. Hiervoor hebben we een samenhangende decretale visie nodig. In afwachting van het decreet betreffende gelijke onderwijskansen III, dat allicht het decreet betreffende gelijke onderwijskansen II zal worden, is een overgangsmaatregel uitgewerkt.

Ten gevolge hiervan krijgen scholen voor gewoon onderwijs de kans om voor bepaalde types van het buitengewoon onderwijs van het principiële inschrijvingsrecht af te wijken. Dit geldt evenwel niet voor leerlingen die onder de bepalingen van type 8 thuishoren. Deze regeling treedt in werking op het ogenblik dat de aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid voor het eerst worden toegekend.

De termijn om de ouders of het lokaal overlegplatform op de hoogte te brengen van de weigering of van de doorverwijzing van een leerling wordt tot 4 kalenderdagen verhoogd. Bovendien wordt de procedure versoepeld. De kennisgeving zal niet enkel door middel van een aangetekende zending, maar ook bij afgiftebewijs kunnen gebeuren.

Het schoolopbouwwerk wordt als een participant aan het lokaal overlegplatform toegevoegd. Bovendien zullen de ouders tijdens hun zoektocht naar een andere school niet enkel meer door de LOP's worden geholpen. De CLB's die de scholen in dat werkingsgebied begeleiden, zullen op dit vlak ook een functie moeten vervullen.

Omwille van de negatieve connotatie die dit begrip in de sector oproept, wordt er niet langer over thuisloze leerlingen gesproken.

Heeren

Het geamendeerde ontwerp van decreet bevat tevens een uitdrukkelijk pleidooi om anderstaligheid als gelijkekansenindicator in aanmerking te nemen.

Vanaf 1 september 2003 zullen, op basis van het leerlingenaantal, aan alle scholen aanvullende les-tijden worden toegekend. Deze uren mogen enkel worden aangewend voor het voeren van een zorg-beleid.

Het hoofdstuk over de tijdelijke projecten in het buitengewoon onderwijs is geschrapt. Aangezien het voorliggend ontwerp van decreet de kansarmoede behandelt, horen de tijdelijke projecten er eigenlijk niet in thuis. Dit punt zal in een volgend ontwerp van decreet aan bod komen.

Het ontwerp van decreet is goedgekeurd met 8 stemmen voor, 4 onthoudingen en 3 stemmen tegen. Het zal in werking treden op 1 september 2002. Met uitzondering van een aantal bepalingen zal het tegen 2006 grondig worden geëvalueerd.

Samen met dit ontwerp van decreet is een door de CD&V-fractie ingediend voorstel van resolutie betreffende het gelijkekansenbeleid in het onderwijs besproken. Dit voorstel van resolutie is ingediend na de bespreking van de reeds eerder aangehaalde visietekst. Het is de bedoeling van de CD&V-fractie om de kritiek op deze visietekst in dit voorstel van resolutie op een positieve manier vorm te geven. De CD&V vertrekt hierbij vanuit een brede benadering van gelijkheid, van een preventieve aanpak van leermoeilijkheden, van een duidelijk verband tussen het gelijkekansenbeleid en de diversiteit en van een prominente rol voor de ouders. Dit voorstel van resolutie is aangenomen met 12 stemmen voor en 3 onthoudingen.

Tot slot zou ik de diensten van het Vlaams Parlement en de secretaris van de commissie voor Onderwijs, Wetenschapsbeleid en Vorming willen bedanken voor de medewerking aan dit verslag. Ik ben ervan overtuigd dat dit verslag een overzichtelijk en stevig gedocumenteerd werkstuk is, dat door heel wat betrokkenen in het onderwijs zal worden geraadpleegd.

Ik weet dat ik hier een uitgebreid verslag heb uitgebracht. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat het hier een zeer belangrijk decreetgevend initiatief betreft. Wat de gelijke participatiekansen van alle kinderen in het Vlaams onderwijs betreft, moet dit ontwerp van decreet heel wat vragen be-

antwoorden en verwachtingen inlossen. Kinderen in het onderwijs zo optimaal mogelijk gelijke kansen bieden, is een dringende opdracht van ons allemaal. Ik hoop alvast dat de vele uren discussie in de commissie over dit decreet daartoe een belangrijke bijdrage zijn geweest. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in de eerste plaats wil ik mevrouw Heeren danken voor haar verslag, waarbij ze de opbouw van de discussie goed heeft geschetst en de verschillende standpunten en pijnpunten goed heeft aangeduid. Dit werkstuk kan zeker nog bij verdere discussies worden gehanteerd.

We zijn het er allemaal over eens dat het voorliggende decreet van een zeer grote betekenis is. Onze eigen fractie heeft in elk geval vanaf een zeer vroeg stadium aan dit debat een zeer grote betekenis gegeven. Dit bewijst ook onze resolutie waarover we mijns inziens een te beperkte discussie hebben gevoerd en waarvan we vandaag nog altijd betreuren dat de meerderheidspartijen ze niet mee hebben ondertekend. Ze wilden wachten op de voorstellen van de minister, maar het is duidelijk dat de beleidslijnen die in deze resolutie waren uitgetekend, ook in dit decreet zijn ontwikkeld en nog verder zullen worden ontwikkeld in de decreten die erbij aansluiten.

Dit decreet is belangrijk omwille van zijn grote ambitie, namelijk een samenleving creëren waarin iedereen zijn volle kansen krijgt en tot zijn recht kan komen. Gelijkheid benadert men niet in termen van egaliseren, 'gleichschalten', iedereen op hetzelfde niveau plaatsen. Het komt erop aan om de verscheidenheid te valoriseren en ervoor te zorgen dat de verscheidenheid tussen jonge mensen niet als basis zou dienen om een sociale afstand tussen mensen te creëren. Als dusdanig is het een decreet met een grote ethische ambitie die onze fractie zeer graag steunt. In die geest hebben we aan de discussie deelgenomen. We verhehlen niet dat initieel in de tekst en a fortiori door de discussies en de amenderingen heen, in de tekst heel wat positieve elementen zitten.

Ook wij waren al lange tijd vragende partij om het tijdelijk karakter van de projecten op te heffen en ze om te zetten in een structureel gegeven. Dat is absoluut een positief element. Positief is ook dat de middelen niet meer worden toebedeeld op basis van een beoordeling waarbij in sommige gevallen – zelfs als het uitzonderingen zouden zijn – men een

Martens

mooi werkstuk kon voorleggen maar niet de garantie had dat bij de implementatie op het terrein de dingen altijd naar best vermogen gebeurden. Wat nu voorligt, zal toelaten dit op een meer doordachte en planmatige manier te doen. Dat is een belangrijke stap voorwaarts. Het feit dat leerkrachten, die competenties verwerven en opbouwen, niet in een tijdelijk kader moeten functioneren maar voortaan in een vast kader zullen kunnen werken, is een grote stap vooruit. Het feit dat de inspanningen die langs verschillende kanalen liepen, zoals onderwijsvoorrang, zorgverbreding, scholen met bijzondere noden en projecten voor jongeren uit de migrantengemeenschap, nu samenvloeien en het feit dat men komt tot een gezamenlijke aanpak, kan zeker aan de positieve zijde van de balans worden ingeschreven.

Tegelijkertijd gaf het decreet aanleiding tot discussies omdat het een aantal structurele zwakheden vertoont. We hebben ons er altijd over verbaasd dat men pas zo laat deze structurele zwakheden heeft ingezien. Gelukkig is dit op de valreep en met wat druk gebeurd. Het pleit voor u, mevrouw de minister, dat u uiteindelijk toch bereid was met ons het gesprek aan te gaan en zeer goed hebt aanvoeld wat de echte pijnpunten zijn. U hebt zich kunnen inschrijven in de lijnen die we ter zake verdedigden. We zijn erover verheugd dat de meerderheid uiteindelijk erkent dat we goede argumenten hadden. Ik kom daar straks op terug.

Een eerste structurele zwakheid van het ontwerp van decreet was de 'saucissonering'; het werd in schijfjes opgediend. In de eerste fase werd iets gedaan aan kansarmoede, wat absoluut een nobele doelstelling is. In een tweede fase kwam de doelgroep 'leerbedreigde kinderen' aan de beurt. In een derde fase werd dan voorzien in een betere samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs. Er bestond echter onzekerheid over hoe de volgende fase er zou uitzien. Er is nu nog een opdeling, maar we hebben de drie fasen kunnen herleiden tot twee. We hebben ervoor gezorgd dat zij die een beroep willen en kunnen doen op de zorgverbreding, meer garanties krijgen. Er is wel nog geen zekerheid. Het inschrijven van de zorgverbreding is een goede zaak. Ik had dit liever in het oorspronkelijke ontwerp gezien, want dan had het decreet een week eerder kunnen worden goedgekeurd. Nu verwijt men ons verdragingsmanoeuvres en dat de scholen in onzekerheid blijven. We moesten echter onze plicht doen omdat anderen daaraan hadden verzuimd.

Een tweede structurele zwakheid is dat een aantal beleidslijnen door elkaar wordt gehaald. Ten eerste is er de terechte strijd tegen de uitsluiting van kansarmen. Daarnaast is het principe van het inclusief onderwijs opgenomen zonder enige voorwaarden voor een goede werking. Nochtans zijn die nodig om zowel de leraar als de kinderen te beschermen. Hun groeikansen moeten maximaal zijn. Nogmaals, de zorgverbreding was niet in de oorspronkelijke tekst opgenomen. Daarnaast vinden we in dit ontwerp van decreet al sporen van het participatiedecreet. Er is bij herhaling naar verwezen.

De heer Joris Van Hauthem : Dat is een schijnamendement.

De heer Luc Martens : Neen, dat is geen schijnamendement. Het heeft het voordeel dat de regering er de nodige middelen moet voor vrijmaken. De belofte van de minister wordt een formeel engagement dat decretaal is verankerd. Het moment van de waarheid zal dan ook plaatsvinden bij de volgende begrotingsbespreking.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Martens, ik begrijp dat u vanop de tribune wierook moet proberen te bemachtigen voor CD&V. Dat is misschien normaal omdat uw partij daar sterk in is. Voorstellen alsof de meerderheid een aantal zaken in het ontwerp van decreet heeft opgenomen omdat CD&V die naar voren heeft gebracht, is de waarheid enigszins geweld aandoen.

U sprak over een eerdere goedkeuring. Laat ons niet vergeten dat uw eerste amendement ging over het fundamentele inschrijvingsrecht.

De heer Luc Martens : Ik kom daar straks op terug.

Een derde structurele zwakheid is het feit dat er nieuwe criteria worden ingeschreven die nauwelijks nog aansluiten bij de oude. In vergelijking met de 5 huidige criteria, stemt slechts 1,5 overeen met de nieuw ingeschreven criteria voor zorgverbreding en onderwijsvoorrang. Er zijn dus 3,5 nieuwe criteria. Het risico dat er een verschuiving is in de toewijzing van de middelen, is dus zeer groot. Er zijn ongeveer 600 verliezende en evenveel winnende scholen. Dat is een substantiële verschuiving. Van het 4.000-tal basisscholen worden er toch 1.200 scholen door het decreet geraakt, in positieve of negatieve zin. Dat is zowat een derde.

Martens

Aan de ene kant is er gejuich, aan de andere kant ontgoocheling. De scholen die niet meer beantwoorden aan de eisen en nu moeten inleveren in de hoop dat ze dat na een jaar kunnen recupereren, en die voorheen bezig waren met zorgverbreding, hebben het gevoel dat hun werk niet wordt gewaardeerd. Dat is gebleken uit de actie van 'ouders voor zorgverbreding', die meer dan 30.000 handtekeningen hebben verzameld. Die actie is er gekomen omdat ouders het gevoel hadden dat hun kinderen zou worden ontnomen, wat als definitief verworven werd beschouwd.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Martens, u hebt gelijk. In het kader van de zorgverbreding hebben scholen middelen gekregen, waarmee ze een echte zorgcultuur hebben uitgebouwd. Die zorgcultuur ging verder dan waarvoor die middelen in de eerste plaats dienden. Dat is zo geëvolueerd, en nu moet in stand worden gehouden wat ontwikkeld werd.

U zegt dat u ertoe hebt bijgedragen dat daarvoor volgend jaar structurele middelen worden gepland, maar u weet dat de meerderheid reeds een amendement klaar had om dit te regelen.

Mijnheer Martens, het zijn niet de criteria die een probleem vormen, maar de berekening van het hele pakket zorgverbreding. Er waren bepaalde criteria waaraan kinderen van het 1e, 2e en 3e leerjaar moesten voldoen, maar de berekening werd toegepast op het totale aantal leerlingen voor een school. Daardoor moeten bepaalde scholen inleveren.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Martens, toen duidelijk werd dat weinig scholen met de voorgestelde overgangsmaatregelen veel zouden verliezen, maar dat er veel scholen uren zouden bijkrijgen, heeft uw achterban gevraagd om de oppositie stop te zetten. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

De heer Luc Martens : Mijnheer Denys, ik ben fier op mijn achterban. Ik weet dat u met grote gulzigheid naar die achterban kijkt.

Onze visie is dat elk kind telt, en dat alle kinderen gelijke kansen moeten krijgen. Als kinderen in hun kansen worden bedreigd omdat ze in een sociaal-economisch kwetsbare positie zitten, dan verdienen ze onze grootste zorg, net als kinderen met leerstoornissen.

Doordat een en ander uit elkaar werd gehaald, dreigde er een standstill in een aantal scholen, die zich hadden bewezen in de zorgverbreding. Ik wijs u op een ander structureel tekort dat het decreet bevatte en in zeker mate nog steeds bevat. Er is hoe dan ook sprake van een verhoogde druk op de eigen beleidsmarge van de onderwijsverstrekkers, onder meer door de verplichting om zich in te schrijven in een breder kader. Tot op een zekere hoogte is die verplichting verdedigbaar. Een school wint immers duidelijk aan draagkracht als ze partners vindt buiten de school. Die partners kunnen worden gevonden in het lokaal overlegplatform, want dat kan zorgen voor een betere verankering in en een grotere verwevenheid met de lokale gemeenschap. We volgen u dus tot op een zekere hoogte. Als alles echter gepaard gaat met procedures die weken, zelfs maanden kunnen aanslepen en eindigen in een commissie op Vlaams niveau, dan dreigt u heel dicht bij een 'juridisering' te komen. Ik ben trouwens niet de enige die u hiervoor verwittigt, ook de Raad van State doet dat en spoort ons aan om behoedzaam te zijn. We moeten ons immers hoeden voor een grotere last – expliciet of impliciet – voor de scholen.

Ik heb nog een bezwaar tegen het ontwerp van decreet : de bestraffing. Een verhaal van rechten en plichten kan maar worden verteld als iedereen zich in dezelfde omstandigheden bevindt. Vandaag is er echter nog steeds sprake van een ongelijke financiering, ook op het vlak van de werkingsmiddelen. Personeel kan pas goed functioneren als er voldoende werkingsmiddelen voorhanden zijn. Er is nog steeds een scheeftrekking van het groeipad dat de vorige regering heeft uitgestippeld. De rechtzetting van de financiële verhoudingen tussen de scholen van de diverse netten verloopt niet in een sneller tempo of werden op een hoger niveau geplaatst dan voorzien. Het gaat niet op om van de scholen die in moeilijke budgettaire omstandigheden moeten werken, te eisen dat ze dezelfde plichten vervullen en op identiek dezelfde manier functioneren als de andere scholen. Dezelfde plichten opleggen kan alleen als alle scholen zich in dezelfde positie bevinden, zoniet is het verhaal ongeloofwaardig. Deze regering heeft tot op heden geen enkele bijkomende inspanning geleverd ter uitvoering van wat in het rapport over de objectieveerbare verschillen staat.

Martens

Het kon dan ook niet anders dan dat er in het parlement een levendige, principiële en concrete discussie zou worden gevoerd. In een discussie zijn er altijd voor- en tegenstanders. De voorstanders zagen natuurlijk hun winst al en bleven rustig. Het idee van een week vertraging deed hen echter vrezzen dat alles aan hun neus voorbij zou gaan. Mevrouw de minister, u bent toen toch eventjes uitgegleden. In een eerste boze reactie wekte u de indruk dat de scholen hun middelen zouden mislopen. Dat zou niet het geval geweest zijn, want via een besluit kon u op basis van de oude regelgeving de middelen perfect toewijzen. Ik geef wel toe dat de juridische onderbouw minder goed en eventueel een beetje betwistbaar zou zijn geweest indien het Rekenhof opmerkingen zou hebben gemaakt. Wie naar de Raad van State zou zijn gestapt, zou inderdaad gelijk gehaald hebben, maar toch had u het risico kunnen nemen. Natuurlijk ging het over veel meer dan over middelen alleen. Het ging ook over inschrijvingsrecht, overlegplatformen en inclusie.

Het is dus een verhaal van voor- en tegenstanders. De laatsten vinden nog steeds dat hun inspanningen niet wordt gewaardeerd. Ik heb het over de vele scholen die nu moeten inbinden. Ik heb het ook over de scholen die vroeger al minder goede ervaringen hadden met de projecten zorgverbreding. Ook zij vonden dat ze een goed rapport hadden, maar dat hun uitslag niet werd gehonoreerd.

Het was goed om de discussie even stil te leggen zodat we konden kijken wat voor ons lag, en we op een aantal wezenlijke punten correcties konden aanbrengen.

Mijnheer Denys, ik heb het onder meer over het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht. Laat het duidelijk zijn dat wij als christen-democraten geen enkel, maar dan ook geen enkel probleem hebben met het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht, op voorwaarde dat het pedagogisch project en het schoolreglement worden aanvaard. *(Rumoer)*

Die voorwaarde staat ook in het ontwerp van decreet. De waarheid is echter dat alles moet gebeuren in een kader dat niet kan functioneren. Dat wist iedereen. In de wandelgangen werd immers gezegd dat dit niet meer in een rechtszeker kader kon worden opgestart, dat het niet meer klaar kon raken en dat men daar meer tijd voor nodig had.

Het gaat echter niet alleen over meer tijd hebben. Het gaat ook over het feit dat een cultuur moet kunnen groeien.

Zondag hoorde ik de heer Eyskens – een goed politicus en een goede entertainer – in het radioprogramma Titaantjes. Op een bepaald ogenblik had hij het over verandering. Hij stelde dat verandering iets is dat van binnen uit komt, dat verandering de deur is die de mens van binnen uit open doet. Daarmee wil ik zeggen dat de verandering inderdaad van onderuit moet worden doorgevoerd. We moeten niet de indruk wekken – en ik verwijs hierbij naar de verwoede pogingen van de heer De Gucht – alsof het vrij gesubsidieerd onderwijs zou weigeren zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid op te nemen ter attentie van kansarme en allochtone kinderen. Dat is niet het geval. Herbekijk maar eens De Zevende Dag ! U kunt dan zelf de woorden van de heer De Gucht horen. De meeste scholen nemen wel hun verantwoordelijkheid, enkele uitzonderingen misschien niet te na genomen.

Het non-discriminatiepact was een pact dat bestond in 29 Vlaamse gemeenten. Zij hadden een praktijk van overleg en gesprek, over de netten heen. Via die praktijk werd bekeken hoe kon worden omgegaan met kansarmoede en met allochtone kinderen. Die praktijkervaring kent men op vele andere plaatsen niet.

Er is niet alleen de formele tijd die nodig is om op een rechtszekere basis nieuwe overlegplatforms te stimuleren. Er is ook de tijd die nodig is om de mensen te laten groeien in een open toegangsbeleid.

We waren geen voorstander van een periode tot 1 september 2003, maar wel van een periode van twee of drie jaar. We zijn er immers van overtuigd dat men op die manier veel beter – net zoals in de tijd van het gemengd onderwijs – een gedragen opbouw krijgt van onder uit. Van bovenuit vernieuwing realiseren is niet mogelijk.

Mijnheer Denys, we moeten enige ruimte vinden om het inschrijvingsrecht te valoriseren – dus niet te banaliseren – en ervoor te zorgen dat het van onder uit gedragen kan worden.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Martens, over die verandering wil ik het volgende kwijt.

Van Baelen

We hebben het nu al tien jaar over het non-discriminatiebeleid en de non-discriminatieverklaring. Een verklaring betekent dat een school zich bereid verklaart om, met haar partners, op een open wijze een toelatingsbeleid te voeren. De overstap, na tien jaar, van een verklaring naar wat u een pact noemt en naar de decretale verankering van het inschrijvingsrecht, kon geen reden zijn om nog eens die – gelukkig slechts enkele – scholen die moedwillig weigeren in te stappen, weliswaar in heel belangrijke gebieden, bijkomende ruimte te geven. Het had dus geen enkele zin om nogmaals in een overgangperiode van vijf jaar te voorzien.

De heer Luc Martens : Sta me toe nogmaals te herhalen wat ik zonet gezegd heb. Ik heb gezegd dat er in Vlaanderen 29 gemeenten zijn die het non-discriminatiepact hebben doorgevoerd, en dit met al bij al behoorlijke resultaten. Door dit ontwerp van decreet worden niet die 29 gemeenten aangesproken, maar wel honderden scholen, dus ook scholen die buiten die 29 gemeenten gelegen zijn. We staan daar volledig achter, maar we zijn er wel van overtuigd dat de resultaten nog beter zouden zijn indien we hen de tijd en de kans zouden laten om voor zichzelf een open toegangsbeleid te ontwikkelen. Dit zou ons inziens een betere evolutie betekenen.

We hebben ook gevraagd dat men de elementen van het gelijkheidsdecreet-III niet voortijdig aan het veld zou opdringen. We hebben gevraagd dat inclusie ingebracht zou worden op een ogenblik waarop dit onder goede voorwaarden kan gebeuren. De meerderheid heeft ons daarin gesteund omdat zij inziet dat kinderen die – weliswaar soms te gemakkelijk – naar het buitengewoon onderwijs worden gestuurd, maar gelukkig over dat onderwijs kunnen beschikken, vaak behoefte hebben aan een betere en eigen begeleiding. Het is dus niet toevallig dat de ondersteuning in het buitengewoon onderwijs drie keer groter is dan in het gewoon onderwijs. Dat is niet voor het comfort maar wel om die kinderen recht te doen.

Het is mijns inziens belangrijk dat al die elementen werden uitgezuiverd. Als we het straks over het maatwerk hebben, kunnen we meteen in samenspraak nagaan hoe meteen een goede ondersteuning en een goed samenspel tussen gewoon en buitengewoon onderwijs kan worden georganiseerd.

Ik heb al verwezen naar de invulling vanuit de zorgverbreding. Voor ons gaat het met andere woorden niet om zomaar een verdragingsmanoeu-

vre. We wensten wel een moment van bezinning in te lassen zodat men zou inzien dat dit ontwerp op een aantal wezenlijke punten fout zit en daardoor in de praktijk niet tot de beoogde resultaten zal leiden. We kijken met veel belangstelling uit naar hetgeen er gebeurt op het terrein. Want daar wordt de theorie omgezet in de praktijk.

Een decreet zal nooit alles kunnen regelen. Er moet veel goede wil worden betoond. Ik kan dat niet genoeg herhalen. Deze morgen was er een vergadering waarop ook de heren Van Baelen en Sannen aanwezig waren. In de marge ervan zei iemand uit het gemeenschapsonderwijs me dat zelfs het ontwerp van decreet niet alles duidelijk maakt. Toen hij directeur was en hij geconfronteerd werd met een leerling uit een kansarm milieu die zich wenste in te schrijven, dan verzwaarde hij de procedure. Hij zei bijvoorbeeld dat de twee ouders zich moesten aanmelden en vroeg een aantal documenten. Uiteindelijk kreeg de ex-directeur zijn zin en schreef de leerling zich niet in. Er zijn altijd ontsappingsmogelijkheden voor diegenen die hun verantwoordelijkheid niet willen nemen.

Wij zijn voorstander van een verantwoordelijke samenwerking. Die verantwoordelijkheid zal echter pas worden opgenomen als de overheid aan de mensen de kans laat vanuit een stevige basis te vertrekken. Het zou een goede zaak zijn om op een niet al te lange termijn een evaluatie door te voeren. Die is ook opgenomen in het ontwerp. We kijken verder uit naar de discussie over het volgende onderdeel van het gelijkheidsbeleid en niet in het minst naar de noodzakelijke geldelijke middelen voor de zorgverbreding, het inclusief onderwijs en het verspreken van een onderwijs dat vertrekt van eenzelfde objectieve financiële basis. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, zoals mevrouw Heeren al heeft gezegd, hebben we reeds een ruim debat over het ontwerp gevoerd in de commissie voor Onderwijs. Het verheugt me te kunnen zeggen dat de uitslag daar vrij positief was. Over de grenzen van meerderheid en oppositie heen werd er constructief samengewerkt.

Mijnheer Martens, er was één negatief element. Op een bepaald ogenblik hebt u namens CD&V gezegd dat u nooit apart werd uitgenodigd om te komen praten. Niets weerhoudt u er echter van om

Van Baelen

u te scharen achter een nieuwe politieke cultuur. Ook de meerderheid heeft daarover nooit in besloten cenakels willen vergaderen. Het is wel logisch dat de meerderheid een ontwerp daarover voorbereidt. Op geen enkel ogenblik was het echter moeilijk om mee te werken. Ik hoop dat dit voor ons en voor u de aanleiding vormt om in de toekomst op een opener manier mee te werken aan ontwerpen en voorstellen van decreet. Ook in het parlement heeft elk zijn taak en rol. U hebt die altijd gevraagd en ook gekregen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer Van Baelen, ik ben blij dat te horen. Uw houding staat wel in schril contrast met hetgeen uw partijvoorzitter heeft gezegd. Een tiental dagen geleden heb ik hem gevraagd hoe het zat met het nog te behandelen structuurdecreet. Ik vroeg of CD&V daaraan kan meewerken. De mensen verwachten toch dat ook wij onze houding daarover duidelijk maken. Hij heeft me toen vlakaf gezegd dat er daarover niet met ons zou worden gepraat.

Mijnheer Van Baelen, u zegt me nu dat we eens met u moeten 'klappen'. U hebt een vriendelijke minister. Ik wil graag ingaan op uw aanbod. Ik heb soms echter de indruk dat ze niet mag zeggen wat ze graag zou zeggen. Ik stel vast dat uw partijvoorzitter zegt dat hij niet met ons wil praten. Wat is het nu ?

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Martens, u spant opnieuw de kar voor het paard, zoals u dat zo graag doet. U weet heel goed dat het niet meer dan logisch is dat een ontwerp van decreet wordt voorbereid door de meerderheid, vooraleer het wordt voorgelegd aan het parlement. Vanaf het ogenblik dat het document hier in het parlement is ingediend, staat het u vrij om uw parlementaire reflex te laten gelden en het open debat aan te gaan. Het gelijkekansendecreet lag voor in het parlement, maar toch vroeg u om hier op een andere wijze bij te worden betrokken.

Ik zeg alleen het volgende : er is de rol van de meerderheid en er is de rol van de oppositie, en deze meerderheid wil daarover op een open wijze spreken. Dat is echter nog iets anders dan de vraag die u stelde om te worden uitgenodigd. Het is logisch dat u niet werd uitgenodigd voor de voorbereiding. U hebt wel gemerkt, mijnheer Martens, dat de meerderheid bereid was om naar goede voorstellen te luisteren. In een bepaald debat hebben

zowel de heer Sannen als ik tegen u gezegd dat deze meerderheid niet naïef was en dat we bereid waren om constructief samen te werken.

Ik zou het nu over het ontwerp van decreet zelf willen hebben. Het ontwerp van decreet wil meer gelijke onderwijskansen, want vandaag komt niet iedereen gelijk aan de start. Er zijn sociaal-economische en sociaal-culturele elementen die de startmogelijkheden van jongeren ondermijnen en onderwijskansen verkleinen, naast meer individueel gerichte leerlingkenmerken. Ondertussen werd reeds tien jaar ervaring opgebouwd, maar toch is het nog noodzakelijk dat jongeren meer ondersteuning wordt geboden, want er zijn nog steeds veel jongeren die uit de boot vallen. Vooral voor die doelgroep wil dit ontwerp van decreet een vangnet opbouwen. Ik noem het liever een zorgdecreet dan een gelijkekansendecreet, want het gaat toch om een engagement tot zorgverbreding voor kansarme kinderen. We vinden dat het de taak is van de minister en de regering om alle scholen hiervoor de financiële mogelijkheden te bieden.

Essentieel blijft voor mij de doelstelling dat elk kind zo optimaal mogelijke en aan het kind aangepaste leer- en ontwikkelingskansen heeft in het onderwijs. Tegelijkertijd wil ik echter het tweede deel van de doelstelling naar voren schuiven, namelijk het vermijden van uitsluiting, segregatie en discriminatie, want onze samenleving heeft echt wel nood aan meer sociale cohesie. Dit ontwerp van decreet heeft een grote sociale en maatschappelijke inslag en komt daarmee tegemoet aan die doelstelling.

Het is ook heel belangrijk dat elk kind naar een school naar keuze kan gaan en dat die school ook een afspiegeling is van de omgeving waarin ze functioneert. Daarom is een vrij absoluut inschrijvingsrecht met minimale weigeringsgronden zo belangrijk, zowel voor de ouders als voor de leerlingen, zowel voor de scholen als voor de inrichtende machten. Het is namelijk van fundamenteel belang dat de rechten van de leerling en de ouder gewaarborgd zijn. U hebt gelijk, mijnheer Martens, dat elk van de actoren hiervoor zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Het belang van die lokale overlegplatforms is reeds benadrukt. Alle maatschappelijke actoren die lokaal actief zijn, moeten nu een geïntegreerd beleid kunnen voeren, niet alleen voor de leerling, maar ook voor de ouders.

Er moet een ruimere benadering komen bij de actoren op het veld. Ze krijgen nu de kans om een sterke samenwerking op te bouwen. Ze zullen el-

Van Baelen

kaar daarvoor moeten vertrouwen, maar ze krijgen de kans.

Een lokaal overlegplatform kan een heel belangrijk netwerk worden. Ik denk dat de belangrijke ondersteuningsmogelijkheden die in het ontwerp van decreet naar voren worden geschoven, samen met de voorzitter en de deskundigen een belangrijke rol hebben.

Mijnheer Martens, de middelen zijn de voorbije jaren inderdaad toegenomen. U hebt er al naar verwezen. Er is een toename tot bijna 50 miljoen euro. De middelen zullen nog moeten stijgen als we straks aan een tweede gelijkekansendecreet werken en oog hebben voor de zorg. Alle scholen en alle leerlingen zouden dan lineair een aantal uren zorg kunnen krijgen. Belangrijk is dat we dan een geïntegreerd en een transparant ondersteuningsaanbod hebben in de plaats van verschillende initiatieven die naast elkaar op het veld werken.

Mevrouw de minister, dit ontwerp van decreet opent een aantal belangrijke perspectieven voor mij met betrekking tot het 'doen slagen' van de multiculturele samenleving. Bovendien biedt het alle kinderen uit kansarme gezinnen, zowel allochtone als autochtone, een startkans om een schoolloopbaan te hebben met meer maatschappelijke perspectieven.

Dit ontwerp van decreet zal voor alle betrokkenen en alle geledingen een kans zijn om elkaar beter te leren kennen, om goede afspraken te maken en om in de context van de reële bestaande maatschappelijke achterstelling de koe bij de horens te vatten. Ik denk dat de toekomst van heel veel kansarme jongeren ermee gediend is dat er geen nieuwe loopgravenoorlog ontstaat en dat iedereen zijn maatschappelijke plicht opneemt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik meen dat ik tijdens de besprekingen in de commissie voor Onderwijs de houding van mijn fractie voldoende gedetailleerd en concreet heb verwoord. Ik heb acht fundamentele punten van kritiek aangehaald die onder één noemer te plaatsen zijn, namelijk de onwerkbaarheid van het decreet. Ik beperk me hier tot een algemeen besluitende visie op dit werkstuk.

We kunnen de indeling in drie deeldecreten gedeeltelijk volgen. We zien dit veel liever dan een verzameldecreet. We hebben echter wel de grootste moeite met de manier van indelen en met de zoveelste eenzijdige invulling. Het is volgens de minister de bedoeling om alle zorg- en voorranggevendende projecten te stroomlijnen. Dat is een mooie doelstelling, maar die werd niet bereikt in dit werkstuk. Enkele belangrijke voorafgaande standpunten zijn immers veronachtzaamd.

Dit ontwerp van decreet heeft ontegensprekelijk een maatschappelijke betekenis. Toch had het beleid in dit maatschappelijk gegeven zichzelf breder moeten bevragen. De problemen in ons onderwijs zijn inderdaad niet van didactisch-pedagogische aard. We hebben immers prachtige pedagogen, prachtige didactici, plichtbewuste directeurs en toegewijde en bekwame leerkrachten. De problemen vloeien echter voort uit de razendsnel veranderende maatschappelijke context. Er zijn problemen met het eenrichtingsverkeer dat wordt gebruikt om oplossingen uit te dokteren. Onze grote wielrenner Museeuw zei in een interview eens dat men de sport niet moet herbronnen, maar wel de maatschappij. Dat is goed gezegd : men moet het onderwijs niet herbronnen, maar wel de maatschappij.

Vooraf bij deze keuze van zorgtoewijzing en gelijke kansen had men zich eerst eens onvoorwaardelijk moeten afvragen hoe ver we – na deze lange tijd van inspanningen en ondersteuning – eigenlijk staan. Hoe zit het met de beoogde integratie, met de met veel geld bestreden demotivatie, met het antisociaal gedrag en het geweld op school, met het schoolverzuim, met het spijbelen en met de schoolmoeheid ?

Men had vooraf eens een uitvoerige stand van zaken moeten opmaken en schoon schip moeten maken met de wildgroei en de willekeur in een systeem dat altijd weer dezelfde doelgroepen met steeds weer nieuwe projecten en initiatieven voordeelt. Op basis daarvan had men dan met kennis van zaken, en eerlijk en billijk een algemeen gelijkekansbeleid kunnen plannen.

Is het niet hoog tijd dat we ook eens wat goede wil mogen verwachten van de doelgroepen zelf, vooral wat hun bereidheid tot integratie en tot inzet betreft ? Moeten we de lat niet gelijkleggen voor iedereen, in plaats van altijd maar weer de schuld bij het onderwijs te leggen ? Ouders voor Zorgverbreding stellen : 'Jullie creëren een systeem waardoor voorziene middelen herverdeeld worden en op-

Librecht

nieuw heel wat scholen worden gediscrimineerd op basis van afkomstindicatoren.'

Daarom zeggen we dat de drie deeldecreten verkeerd gekaderd zijn. Het overgrote deel van de schoolproblemen zijn immers geënt op maatschappelijke problemen, en een aangepast maatschappij-ordenend ontwerp van decreet, over de relatie maatschappij-onderwijs met alle bijbehorende rechten en plichten, verantwoordelijkheden en vrijheden, had het eerste en fundamenteel uitgangspunt moeten zijn. Als we dit niet doen, blijven we dweilen met de kraan open.

De school is een milieu waar de meeste kansen moeten worden geboden aan diegenen die een lichamelijke of geestelijke handicap hebben. Daarom had het ontwerp van decreet over het buitengewoon onderwijs en de inclusie – gekoppeld aan een zorgpakket voor elke basisschool – als tweede moeten zijn geïmplementeerd. Omdat altijd dezelfde doelgroepen al ruimschoots zijn ondersteund, had het ontwerp van decreet waarover we ons thans buigen het sluitstuk moeten zijn van een voordien geordend maatschappelijk onderwijs- en vormingsveld.

Dit ontwerp van decreet bevat bepalingen die haaks staan op de realiteit en de praktijk. Dat stoort soms. Ik geef het voorbeeld van de tijdelijke aanvaarding van kinderen. Beseft men wel wat het betekent een kind tijdelijk in een school op te nemen, om het daarna te verwijderen en het te verplichten elders opnieuw een aanpassingsproces te ondergaan? Dat lijkt misschien een detail, maar het is belangrijk.

De tussenschakeling van machtsstructuren is een ander voorbeeld. De minister zegt in haar inleiding: 'Uit de wetenschappelijke evaluatie van het non-discriminatiebeleid blijkt onder andere dat de overleggroepen vaak een te klein maatschappelijk draagvlak hebben doordat de deelnemers beperkt worden tot de onderwijswereld.'

Ik ga daar helemaal mee akkoord, maar ik stel er me wel vragen bij. Waarom breidt men de huidige participatieraden niet uit? Mevrouw de minister, ik weet dat u daarover een andere mening hebt. Waarom moet men hier zo nodig professioneler werken? Bestaat er iets transparanter en schoolautonomer dan de verhouding tussen de schoolgemeenschap, de adviserende en helpende participatieraad, het helpend en sturend CLB, de evalueren-

de inspectie en het richtinggevend en ondersteunend beleid?

Ik vind dit een zeer mooie functiebepaling van ons onderwijssysteem. Waarom moeten in deze transparante verhoudingen, die ruim voldoende aanwezig waren, structuren worden ingebouwd? Waar zit de transparantie en de verlichting van de regelgeving? Voor ieder regeltje dat elders wordt afgeschaft, komen er in dit decreet 3 andere in de plaats.

Het ligt toch voor de hand dat die tussengeschakelde structuren, die door de Raad van State ernstig in vraag worden gesteld, maar die volgens het oordeel van de minister 'zo essentieel zijn dat ze ervoor pleit ze als financierings- en subsidiëeringsvoorwaarde voor scholen en CLB's in te stellen' voor een grote planlast zullen zorgen.

Die raden moeten functioneren met alles erop en eraan. Er moet gerapporteerd en geïnformeerd worden en met andere beleidsterreinen zoals Welzijn, Huisvesting of Mobiliteit overlegd worden. Er moeten afspraken worden gemaakt over de essentiële doelstellingen van het decreet. Er moet worden genotuleerd en bewaakt, er moeten trajecten voor het onthaalonderwijs en de nieuwkomers worden uitgetekend. Deze moeten tastbaar vorm krijgen en worden geëvalueerd. Verder moeten er zeer secure, tijdrovende, arbeidsintensieve en nauwkeurige bemiddelingsprocedures worden opgestart.

Ik kan mij moeilijk voorstellen dat dit allemaal professioneel en geprofessionaliseerd buiten de scholen om gebeurt. De scholen moeten hierbij worden betrokken. Het zal in ieder geval een bijkomende planlast betekenen. Een vakbond schrijft in dit verband: 'Dit decreet met al zijn uitvoeringsbesluiten en ministeriële omzendbrieven zal de planlast exponentieel doen toenemen en de administratieve en organisatorische mogelijkheden van de scholen ver overstijgen' Ik stel voor dat mevrouw de minister haar oor te luisteren legt bij de schooldirecteurs, die zopas de eerste vergaderingen over onderwijsvoorrang en aanwendingsplannen hebben meegemaakt. Zij zal van hen een andere taal horen dan deze die hier voortdurend door de meerderheid wordt gezongen.

Voor een goed begrip en de helderheid van een betoog deed men vroeger een beroep op een hulpmiddeltje, de parabel. Ik wil ook even wat beeldtaal gebruiken. De minister heeft met dit decreet een mooie tafel gedekt en ze aantrekkelijk versierd met glimmende couverts en met hier en daar plastic bloemen en met zicht op de tuin. Zij heeft de

Librecht

beste koks gevraagd. Zelf is zij de maître de cuisine, de anderen zijn de illustere denkers van haar kabinet, de onderlegde leden van onderwijsraden en bonden, de partij-ideologen van de meerderheid.

Zij heeft een indrukwekkende stoet van obers ingeschakeld, vertegenwoordigers van onderwijsvertrekkers, vertegenwoordigers van CLB's, vertegenwoordigers van het personeel, vertegenwoordigers van de ouders, vertegenwoordigers van de leerlingen, vertegenwoordigers van sociaal-economische groepen, vertegenwoordigers van culturele partners, vertegenwoordigers van allochtonen, vertegenwoordigers van kansarme autochtonen, vertegenwoordigers van de integratiesector, vertegenwoordigers van onthaalbureaus, vertegenwoordigers van het gemeentebestuur en deskundigen. Daar is in principe niets mis mee.

Zij heeft de ingrediënten zo vers en divers mogelijk in de grootwarenhuizen van de hoorzittingen besteld, maar heeft één grote zaak over het hoofd gezien. De tafel was niet gedekt voor alle zorgbehoevende participanten uit het onderwijs. Een belangrijke groep was over het hoofd gezien en deze heeft natuurlijk, vanuit zijn dagdagelijkse zorg en nood, heftig geprotesteerd. De minister heeft vervolgens met haar koks overlegd en snel via amendering een reeks couverts toegevoegd. Hier wringt echter het schoentje, want al die bijkomende bordes moeten gevuld worden en de middelen daarvoor zijn er niet. Ik zeg dat niet, de minister zelf zegt het in het schijnamendement zorgverbreding: 'De aanvullende lestijden worden toegekend binnen de beschikbare kredieten.' Als er geen beschikbare kredieten zijn, is er dus ook geen zorgverbreding. Andere meesterkoks, die op de hoogte zijn van de innerlijke keuken, zeggen en schrijven het ook. De middelen die vandaag werden uitgetrokken, zijn ontoereikend om de doelstellingen van dit gelijkekansendecreet te realiseren. Heel wat leerlingen en scholen zullen niet worden ondersteund.

Het COC heeft het over 'een schromelijk tekort aan concrete middelen in alle betrokken onderwijsniveaus om de gelijkekansengedachte in het onderwijs een kans te geven'. Het ACOD stelt: 'De globale middelen zijn te ontoereikend. Pas indien de Vlaamse regering haar financiële inspanningen voor onderwijs gevoelig opdrijft, zal ze het gelijkekansenbeleid waar kunnen maken. Een nieuw, innovierend en gerechtvaardigd gelijkekansenbeleid financiert men immers niet met bestaande middelen te heroriënteren.' Ik meen dat men aan deze

getuigenissen weinig moet toevoegen om te besluiten dat in vele kringen en richtingen de mening leeft dat dit decreet, ook financieel, niet haalbaar is. Hoewel u zich in dit verband tegenover de onderwijswereld en het parlement geëngageerd hebt, kijk ik met grote bezorgdheid uit naar de dag waarop de participanten aan tafel zullen gaan.

We hebben altijd gepleit, pleiten nog en blijven pleiten voor gelijke kansen voor alle leerbedreigde kinderen en jongeren in elke school. We pleiten voor voldoende leerondersteuning voor allochtonen, op voorwaarde dat deze ondersteuning transparant is en de integratie dient en bevordert. We pleiten voor afgelijnde, geordende, transparante, eenvoudige decreten die prioritair op de praktijk zijn afgestemd, en niet op een of andere ideologie. We willen dat het beleid de lijnen schetst, voorziet in gelijke middelen en de participanten in het veld in de grootst mogelijke autonomie en vrijheid hun opdracht laat vervullen.

Vanuit deze visie en gezien de standpunten die we vanuit diverse hoeken hebben gehoord tijdens de hoorzittingen, kunnen we dit decreet dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, na tal van betogen van andere fracties en vooral na de zeer degelijke en uitvoerige verslaggeving van mevrouw Heeren, die ik hiervoor dank, is het voor mij moeilijk om niet in herhaling te vallen. Toch wil ik bondig de sp.a-visie inzake dit gelijkekansendecreet dat vandaag voorligt uiteenzetten.

Vooreerst wil ik benadrukken dat dit ontwerp van decreet voor de sp.a een bijzonder belangrijk ontwerp is. Het gaat om te beginnen over een algemene, structurele aanpak van sociale kansarmoede. Ook is er het feit dat onderwijs steeds belangrijker wordt in deze maatschappij. We leven immers in een kennismaatschappij. Op de arbeidsmarkt worden er nog steeds diplomavereisten gesteld. Bovendien tonen steeds meer onderzoeken aan dat de schoolloopbaan van leerlingen werkelijk bepalend wordt voor de maatschappelijke positie die ze later zullen bekleden. Een pijnpunt is de vaststelling dat die sociale ongelijkheid niet uitgeroeid raakt. Daarover bestaan tal van studies, die ik niet zal opsommen. Deze studies tonen aan dat de sociale ongelijkheid in het onderwijs vandaag schrijnend is. Bovendien wordt deze sociale ongelijkheid precies bestendig in dat onderwijs. Dat zijn pijnpunten. Maar dat maakt ook dat de sp.a-fractie erg geluk-

Claes

kig is met de bijkomende aandacht die vandaag wordt besteed aan de sociale ongelijkheid binnen het onderwijs.

Ik zal kort ingaan op de diverse specifieke bepalingen van het ontwerp. Ik zal dit bundelen naargelang de diverse onderdelen.

Ik zal het eerst hebben over de toelating en het inschrijvingsrecht. Voor de sp.a-fractie geldt duidelijk als uitgangspunt de diversiteit van een leerlingenpubliek. Dat vormt volgens ons de grootste kans om de band te doorbreken die vandaag bestaat tussen het opleidingsniveau van de ouders en de onderwijskansen van de kinderen. Diversiteit is dus ongetwijfeld een zeer belangrijk gegeven voor kansarme kinderen, maar ook – en daarvoor kan ik verwijzen naar tal van onderzoeken – een belangrijk pluspunt voor kansrijke kinderen. We mogen immers niet vergeten : wie vandaag al wordt voorbereid op een diversiteit, zal morgen gewapend zijn voor een maatschappij waarin men iedere dag wordt geconfronteerd met een enorme verscheidenheid.

Ten tweede is voor de sp.a-fractie ook essentieel dat alle scholen die door de overheid worden erkend en gesubsidieerd, de fundamentele rechten van alle kinderen gaan eerbiedigen. Doen ze dit niet, dan mag dit voor ons betekenen dat hun erkenning – en ook de daaruit voortvloeiende subsidiëring door de overheid – in het gedrang komt. Maar goed, ik heb het nu over de essentiële rechten van alle kinderen. Het individuele recht op inschrijving vormt voor ons zo'n essentieel recht. Precies daarom is de sp.a-fractie bijzonder gelukkig dat het recht op inschrijving vandaag in dit decreet verankerd wordt.

Op dit punt zou ik graag een kleine zijsprong maken. In het verleden is daarover namelijk heel wat gezegd. Mijnheer Martens, ook vandaag hebt u daarover al een hele discussie uitgesponnen, met name over het uitstel van het inschrijvingsrecht.

Het inschrijvingsrecht is inderdaad uitgesteld tot 1 januari 2003, maar ik wil toch wel duidelijk stellen dat dit al een beslissing was van de meerderheid vooraleer de CD&V-fractie met een voorstel kwam om het inschrijvingsrecht uit te stellen tot 2005. Daar is namelijk wel een zeker misverstand over gerezen. Laat het dus duidelijk zijn : dit was een beslissing van de meerderheid, en de sp.a heeft dit zeer bewust volledig gesteund, en wel om praktische redenen.

Laten we immers eerlijk zijn. Wanneer we vandaag een inschrijvingsrecht en een aanvaardingsplicht invoeren, dan moet dit in de best mogelijke omstandigheden gebeuren. Als we eerlijk zijn, moeten we toegeven dat dit voor het schooljaar 2003-2004 niet zal kunnen. Daarvoor zijn twee redenen.

Ten eerste zijn tal van scholen al bezig met de inschrijvingen. Dat valt niet onder de toepassing van dit ontwerp van decreet, aangezien het er vandaag nog niet is. Ten tweede is het zo dat de lokale overlegplatformen, die toch wel een zeer belangrijke rol te vervullen gaan krijgen in de doorverwijzing in de weigering, nog moeten worden samengesteld en hun werking nog moeten gaan kennen. Precies daarom was het zeer verstandig en was het in het belang van het succes van dat inschrijvingsrecht om in een uitstel te voorzien tot 1 januari 2003.

Mijnheer Martens, ik wil nog heel even terugkomen op uw betoog van daarnet. Ik moet eerlijk zeggen dat ik u toch niet volledig volg. Enerzijds stelt u dat u voorstander bent van het inschrijvingsrecht, maar anderzijds blijkt uit uw eigen geschriften dat u destijds voorstelde om dit uit te stellen tot 2005. Ik heb nog geen rijke ervaring, maar ik kan me toch niet van de indruk ontdoen dat dit is voorgesteld precies in de hoop op een andere samenstelling in 2004, om zo uiteraard een essentiële wijziging op dat inschrijvingsrecht door te kunnen voeren. Mijnheer Martens, daar volg ik u dus echt niet in uw redenering.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : De verklaring is als volgt. Er zijn analoge voorbeelden. Ten eerste zou men kunnen opmerken dat wat men nu heeft ingeschreven als inschrijvingsrecht, min of meer overeenkomt met het amendement dat in de vorige legislatuur door mevrouw Vanderpoorten en de heer De Gucht werd ingediend bij het decreet op het basisonderwijs. Ook de heer Sannen heeft dat voorstel mee ingediend. De Raad van State heeft daar een advies over gegeven waarin hij toen al duidelijk stelde dat het decreet op het basisonderwijs niet veel vluchtwegen meer bood. Dat decreet is met andere woorden nu al behoorlijk dwingend.

Die periode is niet zomaar gekozen. Toen bijvoorbeeld voor het officieel onderwijs het gemengd onderwijs verplicht werd gesteld, werd er een groeipad vooropgesteld. Er was immers een bijkomend probleem van infrastructuur, en de lerarenkorpsen moesten kunnen wennen aan het idee dat ze geconfronteerd zouden worden met gemengde klassen en met een andere benadering. De toenmalige

Martens

SP-minister – weliswaar nog geen sp.a-minister – voorzager in een periode van 3 jaar. Nu spiegelen we ons alleen maar aan dat voorbeeld.

Mevrouw Hilde Claes : Toch verandert u het geweer van schouder. U verwijst nu naar een decreet, maar zonet had u het over een cultuur die moest groeien. We kunnen er eindeloos over discussiëren hoeveel tijd daarvoor nodig is, maar we zullen er niet uitraken.

Wat het inschrijvingsrecht betreft, is het voor de sp.a essentieel dat alle scholen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen, uiteraard naar gelang van hun draagkracht, en alle kinderen opnemen en gelijke kansen bieden. In het belang van zowel kinderen als scholen mag het inschrijvingsrecht echter niet altijd ongenueanceerd worden toegepast. Het decreet bevat dan ook bepalingen over enerzijds de mogelijkheid tot doorverwijzing en anderzijds de tijdelijke mogelijkheid tot afwijking. Van dat tweede zal echter wellicht vandaag nog worden voorgesteld het bij amendement om te zetten in een tijdelijke mogelijkheid tot doorverwijzing.

Het is voor de sp.a-fractie maatschappelijk gezien niet wenselijk dat er scholen zijn die eenzijdig zijn samengesteld uit kansarme of uit kansrijke kinderen. De maatschappij zal altijd bestaan uit kansarmen en kansrijken, en het is zeer belangrijk dat de school daar een weerspiegeling van is. Daarom is in het decreet voorzien in een doorverwijzingsmogelijkheid, die de verhoudingen tussen leerlingengroepen waarborgt.

Dat is weliswaar positief, maar we maken er ook de bedenking bij dat de doorverwijzing beperkt moet blijven. Ik ben dan ook blij dat er in het decreet strikte voorwaarden zijn opgenomen. Ik wens daar niet tot in de details over uit te weiden, maar het is in dit verband goed dat er extra aandacht is besteed aan de lokale overlegplatformen. Die worden uitgebreid, krijgen meer bevoegdheden, en krijgen een bemiddelende rol toegewezen bij de doorverwijzing.

Momenteel staat er in het ontwerp van decreet nog een tijdelijke afwijkingmogelijkheid ingeschreven, specifiek voor kinderen met een handicap. In afwachting van het gelijkkekansendecreet III, waarin voorwaarden zullen worden vastgelegd voor meer inclusief onderwijs, wordt de mogelijkheid geboden af te wijken van het principiële inschrijvingsrecht. Ik heb daar een dubbel gevoel bij. Het is ongetwij-

feld goed dat scholen die vandaag al hun nek uitsteken voor die groep, worden beschermd. Ze lopen immers het risico overbelast te worden door een aanzuigeffect. De sp.a-fractie vindt het spijtig dat die groep het principiële recht op inschrijving zou worden ontzegd.

Ik neem aan dat de heer Van Baelen tijdens de artikelsgewijze bespreking een amendement zal indienen. Dit amendement, dat voor kinderen met een handicap in het principiële recht op inschrijving zal voorzien, zal tevens aan de specifieke verzuchtingen van de scholen inzake overbelasting tegemoetkomen.

We moeten de scholen een oplossing bieden voor dit probleem. De scholen moeten de mogelijkheid krijgen om kinderen onder strikte voorwaarden door te verwijzen. Een van die voorwaarden zal het overleg met de participatieraad of met de schoolraad zijn. Een andere voorwaarde zal het overschrijven van de draagkracht van de school op het vlak van onderwijs, therapie en verzorging zijn.

Ik wil het hier ook nog even over het tweede grote luik van het ontwerp van decreet hebben. De sp.a heeft drie fundamentele bedenkingen bij het ondersteuningsluik. Zoals het nu in het ontwerp van decreet is opgenomen, gaat de ondersteuning voor de sp.a niet ver genoeg. We beschouwen dit dan ook enkel als een tussenstap. De sociale ongelijkheid in het onderwijs is geen nieuw gegeven. De sp.a-fractie heeft hierover diep nagedacht. De oorzaak van de sociale ongelijkheid schuilt in het feit dat het hele onderwijs op zich selectief is.

De budgetten die worden vrijgemaakt om deze scheefgegroeide situatie recht te trekken, zijn veel te beperkt. Indien we de sociale ongelijkheid in het onderwijs op een efficiënte wijze willen aanpakken, zullen we een volledig nieuwe vorm van basisfinanciering tot stand moeten brengen. Ons inziens is het opleidingsniveau van de ouders een essentiële indicator. In feite zou de volledige financiering op deze indicator moeten worden gebaseerd.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Luc Martens : Mevrouw Claes, ik weet eigenlijk niet goed of ik uw uiteenzetting goed heb begrepen. U hebt gezegd dat er meer geld moet worden vrijgemaakt om de gelijke kansen in het onderwijs te realiseren. Hiermee ben ik het uiteraard eens. U hebt echter eveneens gezegd dat het opleidingsniveau van de ouders de enige corrige-

Martens

rende factor ten opzichte van de basisfinanciering zal zijn.

Indien ik het goed heb begrepen, vindt de sp.a dat het opleidingsniveau de enige relevante factor is om de gelijkheidsproblematiek aan te pakken. Ik ga ervan uit dat bepaalde studies aantonen dat het hier een relevante factor betreft. Ik vind het evenwel merkwaardig dat de sp.a dit de enige relevante factor vindt. Ik stel me hier heel wat vragen bij.

Mevrouw Hilde Claes : Ik besef dat hierover kan worden gediscussieerd.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw Claes, dit is een fundamentele discussie. We weten dat dit voorstel al langer bij de sp.a bestaat, en elke partij heeft natuurlijk het recht om ideeën dienaangaande te lanceren. Betekent dit dat wordt afgestapt van het leerlingkenmerk op zich en van de mogelijkheid die een leerling heeft, los van de afkomst ? Leerproblemen en vooral leerstoornissen zijn minder sociaal-cultureel gebonden, maar hebben te maken met de mogelijkheden van een kind. Ik denk dat het goed is dat we duidelijkheid krijgen over uw voorstel ter zake.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Claes, wil dat ook zeggen dat u vindt dat de totale basisomkadering van leerkrachten moet worden bepaald op basis van deze sociaal-economische afkomst ? Wil dat zeggen dat u vindt dat het niet nodig is dat er voor elk kind een bepaald basiscomfort wordt voorzien om goed onderwijs te kunnen geven ? Of is het sociaal-economische aspect zo bepalend dat een kind uit een betere sociaal-economische situering makkelijker de elementaire dingen kan aanleren in een klas van dertig leerlingen en een ander kind in een klas van vijftien leerlingen ?

Mevrouw Hilde Claes : Het voorstel was inderdaad in eerste instantie gericht op de lonen en op de omkadering, maar we hebben onmiddellijk aangekondigd dat we eenzelfde oefening willen doen voor wat betreft de werkingsmiddelen. Dat is nog niet gebeurd, maar het is de bedoeling dit ook uit te voeren.

Ik ga verder met de antwoorden op de vragen die daarnet zijn gesteld, namelijk over het onderscheid tussen enerzijds de basisfinanciering en anderzijds de budgetten, zoals ze zijn uitgetrokken voor gelijke onderwijskansen-I en -II.

Voor wat de basisfinanciering betreft is volgens ons de indicator het opleidingsniveau van de ouders. Om dat te motiveren grijpen we terug naar tal van studies die telkens weer zeggen dat het opleidingsniveau van de ouders dé belangrijkste indicator is en de belangrijkste voorspellende waarde heeft ten aanzien van de opleidingskansen van kinderen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Claes, zijn er wetenschappelijke studies die bepalen dat dit de enige factor is ? Er bestaan mijns inziens voldoende wetenschappelijke studies die aantonen dat een zeker pedagogisch basiscomfort nodig is om onderwijs te kunnen geven. Dat daarnaast andere factoren meespelen om die kansen te vergroten, begrijp ik. Ik heb geen enkele wetenschappelijk rapport gezien dat zich beperkt tot wat u stelt.

Mevrouw Hilde Claes : Er zijn zoveel verschillende vragen gesteld. Ik wil nu graag mijn antwoord in zijn geheel kunnen geven. Dan kom ik tot de verschillende indicatoren en de plaatsing ervan in de verschillende budgetten.

Ik herhaal even : voor de basisfinanciering is er één indicator, namelijk het opleidingsniveau van ouders waarvoor we verwijzen naar verschillende studies en ook naar de hoorzitting die onlangs in de commissie voor Onderwijs is gehouden naar aanleiding van het evaluatierapport zorgverbreding. Ook toen bleek het belang van de indicator opleidingsniveau van de ouders. Daarnaast moeten er nog budgetten gereserveerd blijven voor gelijke onderwijskansen-I en -II, waar men al de indicatoren moet behouden. Die middelen kunnen worden gehanteerd voor problemen inzake taal, voor trekende bevolking en voor individuele leerstoornissen. Ik weet dat we het daar niet over eens zijn, maar ik heb naar aanleiding van de discussie in de commissie duidelijk het sp.a-standpunt weergegeven en ik kan niet anders dan dit vandaag herhalen. Ik ben er mij ten volle van bewust dat er een discussie bestaat over het feit dat we in ons voorstel voor een vernieuwde basisfinanciering maar één indicator in aanmerking nemen en de andere fracties meerdere indicatoren wensen te weerhouden.

Tweede essentiële opmerking van de sp.a bij het aspect ondersteuning betreft de individuele leerstoornissen. De sp.a vraagt een radicale ingreep om de grootste ongelijkheid tegen te gaan, met name het systematisch lager uitvallen van de onderwijskansen voor kinderen van laaggeschoolde ouders. Daarnaast ijvert onze partij voor gelijke kansen

Claes

voor kinderen met individuele leerstoornissen. Deze problemen kunnen niet worden vermeden, maar de gevolgen op de onderwijskansen kunnen wel worden geneutraliseerd. Bovendien vindt sp.a het onaanvaardbaar dat kinderen met leerstoornissen alleen dankzij betaalde buitenschoolse hulp in het gewoon onderwijs kunnen blijven. Dit verklaart waarom zoveel kinderen uit sociaal lagere klassen in het buitengewoon onderwijs terechtkomen. We pleiten ervoor dat alle basisscholen die aan deze specifieke noden willen tegemoetkomen, hiervoor over bijkomende uren kunnen beschikken.

De sp.a heeft er tijdens de bespreking mee voor geijverd dat inzake deze problematiek in het gelijkkansendecreet-I reeds een engagement is ingeschreven ten aanzien van de totstandkoming van gelijkkansendecreet-II. Ik besef ten volle dat tijdens de volgende begrotingsopmaak hiervoor de nodige financiële middelen moeten worden ingeschreven. Mevrouw de minister, de sp.a gaat ervan uit dat u hiervoor zult zorgen. Als dat niet zou lukken, krijgen we een groot politiek probleem.

Tot slot wil ik een opmerking maken over de indicatoren voor de tweede en derde graad secundair onderwijs. We stellen tot onze spijt vast dat er geen sociaal-economische indicatoren worden gehanteerd, in tegenstelling tot het basisonderwijs en de eerste graad secundair onderwijs. De sp.a had dat liever anders gezien, al is dat geen reden om het ontwerp van decreet niet goed te keuren. Het is belangrijk om in de memorie van toelichting uitdrukkelijk te vermelden dat op het einde van het derde werkingsjaar de voorspellende kracht van deze indicatoren wordt geëvalueerd, evenals de correlatie tussen de indicatoren en de sociaal-economische indicatoren van de eerste graad.

Dit ontwerp van decreet is voor de sp.a bijzonder belangrijk. We hebben er constructief aan meegewerkt en er onze stempel proberen op te drukken. We zijn daar ook in geslaagd en zullen het dan ook mee goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, spreken over gelijke kansen in het onderwijs is eigenlijk een discussie voeren over de rol van het onderwijs in de brede samenleving. Kan onderwijs ertoe bijdragen dat kinderen die ongelijk aan de start komen door taalachterstand, door de kloof tussen

de school- en de thuiscultuur, door leerstoornissen of door enige vorm van handicap, tijdens de schoolloopbaan niet verder worden achtergesteld ? Kan onderwijs ertoe bijdragen dat niet langer een op zes leerlingen zonder diploma de school verlaten, dat niet langer vier op tien leerlingen hun jaar moeten overdoen, dat kinderen niet langer onterecht worden doorverwezen naar het beroepsonderwijs, dat de toekomst van kinderen en jongeren niet langer mee wordt gehypothekeerd door het onderwijs dat ze 'genieten' ?

Dit ontwerp van decreet is in hoofdzaak een kansarmoededecreet. Het is gericht op kansarme leerlingen en gaat uit van de sociaal-economische situatie waarin jonge mensen zich bevinden. Het is de bedoeling dat prioriteit wordt gegeven aan leer- en ontwikkelingskansen van kansarme leerlingen en dat uitsluiting wordt vermeden.

Voor Agalev is het een juiste keuze om achterstelling en uitsluiting van kansarmen eerst aan te pakken. Sinds John Rawls weten we dat de discussie over gelijke kansen niet langer kan worden beperkt tot een discussie over gelijkheid van welvaart. Het gaat ook over sociale primaire goederen, zoals u hebt gezegd, mijnheer Martens. Daartoe behoren ook vorming, opleiding en onderwijs.

Hoe paradoxaal het ook klinkt, met deze keuze tegen achterstelling voelden velen zich achtergesteld. De concentratiescholen, de trekkende bevolking, de allochtone gemeenschap, de ouders voor inclusie, de gewone scholen die serieuze inspanningen deden en doen inzake leerproblemen en leerstoornissen, de mensen van de CLB's en de leerkrachten van het buitengewoon onderwijs, ... het zijn allemaal bewijzen van het feit dat heel wat leraars en directeurs, scholen en organisaties erg begaan waren en zijn met gelijke kansen. Hun tussenkomsten zijn eveneens het bewijs van het feit dat de informatie en de communicatie over dit ontwerp van decreet beter hadden gekund.

Met het cijfermateriaal dat we ondertussen kregen en met de vele amendementen is in hoge mate tegemoetgekomen aan vaak terechte bedenkingen. Agalev heeft er sterk voor geijverd dat werk werd gemaakt van een billijke overgangsregeling inzake zorgverbreding. Het kan immers niet dat scholen verplicht worden om hun activiteiten voor één jaar op een laag pitje te zetten, om het jaar daarop weer voluit te gaan. Enige continuïteit in de werking en perspectief inzake middelen en omkadering is voor scholen, en vooral voor de leerlingen met leerproblemen en leerproblemen, een absolute must. Die overgangsmaatregelen zijn nu duidelijk en de

Ramon

aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid in het basisonderwijs werden uiteindelijk mee in dit decreet opgenomen.

Mijnheer Martens, eerlijkheidshalve moet u toegeven dat ook daarover een amendement voorlag. Wij hebben altijd gezegd dat we dit ontwerp van decreet niet zouden goedkeuren tenzij er zicht was op wat de toekomst inzake zorgverbreding zou brengen.

Ongelijkheid, achterstelling en uitsluiting vormen een ruim maatschappelijk probleem, dat te maken heeft met tewerkstelling, huisvesting, gezondheidszorg, enzovoort. We zijn ons ervan bewust dat het onderwijs al deze risico's niet uit de wereld kan helpen. Onderwijs heeft echter wel de plicht om voldoende inspanningen te leveren op het vlak van preventie, remediëring en begeleiding. Dat is in het decreet opgenomen. Onderwijs moet immers optimale leer- en ontwikkelingskansen realiseren voor alle leerlingen.

Het is een positieve zaak dat er niet langer met tijdelijke projecten wordt gewerkt. Zo'n projecten hadden in veel gevallen een zware planlast en onzekerheid tot gevolg. Een geïntegreerd en transparant ondersteuningsaanbod van de overheid, schept kansen voor een meer continu proces van zorg en voor een visieontwikkeling in elke school. Dat laatste is heel belangrijk in het licht van de zorgcultuur waarover we het al zo vaak hebben gehad. We vinden het ook belangrijk dat de scholen met de meeste noden ook de meeste middelen krijgen. Een hogere wegingscoëfficiënt voor scholen met minstens 80 percent doelgroepeleringen en voor scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is volgens ons erg verantwoord.

De cijfers liegen er niet om. Via dit decreet krijgen 606 nieuwe scholen middelen, 305 scholen krijgen meer middelen, en het basisonderwijs krijgt in totaal 2.400 uren meer om aan een gelijkekansenbeleid te werken. Scholen krijgen omkadering op basis van objectieve factoren en er wordt overgestapt van een ex-antebeoordeling naar een ex-postbeoordeling. Dat maakt een betere planning mogelijk en zal de planlast verminderen.

Ik wil toch even stilstaan bij het recht op inschrijving. Het vormt een belangrijke pijler van het decreet. De internationale regelgeving inzake de gelijkbehandeling krijgt hiermee haar toepassing. Het juridisch aspect is heel belangrijk, maar nog belangrijker is dat duidelijk wordt gemaakt dat alle

scholen een maatschappelijke verantwoordelijkheid dragen en die verantwoordelijkheid ook moeten opnemen om kansarmoede en maatschappelijke dualisering tegen te gaan. Het is positief dat kinderen de kans krijgen om in contact te komen met andere culturen en zo respect leren hebben voor het anders zijn van leeftijdgenoten.

Het recht op inschrijving gaat in vanaf het schooljaar 2003-2004. Nogal wat mensen waren ervan overtuigd dat scholen en lokale overlegplatforms beter wat meer tijd zouden krijgen om zich op de verandering voor te bereiden. Ik sluit me echter aan bij de vorige sprekers dat dit jaar voldoende ruimte biedt om zich voor te bereiden. Het klopt dat verandering ook met cultuur en ingesteldheid te maken heeft, maar niet alles kan in uren en tijd worden uitgedrukt.

Tijdens de hoorzittingen is meermaals gewezen op het belang van de multiculturele scholen en op de noodzaak om die scholen te beschermen. Het feit dat nuanceringen werden aangebracht op het recht op inschrijving – op het vlak van weigeringen en doorverwijzingen -, komt tegemoet aan deze zorg.

Lokale overlegplatforms worden opgericht om het gelijkekansenbeleid lokaal mee waar te maken. Niet onbelangrijk is dat deze breed zijn samengesteld, met inbegrip van kansarme groepen, dat ze uitgebreide bevoegdheden krijgen en dat ze ondersteund worden door een deskundige zodat ze op een professionele manier kunnen werken.

Tot slot wil ik nog even stilstaan bij enkele aandachtspunten inzake dit ontwerp van decreet.

Ten eerste wil ik het hebben over het belang van het kind, van de leerling. Zeker bij doorverwijzing moet al het mogelijke worden gedaan om de periode tussen inschrijving, doorverwijzing en nieuwe inschrijving zo kort mogelijk te houden. Dit kan worden ingeschreven in procedures, maar het kan ook een ingesteldheid zijn, daarbij redenerend vanuit het kind.

Ten tweede is de communicatie met de ouders cruciaal, ongeacht of het om allochtone dan wel om autochtone ouders gaat. Weigering of doorverwijzing zijn delicaat en daarom is het ook heel belangrijk een beslissing goed uit te leggen.

Ten derde wordt het hanteren van thuistaal als criterium van doorverwijzing erg kritisch bekeken. Sommigen spreken zelfs van een gebrek aan respect voor de taal van de ouders of over de complexe relatie tussen thuistaal en schooltaal. Ik denk

Ramon

dat we moeten toegeven dat het hier om een objectief en verifieerbaar criterium gaat en dat we op dit ogenblik geen ander werkbaar alternatief hebben. Een goede opvolging van dit criterium is wel een must.

Ten vierde wil ik het nog even hebben over de diversiteit, iets waar we allemaal de mond van vol hebben en waarvoor er eigenlijk geen aandacht genoeg kan zijn. In dat opzicht valt er nog een hele weg af te leggen. Het staat ondertussen wel vast dat we steeds meer evolueren naar een vraaggestuurd onderwijs.

Tot slot is het niet omdat we veel middelen aan iets besteden, dat het vooropgestelde doel wordt bereikt. In die zin is het nuttig ook eens na te gaan wat effectief de geboekte leerwinst zou kunnen zijn.

Mevrouw de minister, collega's, voor de totstandkoming van dit decreet werd hard samengewerkt. Onder samenwerking wordt hier verstaan dat de gegevens op vraag werden geleverd en dat de gemaakte afspraken werden nageleefd. In die zin zullen we het ontwerp van decreet dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vandaag ligt het eerste deel van het geïntegreerde gelijkheidsbeleid in decretale vorm ter stemming voor. Morgen – donderdag dus – wordt de aanloop genomen naar het tweede deel met de hoorzittingen over het inclusief onderwijs.

Het eerste deel is een heel moeilijke oefening geweest. Het tweede deel belooft dit ook te worden. Het heeft ook veel tijd in beslag genomen. Zo veel mogelijk betrokkenen zijn gehoord en hebben hun zeg mogen doen. Hoewel ik blij ben met deze gang van zaken, betreur ik toch de wijze waarop de minister dit voorstel van decreet op een minimum van tijd door het parlement wou jagen. Ik wil daar toch nog even naar verwijzen. Er werd onder andere gesproken over 'obstructie', 'vertraging'. Mevrouw de minister, ik ben ervan overtuigd dat dit een eenmalig feit zal blijken te zijn en dat hieruit lessen werden getrokken. Toch staat er vandaag in een krantenartikel dat er nog andere ontwerpen moeten worden behandeld. Er wordt verwezen naar het ontwerp van decreet XIV, waarin ook bepalingen staan die nog niet goedgekeurd zullen zijn

op het moment dat ze van toepassing moeten worden. Ook daar zal weer worden gezegd dat er vliegensvlug moet worden gehandeld. Ik vraag u om dat niet te doen.

In het ontwerp staan er heel wat goede maar ook een aantal minder goede – en zelfs slechte – zaken. De N-VA schaart zich achter de idee van het gelijkheidsbeleid. Mevrouw Claes, kinderen uit sociaal-economisch zwakke milieus verdienen inderdaad extra ondersteuning en extra aandacht van de school. Maar we merken daarbij op dat er een basisfinanciering nodig is. Er moeten voldoende middelen zijn voor alle scholen, voor alle leerlingen. Kortom, tijdens allerlei besprekingen is het duidelijk geworden dat er meer geld moet worden besteed aan het onderwijs in Vlaanderen.

Dat hiervoor de aanvaardingsplicht en het inschrijvingsrecht – weliswaar met één jaar vertraging – zullen worden ingevoerd, is niet meer dan terecht. Ze vormen een wezenlijke tegemoetkoming aan de onrechtvaardige situatie inzake het opnemen van kansarme en allochtone leerlingen. Men kan niet een beetje zwanger zijn. Elke school die door de overheid wordt gefinancierd of gesubsidieerd, moet alle leerlingen inschrijven die het pedagogisch project van de instelling onderschrijven. Hierover artikel 24 van de Grondwet invoeren, is misplaatst.

In tweede orde roepen we de minister op om werk te maken van de uitvoering van de resultaten van de studie over de objectiveerbare verschillen. Gelijheid van rechten en gelijkheid van plichten, de lat moet gelijk liggen.

Waar de N-VA zich niet in terugvindt, is de te beperkte aandacht voor het taalaspect en de taalproblematiek in het onderwijs. Deze problemen manifesteren zich in heel Vlaanderen. Brussel en de taalgrensgemeenten vormen wat dat betreft een uitschieter. We betreuren dan ook dat de commissie 2 amendementen niet heeft aanvaard. We dienen ze hier opnieuw in.

In het eerste amendement wordt de loskoppeling gevraagd van de gelijkheidsindicator die bepaalt dat de thuistaal die niet het Nederlands is, moet samengaan met een andere indicator. In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en in de taalgrensgemeenten zijn er veel kinderen van Franstalige gezinnen die niet beantwoorden aan de andere sociaal-economische indicatoren. Maar ook kinderen uit Joodse, Marokkaanse, Turkse gezinnen hebben nood aan extra aandacht. In dit ontwerp krijgen ze

Van Dijk

die echter niet wanneer ze niet beantwoorden aan een van de 4 andere gelijkheidsindicatoren.

De motivatie als zou het om een ontwerp gaan voor de sociaal-economisch zwakkeren, slaat nergens op. Uit onderzoek blijkt namelijk duidelijk dat de thuistaal, net zoals de andere indicatoren, een fundamentele invloed heeft op het verdere schoolverloop. Wij pleiten dus voor gelijke onderwijskansen voor alle kinderen, ongeacht de thuistaal.

Een tweede amendement komt expliciet op voor het Nederlandstalige karakter van de school in het algemeen. Wij weten dat hier vooral het spanningsveld in Brussel meespeelt. Wij willen dat ouders zich correct engageren voor het Nederlandstalige karakter. Het is immers een feit dat zich grote problemen voordoen op het vlak van de taal en het taalbeleid indien een school een hoog percentage anderstalige leerlingen telt. Zo kunnen ouders en leerlingen in Brussel kiezen tussen Nederlandstalig en Franstalig onderwijs. Deze keuze moet een bewuste keuze zijn. Ik weet dat veel scholen in het Brusselse hiervoor eisen trachten te stellen. Welnu, wij wensen dat de scholen hierin ook decretaal worden gesteund.

Collega's, wij kunnen niet ontkennen dat er vele inspanningen worden geleverd voor scholen als ze leerlingen willen opvangen met een andere taal, als ze het Nederlands willen promoten en er aandacht aan besteden. Welnu, blijf hen die kans geven en geef hen ook het nodige gewicht, iets wat hen in dit ontwerp van decreet wordt onthouden.

In de commissie zei de minister dat dit idee ook ter sprake zou komen bij de bespreking van het decreet over leerlingrechten en – plichten. Die uitspraak geeft ons echter geen voldoening, omdat we ervan overtuigd zijn dat deze maatregel zoals wij die hier voorstellen, het best thuishoort in dit ontwerp van decreet.

De N-VA heeft ook ernstige bedenkingen bij de polemiek die is ontstaan tussen de zorgverbreding en het onderwijsvoorrangsbeleid. De tussenoplossing die nu naar voren wordt geschoven, gaat volgens ons niet ver genoeg. De zorgverbredingsprojecten zouden op geen enkele wijze problemen mogen ondervinden van het gelijkheidsbeleid. Het ene zou vlot in het andere moeten kunnen overgaan, maar opnieuw bleek de wijze van communiceren van de minister niet altijd even optimaal.

Over de gehele lijn vinden wij dan ook dat dit ontwerp van decreet nog te veel gemiste kansen heeft. We weten wel dat er nog een tweede deel komt en misschien zelfs een derde, maar in dit eerste deel zitten toch gemiste kansen. Wij hopen wel dat het tweede beterschap zal brengen betreffende de inclusie en de relatie tussen buitengewoon onderwijs en gewoon onderwijs. Wij weten dat daarover in de commissie en bij vele collega's ideeën bestaan en standpunten worden geponeerd. De N-VA zal aan deze discussie deelnemen op een constructieve, maar ook kritische manier. We zijn er namelijk van overtuigd dat de inclusiegedachte een meerwaarde kan betekenen voor ons onderwijs. Volgens de N-VA kan dit echter niet ten koste gaan van de zeer grote verdienste voor het buitengewoon onderwijs en moeten we ook mooi op de spanningslijn blijven tussen wat ouders wensen en wat goed is voor het kind. De keuze moet met andere woorden voor zowel ouders als leerling altijd en overal gegarandeerd blijven.

Collega's, omdat dit ontwerp van decreet waardevolle stappen in zich draagt, maar eveneens een aantal gemiste kansen, zullen wij ons bij de stemming hierover onthouden. (*Applaus bij CD&V en de N-VA-leden van de VU&ID-fractie*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, hoewel er verschillende bedenkingen kunnen worden gemaakt bij dit ontwerp van decreet, wil ik me hier concentreren op een specifiek punt, waar dit ontwerp van decreet naar onze mening werkelijk aan de realiteit voorbij gaat. De heer van Dijk heeft het ook al vermeld.

Tijdens de bespreking van dit ontwerp van decreet heb ik een pleidooi gehouden voor het hanteren van taal als indicator met een eigen gewicht, los van de combinatie met sociaal-economische indicatoren. Ik doe dat niet zomaar, maar omdat het broodnodig is. Ik ben blij dat ik de argumenten die ik in de commissie voor Onderwijs heb vermeld, hier nog eens kan herhalen.

Taal is de sleutel tot communicatie in onze maatschappij, maar is jammer genoeg een struikelblok in de schoolcarrière van zeer veel leerlingen. Ik wil opnieuw uw aandacht vragen voor een van de meest essentiële oorzaken van leerbedreiging bij jongeren, namelijk taalachterstand.

Grouwels

Sinds de tekst van dit ontwerp van decreet circuleert, word ik onophoudelijk gecontacteerd door directies van Brusselse scholen. Er wordt me dan gezegd dat de specifieke taalsituatie op het Brusselse werkveld niet wordt onderkend in het ontwerp van decreet. De directies vragen bovendien waar de erkenning van de taalfactor is en waarom de anderstalige niet-kansarme leerlingen in hun school niet worden gewogen.

Tijdens mijn werkbezoeken op het Brussels onderwijsveld constateer ik dat de directies en leerkrachten niet overdrijven. Onze Brusselse Nederlandstalige scholen worden geconfronteerd met een bijzonder moeilijke opdracht. Zoals u weet, is sinds 1971 in Brussel de wet van kracht die de 'liberté du père de famille' of de vrijheid van het gezinshoofd heeft ingevoerd. Ouders kunnen er vrij kiezen voor het Nederlands- of Franstalig onderwijsnet en heel veel anderstalige ouders, allochtone en Franstalige, kiezen voor Nederlandstalig onderwijs. Ook steeds meer taalgemengde gezinnen maken die keuze. Vaak kennen de ouders zelf geen Nederlands, tenzij misschien 'goedemorgen', maar dat is verwaarloosbaar. Ze geloven wel in de kwaliteit van ons Nederlandstalig onderwijs en ze wensen dat hun kinderen meertalig worden. Blijkbaar kan het Franstalig onderwijs die garantie op meertaligheid niet bieden. Dat pleit voor het vertrouwen dat onze scholen de ouders inboezemen. Dat brengt echter ook met zich mee dat de schoolbevolking in onze Nederlandstalige Brusselse scholen zeer heterogeen en zeer meertalig is, met alle problemen van dien. De vrijheid van het gezinshoofd houdt bovendien in dat we ouders niet kunnen doorverwijzen naar het Franstalig onderwijs. Dat is toch een heel belangrijke factor die we onder ogen moeten zien.

We spreken niet over tien of twintig anderstalige leerlingen in de Nederlandstalige scholen. We spreken hier over 80 tot 90 en zelfs 95 percent andersstaligen per school. Ik kan scholen vermelden in Ukkel, in Oudergem, in Sint-Pieters-Woluwe, in Sint-Lambrechts-Woluwe enzovoort. Het fenomeen beperkt zich dus niet tot enkele gemeenten. Het is een fenomeen dat zich in heel Brussel manifesteert.

De cijfers van de februaritelling 2001 van de VGC, voor het schooljaar 2000-2001 dus, tonen aan dat slechts 14,2 percent van onze Brusselse kleuters uit homogene Nederlandstalige gezinnen komt. Bijna 35 percent komt uit homogene Franstalige gezinnen. 27,5 percent komt uit homogene anderstalige

gezinnen. 23,4 percent is het aandeel van de kleuters uit een taalgemengd gezin. De cijfers voor dit schooljaar zijn om de ene of de andere reden nog niet voorhanden. Er zitten dus 62,4 percent homogeen anderstalige kleuters in ons Nederlandstalig Brussels onderwijs, tegenover 14,2 percent homogeen Nederlandstaligen. We kunnen ons vragen stellen bij zo'n verhouding – ik stel me in elk geval vragen.

Ik stel me ook vragen over de betekenis van het zeer lage percentage Nederlandstalige kinderen. Hoe zullen die kinderen in die klassen van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel alle onderwijskansen krijgen? Er moet voldoende aandacht worden opgebracht voor de concrete taalproblemen. De gevolgen van zo'n samenstelling van de schoolpopulatie zijn navenant. Uit de nulmeting die mevrouw Magda Deckers uitvoerde in het kader van het voorrangbeleid Brussel bleek dat slechts een op tien Brusselse kleuters de Vlaamse norm inzake taalvaardigheid haalt. Ik kan u verzekeren dat het niet alleen om kinderen uit kansarme gezinnen gaat die de norm niet halen.

Een van de redenen waarom anderstalige ouders hun kinderen naar Nederlandstalige scholen sturen, is dat ze een goede taalvaardigheid in het Nederlands zouden verwerven. Ondanks de enorme inspanningen van taak- en klasleraars, directies en de CLB's is taalachterstand schering en inslag en ligt het aan de grondslag van leerproblemen. De taalachterstand die anderstalige leerlingen nog voor hun eerste schooldag oplopen, hypothekeert hun schoolloopbaan ernstig. Ook na zes tot negen jaar basisonderwijs in het Nederlands in Brussel is die taalachterstand nog manifest aanwezig.

Als die kinderen problemen hebben met de onderwijstaal, dan kunnen ze niet terugvallen op hun anderstalige thuis, en ook hun omgevingstaal is niet het Nederlands. De straattaal in Brussel is overwegend Frans. Zo gaan hun schoolresultaten voortdurend achteruit en komen ze vaak in het zogenaamde watervalstelsel terecht.

Dit probleem beperkt zich niet tot de hoofdstad. De verzuchtingen van leerkrachten en directies in de Vlaamse gemeenten rond Brussel zijn niet mis te verstaan. De voorbije dagen lazen we in de kranten dat de schooldirecties en de leerkrachten daar de situatie als alarmerend beoordelen. Ze zeggen dat ze de toevloed aan Franstaligen niet meer aankunnen. De scholen kunnen de Franstalige leerlingen niet weigeren, maar ze beschikken niet over voldoende middelen om ze goed op te vangen. Ik heb het niet enkel over taalfaciliteitengemeenten,

Grouwels

het probleem rijst ook in Vlaamse gemeenten zoals Overijse en in de taalgrensgemeenten.

In het kader van dit decreet krijgen scholen met een groot percentage kansarme leerlingen extra middelen. Scholen met een grote populatie anderstalige en Franstalige leerlingen die volgens de definitie van het decreet niet kansarm zijn, blijven echter in de kou staan. Ze krijgen geen extra middelen. Ze moeten maar hun plan trekken. Niet alle leerlingen kennen goed het Nederlands. Maakt de school een onderscheid bij het ondersteunen van de leerlingen? Dat is niet het geval. Maakt dit ontwerp van decreet een onderscheid bij de toekenning van middelen? Dat is zo. Worden de gelijke kansen gevrijwaard? Dat is niet het geval.

De kansen van elk kind zouden centraal moeten staan. Elk kind moet dezelfde kansen krijgen en elk kind met taalmoeilijkheden moet worden geholpen. Dat moet de eerste prioriteit zijn. Dat is hier echter niet het geval. Begeleidingsmaatregelen ter vrijwaring van gelijke onderwijskansen voor alle leerlingen betekent in concreto dat men in Brussel en in de taalgrensgebieden niet uitgaat van een hoofdzakelijk Nederlandstalige populatie. Dat gebeurt voor dit ontwerp van decreet nochtans wél. De anderstaligheid in het Nederlandstalig onderwijs kan men niet wegwuiven als een marginaal verschijnsel dat zichzelf wel zal oplossen. Men vergeet dat in veel gebieden zeer veel anderstalige leerlingen zijn.

Het ontwerp van decreet is geschreven op maat van Vlaanderen, waar de overgrote meerderheid van de kinderen en hun omgevingstaal Nederlandstalig zijn. Men vergeet dat er gebieden zijn in de Vlaamse Gemeenschap waar de situatie anders is. Recent onderzoek van de VUB over het taalgebruik in Brussel toont aan dat jonge Franstalige ouders ook in de toekomst geneigd zullen zijn om hun kinderen naar een Nederlandstalige school te sturen. Deze situatie zal niet veranderen.

Ik dring erop aan om het criterium 'De thuistaal is niet het Nederlands' als een volwaardige gelijkheidskansenindicator te hanteren en niet alleen in combinatie met andere indicatoren, zoals kansarmoede. Dit zou nu moeten gebeuren en niet langer worden uitgesteld. Dit ontwerp van decreet is de ideale gelegenheid om deze zaak aan te pakken. Dit thema zal niet meer aan de orde komen in de op stapel staande ontwerpen van decreet of de aangekondigde gelijkheidskansen-decreten. Het is een unieke gelegenheid om de taalrealiteit in Brussel en in taal-

grensgebieden te erkennen en er iets aan te doen. Taal omschrijven als een volwaardige indicator in een ontwerp van decreet is een eerste essentiële stap.

U hebt beloofd de problematiek van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel te bekijken met de traditionele partners, zoals de scholen en de onderwijsvakbonden. U denkt deze gesprekken in september af te ronden en vervolgens in het parlement verslag uit te brengen. Naast de taalproblematiek zullen deze partners nog andere noden en problemen in het Brussels onderwijs duidelijk maken. Er is meer dan genoeg gespreksstof. Ik pleit ervoor dat de taalproblematiek nu in dit onderwijsdecreet zou worden aangepakt.

De taalproblemen beperken zich niet tot het basisonderwijs. Ik nodig u uit te komen luisteren naar de taalvaardigheid van anderstalige leerlingen uit het eerste en tweede jaar middelbaar onderwijs. U zou ook ongerust worden. De toestand is ernstig. Als taal vandaag wordt aangepakt, blijven nog meer dan voldoende problemen over om met de sociale partners en de scholen te bespreken. Het zou eveneens goed zijn om met de Franstalige gemeenschap een gesprek aan te gaan over de algemene problematiek van de anderstalige leerlingen in de onderwijsnetten. In Brussel moet de ene gemeenschap scholen sluiten omdat er te weinig leerlingen zijn. Ik denk aan verschillende Franstalige scholen in Brussel-stad, maar ook in Watermaal-Bosvoorde. De scholen in de Nederlandstalige gemeenschap daarentegen barsten uit hun voegen en de taalevenwichten zijn er totaal verstoord.

Wij zijn voorstander van het feit dat anderstaligen onze scholen bezoeken, maar men moet aan deze scholen de kans en de middelen geven om de problematiek ernstig aan te pakken. Dit betekent dat u de Nederlandstalige leerlingen van hun gelijke kansen verzekert en dat u anderstalige leerlingen de specifieke begeleiding biedt die zij nodig hebben, ook als ze niet sociaal-economisch zijn achtergesteld.

Ik pleit hier met hart en ziel voor omdat ik weet hoe reëel en concreet de problemen op het terrein zich voordoen. Wij ondersteunen deze bekommernis door opnieuw een amendement in te dienen om taal als volwaardige gelijkheidskansenindicator te erkennen. Het is hetzelfde argument als de heer Van Dijck heeft aangehaald en ik hoop dat ik bij de stemming ook op uw steun kan rekenen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, het is niet mijn bedoeling om het betoog van mijn goede collega, de heer Librecht, nog eens dunnetjes over te doen. Ik wil toch nog even de aandacht vestigen op twee punten.

Wat de zorgverbreding betreft, is helemaal niet tegemoetgekomen aan de kritiek van de oppositie in de commissie. Ik heb het zelden meegemaakt dat men een belofte opneemt in een wet- of decreet-tekst. Men zegt : we gaan dat doen, en we zullen wel zien hoeveel geld daarvoor beschikbaar is. De minister van Onderwijs had in verband met haar fasenbeleid, namelijk eerst het gelijkekansendecreet-I en dan het gelijkekansendecreet-II, een nota opgesteld. Die tekst was niets meer dan een belofte. De kritiek luidde dat zorgverbreding werd uitgesteld, dat terzake zelfs niet in middelen werd voorzien, dat de minister niet kon zeggen in welke middelen daartoe was voorzien. Die belofte is min of meer woordelijk opgenomen in het amendement op de tekst van het ontwerp. In de commissie hebben we dit dan ook afgedaan als een schijnamendement, bedoeld om mensen gerust te stellen met wat in feite slechts een belofte is.

Wat het inschrijvingsrecht betreft, met deze decreettekst wordt dat zo ongeveer absoluut. De heer Van Baelen beaamt dat. Dat was ook zijn bedoeling. Wat dat betreft zijn de standpunten vrij duidelijk. Welnu, ik zeg dat dit afbreuk doet aan het Schoolpact. De Grondwet legt in artikel 24 twee principes vast. Ten eerste is er het vrije initiatief om een bepaald pedagogisch project aan te bieden. Ten tweede garandeert de Grondwet de vrijheid van ouders om een school te kiezen volgens een pedagogisch project. Dit evenwicht instandhouden zal hoe dan ook steeds een moeilijke oefening zijn. Dat was in het verleden zo, dat is vandaag zo en dat zal in de toekomst zo zijn. Dat is nu eenmaal de basis van het Schoolpact geweest. Welnu, mijnheer Van Baelen, ik meen dat het evenwicht tussen de beide principes volledig zoek is. Naar ik meen, vindt de Raad van State dat ook. De Raad van State heeft niet gezegd dat dit ongrondwettelijk is. Dat klopt. De Raad van State heeft een heel uitgebreid advies gegeven, dat zeer interessant om te lezen is. De conclusie daarvan luidt – nogal voor de hand liggend, gezien voornoemde principes – dat het parlement moet beslissen in welke mate dat evenwicht tussen beide principes nog steeds gewaarborgd is. Ik meen dat dit evenwicht verbroken is. Ik heb er geen probleem mee dat men de princi-

pes van het Schoolpact in vraag stelt. Maar als men dat doet, dan moet men artikel 24 van de Grondwet wijzigen. Dan moet men het politieke debat terzake voeren en niet proberen de principes van artikel 24 via een omweg te omzeilen.

Dit wat de principiële kant van de zaak betreft. Ik meen dat die bepaling van het absolute inschrijvingsrecht in aanmerking komt voor een beroep bij het Arbitragehof. Wij zullen dat dan ook indienen. Ik geef een voorbeeld van de gevolgen hiervan.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Van Hauthem, u verwijst steeds naar het Schoolpact en stelt dat de Grondwet hiermee met voeten wordt getreden. Ik citeer de conclusie van de Raad van State over dat beruchte artikel : 'In dat opzicht kan het ontwerp in overeenstemming met de door de Grondwet gewaarborgde vrijheid van onderwijs worden geacht.' U zegt hier dat dit niet zo is. De Raad van State zegt dat dit wel zo is.

De heer Joris Van Hauthem : De Raad van State zegt dat het parlement daarover moet beslissen. Als het gaat over de commissie inzake leerlingenrechten, weet ik ook wel dat het ontwerp van decreet aangepast is. Wat de rol van die commissie inzake leerlingenrechten betreft, zegt de Raad van State dat dit ongrondwettelijk is. De Raad van State zegt heel duidelijk dat dit de onderwijsvrijheid aantast.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Van Hauthem, u moet niet van het inschrijvingsrecht naar de commissie overstappen. Wat betreft het inschrijvingsrecht zegt de Raad van State : 'Indien de pedagogische projecten en het schoolreglement ondertekend zijn, dan is het niet in strijd met de Grondwet.'

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Van Baelen, u weet zeer goed dat de Raad van State de rol van de commissie inzake leerlingenrechten wel degelijk in verband brengt met eventueel weigeringsgrond en eventueel doorverwijzingsgrond. De Raad van State doet zeer duidelijke uitspraken over de mogelijkheid dat die commissie daar eventueel over kan oordelen. Ik weet wel dat het ontwerp van decreet veranderd is, maar dat wil niet zeggen dat het dan aan de wensen van de Raad van State tegemoetkomt. De Raad van State zei zeer duidelijk dat dit wel degelijk in strijd is met artikel 24. De vrijheid van onderwijsaanbod is hier fundamenteel in het geding.

Van Hauthem

Men heeft nu eenmaal gekozen voor enerzijds het vrij initiatief, dat gesubsidieerd zou worden, en anderzijds het overheidsinitiatief, waar dan ook meer middelen naartoe moeten gaan en waar inderdaad een absoluut inschrijvingsrecht geldt. Dat was het evenwicht tussen de 2 principes. Nu zet men die hier fundamenteel op de helling. Ik zeg het nogmaals : als men het debat wil aangaan over het Schoolpact, moet men dat maar doen, maar dan moet men artikel 24 van de Grondwet fundamenteel in vraag stellen. Ik geef enkele voorbeelden van de gevolgen van dit alles.

Mijn eerste voorbeeld is niet meteen controversieel. Met dit artikel van dit decreet wordt het niet-gemengd onderwijs de facto verboden. Men kan daar voor of tegen zijn : daar gaat het hier niet om. Het gaat er gewoon om dat het de facto verboden wordt. Iemand die niet-gemengd onderwijs wil aanbieden, mag dat gewoonweg niet meer. In Vlaanderen zijn er nog een paar niet-gemengde scholen, ook vertrekkend vanuit een bepaald pedagogisch project. U kunt voor of tegen dat project zijn. Daar gaat het hier niet om. Het gaat erom dat ze dat project nu wel kunnen opdoeken. Dat is dus een van de gevolgen : het niet-gemengd onderwijs wordt de facto verboden.

Tijdens de vorige legislatuur hebben we hier nog eens een discussie gehad naar aanleiding van een voorstel van decreet van de heer De Gucht en van de heer Sannen, die dat expliciet wilden verbieden. De socialistische minister Van den Bossche heeft toen gezegd dat we moesten oppassen dat we daarmee niet tegen de Grondwet zouden ingaan. Hij stelde dat dit zichzelf op de duur wel zou oplossen.

Hoe dan ook, de vrijheid om onderwijs aan te bieden volgens een bepaald pedagogisch project wordt zodanig beknot dat het alleen nog theoretisch overeind blijft. Dat is mijn conclusie.

Er is hier ten tweede ook al verwezen naar de gevolgen voor Brussel. Ik zal de argumentatie van de heer Van Dijck en van mevrouw Grouwels niet herhalen wat de gelijkheidsindicatoren betreft, maar ik relateer het effectief aan het inschrijvingsrecht. Mevrouw de minister, we hebben in de commissie de discussie gehad. Het gevolg – weliswaar niet-bedoeld gevolg – van het absoluut inschrijvingsrecht zou kunnen zijn dat een Vlaming in Brussel zich gaat aanbieden bij een Nederlandstalige school, en dat die school die persoon moet weigeren omdat er geen plaats meer is, terwijl het daar

voor 100 percent vol zit met anderstaligen, dus met niet-Nederlandstaligen.

Een van de gevolgen is dus dat Vlamingen in Brussel niet meer in hun eigen school terecht zouden kunnen. Als we dat aan de minister voorleggen in de commissie, zegt ze gewoon : ‘Ja, dat is juist, dat is het gevolg van dit artikel.’ Daarmee was de discussie afgelopen. Waar zijn we dan mee bezig ? Ik heb het dan zelfs nog niet effectief over taal als volwaardige gelijkheidsindicator.

We gaan zo ver dat Nederlandstalige scholen, omwille van het feit dat ze misschien nog in het Nederlands zouden kunnen lesgeven, op een bepaald ogenblik zeggen : ‘Hier gaan we toch het aantal anderstaligen qua inschrijving beperken, om ervoor te zorgen dat er toch nog een bepaalde mix is tussen Nederlandstaligen en anderstaligen.’ U gaat dat met dit ontwerp van decreet verhinderen, met als effectief – hypothetisch maar niet onrealistisch – gevolg dat men als Vlaming in Brussel in de eigen school niet meer terecht kan. Proficiat, mevrouw de minister.

Een andere zaak is het concrete gevolg van wat ik een fetisj noem. Mevrouw de minister, hoe kunt u bij de scholen in de Rand het absoluut inschrijvingsrecht combineren met de taalwetgeving inzake onderwijszaken ? In principe, althans volgens de wet, kunnen die scholen alleen Franstalig onderwijs verstrekken aan kinderen waarvan de huistaal het Frans is, en waarvan het gezinshoofd in de betrokken gemeente woont. We weten dat dat niet het geval is, en dat er een taalinspectie is die niet werkt, maar daar gaat het nu niet om.

Stel echter dat u morgen wilt proberen de taalinspectie alsnog te doen werken, en dat u daarover gaat praten met uw Franstalige collega – al is dat dan een federale bevoegdheid – dan zal uw collega wijzen op het absoluut inschrijvingsrecht. De Franstalige basisscholen in de Rand kunnen dus het absoluut inschrijvingsrecht uit uw ontwerp van decreet gebruiken om de taalwetgeving inzake onderwijszaken te overtreden. Dat is het gevolg van dat inschrijvingsrecht, en van het feit dat paarsgroen daar een fetisj van heeft gemaakt.

Ik zal mijn principiële bezwaren, die ook de heer Librecht al heeft opgesomd in de commissie, niet meer herhalen, maar als dit doorgaat, dan wordt zelfs de taalwetgeving inzake onderwijszaken op de helling gezet, met name bij de Franstalige basisscholen in de Rand. U gooit daarmee de taalwetgeving in de prullenmand.

Van Hauthem

Nochtans was de bedoeling van die Franstalige basisscholen de Franstaligen te integreren in de Vlaamse Gemeenschap. In die betrachting slagen we niet, maar het was wel de reden van bepaalde regels, zoals de regel dat er alleen Franstalig onderwijs is voor wie Frans als huistaal heeft en in de gemeente woont. Hoe kunt u dat in de toekomst nog afdwingen, als u onverkort dit ontwerp van decreet goedkeurt? U zult dat niet meer kunnen doen.

Omwille dus van die fetisj zullen de Vlamingen in Brussel niet meer in hun eigen scholen terecht kunnen, en zullen Franstalige basisscholen in de Rand de taalwetgeving inzake onderwijszaken kunnen blijven overtreden, zonder dat u nog enig verhaal hebt tegen de toestand van de taalinspectie en tegen het feit dat de wet niet wordt nageleefd. U legt ons immers een ontwerp van decreet voor waarmee u duidelijk maakt dat de taalwetgeving u op dit punt geen barst meer interesseert. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik dank op mijn beurt mevrouw Heeren voor haar uitvoerig verslag.

Kansenongelijkheid is het voorbije decennium heel zeker een belangrijk aandachtspunt geweest, ook van de overheid. Een succesvolle schoolloopbaan is immers een belangrijke voorwaarde voor een volwaardige ontplooiing van elk individu. Het ontwerp van decreet vormt alvast een wezenlijke bijdrage om kinderen in de mate van het mogelijke een gelijke startpositie te verschaffen. Dat is een heel lovenswaardig doel.

Ongelijke onderwijskansen komen immers op verschillende wijzen aan de oppervlakte en treffen verschillende doelgroepen. De hoge kwaliteit van ons onderwijs moet worden opengesteld voor een zo groot mogelijke groep van leerlingen en moet een aantal problemen tegengaan, zoals de nog steeds te hoge uitstroom van ongekwalificeerde jongeren uit het onderwijs, de hoge percentages van onderwijsachterstand en zittenblijven, de sterke selectiegerichte benadering met gevolgen zoals het watervalsysteem in het secundair onderwijs, en nog enkele andere problemen die u kent.

In onze pluralistische kennismaatschappij moeten alle leerlingen en ouders onbelemmerd kunnen kiezen uit een waaier van projecten. Het is een

goede zaak dat het voorliggend ontwerp van decreet een versterking inhoudt van het recht van ouders en leerlingen op een vrije schoolkeuze. Dit heeft in belangrijke mate te maken met de vrijheid om andere meningen te leren kennen.

Voor de leerlingenparticipatie is van wezenlijk belang. De leerling krijgt min of meer inspraak in de eigen toekomst. De maatschappelijke perceptie zorgt er momenteel immers voor dat jongeren vaak tegen hun zin een verkeerde schoolkeuze maken. Deze participatie moet zo onbevangen mogelijk zijn. Ze moet uitgaan van de capaciteiten en van de interesses van elk kind. Op dit vlak zou het ontwerp van decreet alvast voor een trendbreuk kunnen zorgen.

Om deze doelstellingen in de praktijk te verwezenlijken, moeten we uitgaan van een nieuwe financiering van het onderwijs. De sleutel om de financiering te hervormen, is het inspelen op de vraag van de ouders en op de behoeften van de individuele leerlingen. Momenteel worden onderwijsinstellingen op basis van het aantal ingeschreven scholieren gefinancierd. Met de aard van de ingeschreven leerlingen wordt amper rekening gehouden. In het kader van het onderwijsvoorrangsbeleid, van de zorgverbreding en van scholieren met bijzondere behoeften inzake buitengewone begeleiding zijn slechts een aantal beperkte correcties doorgevoerd.

Bovendien is het hele onderwijssysteem teveel ontworpen vanuit de inhoudelijke onderwijsvrijheid van de instellingen. Een onderwijsinstelling kan zich beperken tot het bepalen van het eigen profiel en tot het opstellen van een toetredingscontract. Momenteel hebben ouders en leerlingen nauwelijks enige impact. De inschrijving van leerlingen genereert middelen, maar ouders noch leerlingen kunnen niet aangeven waarvoor die middelen moeten worden aangewend.

Het openstellen van de inrichtende machten zal ons toelaten om naar een echt pluralistisch onderwijs te evolueren. Een echt pluralisme uit zich in de graad van de democratische inbreng op elk niveau van de school. De graadmeter van dit pluralisme is de actieve, door het schoolbestuur gewilde en gestimuleerde participatie van elke geleding. Naast de inrichtende machten en de directies moeten ook de ouders, de leerlingen, de leerkrachten, de plaatselijke gemeenschappen en de vakbonden hierbij worden betrokken.

Om dit doel te bereiken, dienen we ons niet achter termen als opvoedingsprojecten of de specificiteit

De Cock

van een school te verbergen. Aangezien deze zaken sowieso op een democratischere wijze zullen worden bepaald, zullen ze ook beter worden aanvaard. Het uitgangspunt moet steeds de school en de leerling zijn. Dit staat los van de netten of van de inrichtende machten. Dit uitgangspunt zal de gelijkheid in grotere mate kunnen garanderen.

Het voorliggend ontwerp van decreet is een stap in de goede richting. Het biedt ons de mogelijkheid om alle leerlingen meer gelijke kansen te bieden. Dit betekent evenwel dat er nood is aan een voortdurende evaluatie.

Ik zou een aantal elementen van het voorliggend ontwerp van decreet kort willen toelichten.

Het ontwerp van decreet gaat uit van het principiële recht van elke leerling op een inschrijving in de school van zijn keuze. In het verleden hebben scholen teveel gebruik gemaakt van hun recht om leerlingen te weigeren. Om het profiel van een school te handhaven, zijn allerlei redenen in het leven geroepen om deze weigeringen te verantwoorden.

Het is nog niet zeker dat deze praktijken weldra tot het verleden zullen behoren. De lokale overlegplatforms, die een belangrijke taak moeten vervullen, zullen nieuwe bevoegdheden ontvangen. We moeten er echter op toezien dat die instrumenten op een professionele wijze en binnen een aanvaardbaar tijds kader worden uitgebouwd. Het risico bestaat immers dat de verruiming van het takenpakket deze al zo zwaar belaste sector nog meer onder druk zal zetten. De mensen in het onderwijs, van wie de laatste jaren steeds meer wordt gevraagd, zullen op dit vlak een belangrijke rol moeten spelen.

We moeten er tevens op toezien dat de overlegstructuren geen doekje voor het bloeden of louter op papier bestaande platforms worden. De realisatie van deze structuren mag niet op zich laten wachten.

Het ontwerp van decreet legt eveneens de basisprincipes vast voor de uittekening van een geïntegreerd ondersteuningsaanbod voor het gewoon basisonderwijs en voor het gewoon voltijds secundair onderwijs. Wat deze ontwikkeling betreft, bestaat het voornaamste positieve punt uit het omvormen van het tijdelijk karakter van de vroegere initiatieven tot een transparant en langduriger aanbod.

Het feit dat het ondersteuningsaanbod voor drie jaar in plaats van één jaar zal gelden, geeft scholen een extra zekerheid en zal hen beter in staat stellen om hun middelen efficiënter aan te wenden en de verdeling van de middelen beter te plannen.

Geachte collega's, dit ontwerp van decreet is een stap in de richting om gelijke onderwijskansen voor alle kinderen te waarborgen. Kwaliteit van opleidingskansen garanderen is een basisrecht voor elk kind. De vorming van de leerkrachten en het verschaffen van een goede basisopleiding is een essentiële voorwaarde om gelijke kansen te waarborgen.

De herwaardering van de leerkracht, ervoor zorgen dat de maatschappelijke waardering wordt omgebogen of het lerarenberoep aantrekkelijker maken, zijn elementen die slechts in de marge van dit ontwerp van decreet ter sprake kunnen worden gebracht, maar gezien het takenpakket dat aan de nieuwe leerkrachten wordt toegemeten, valt en staat heel het beleid met de sterkte van haar onderbouw.

De mensen die actief met zorgverbreding bezig zijn, hebben terecht aan de alarmbel getrokken en de politiek verantwoordelijken hebben verantwoord gereageerd. De overgangsmaatregelen zijn zeker verdedigbaar : er is geen tabula rasa gemaakt met de verworvenheden. Als alles nu verder kan worden gestroomlijnd in een decreet gelijke onderwijskansen-II, dan zal een verdere stap in de échte democratisering van het onderwijs, waar het individu niet gericht wordt naar het onderwijsconcept maar waar het onderwijs op de leest van de leerling wordt geschoeid, zonder al te veel horten en stoten verlopen.

U bent het al gewend van mij, geachte leden, maar Rilke zegt in zijn tweede Duïnesische Elegie : 'Liebende, könnten verstünden sie es, in der Nachtluft wunderbar reden'. Vrij vertaald in een sappige Vlaamse variant van het Nederlands, zou dat kunnen luiden als volgt : 'Met goeie wil, tijd en boterhammen, raken we het wel eens'. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het betoog van de heer De Cock was een goede afsluiter van het debat. Hij heeft duidelijk gezegd waar het op staat, namelijk dat er vandaag een belangrijke stap wordt gezet in het gelijkheidskansenbeleid binnen het

Vanderpoorten

onderwijs. Dat is ook mijn overtuiging. Hij heeft ook duidelijk aangegeven dat we nog niet aan de eindmeet zijn gekomen en dat er nog veel werk op de plank ligt, namelijk de volgende decreten die al zijn aangekondigd en zeker en vast ook voor de uitvoering van dit ontwerp van decreet en het mobiliseren en sensibiliseren van alle onderwijsactoren om van dit ontwerp van decreet te maken wat het worden moet.

De doelstelling is meer gelijke onderwijskansen geven aan onze kinderen. Om die reden wil ik teruggaan naar de fundamentele ontstaansredenen van dit decreet. U weet dat er in de voorbije tien jaar heel wat ervaring is opgedaan in het werken met kansarme kinderen die om één of andere reden meer aandacht en meer zorg nodig hebben. Er zijn tijdelijke projecten voor ontstaan, namelijk zorgverbreding en onderwijsvoorrangsbeleid. Drie jaar geleden ben ik begonnen met het bezoeken van scholen en de problemen op dit terrein beginnen aftasten. De scholen hebben me heel duidelijk gezegd dat er in de projecten heel wat goede dingen zaten die moesten worden behouden, maar dat er ook heel wat problemen en knelpunten waren. Het moest onze opdracht zijn die weg te werken.

Ik noem enkele van de problemen : het feit dat het slechts ging om één- of tweejaarlijkse projecten waardoor de scholen nooit zekerheid hadden of ze hun extra uren ondersteuning konden behouden ; het feit dat leerkrachten niet vastbenoemd konden worden en dat ze nooit wisten of ze lang aan die projecten mochten werken en het feit dat slechts de helft van het aantal basisscholen in Vlaanderen extra uren kreeg om aan die zorgverbreding en onderwijsvoorrang te werken.

De kern van het probleem was dat nog te veel kinderen en jonge volwassenen om een of andere reden door de mazen van het net glippen. Ze stromen bijvoorbeeld ongekwalificeerd uit. Wetenschappelijk onderzoek leert ons dat die jongeren het als volwassene moeilijk blijven hebben om aan een job te geraken en om die te behouden.

Om een grotere gelijkheid tot stand te brengen, om meer kansen te bieden aan meer jongeren en om de ongekwalificeerde uitstroom te beperken, moet in eerste instantie worden ingegrepen in het basisonderwijs. Dat onderwijs legt de fundamenten van veel zaken. Als het daar misloopt, blijft het mislopen in de verdere schoolcarrière en tijdens de rest van het leven van die persoon. Daarom zal de ko-

mende twee jaar extra moeten worden geïnvesteerd in het basisonderwijs.

Het is altijd moeilijker om te vertrekken vanuit een bestaande situatie dan van nul te kunnen beginnen. Er bestonden een aantal projecten en die moesten worden omgevormd in een permanent systeem.

Het ontwerp van decreet bestaat uit twee onderdelen : een voor het basisonderwijs en een voor het secundair onderwijs. Om de reden die ik daarnet aanhaalde, hebben we geoordeeld een zwaar accent te leggen op investeringen in het basisonderwijs. Er is daar een ruim budget voor vrijgemaakt.

Het ontwerp van decreet bevat ook drie pijlers. Een eerste pijler is het inschrijvingsrecht. Daarop gelden enkele uitzonderingen, bijvoorbeeld als de veiligheid in het gedrang komt. Er is in een aantal gevallen ook mogelijkheid tot doorverwijzing. Het inschrijvingsrecht is mijns inziens een ongelooflijk belangrijk element en betekent een heuse breuk met het verleden. In het decreet basisonderwijs zijn inderdaad een aantal elementen opgenomen inzake aanvaarding, maar in dit ontwerp gaat het expliciet om een inschrijvingsrecht. Ouders weten nu wat hun recht is en dat van hun kinderen. Dat is een fundamenteel andere uitgangsbasis dan in het decreet basisonderwijs.

Een tweede pijler is het lokaal overlegplatform. Dat breekt met de traditie van het non-discriminatieverdrag, zeker op het vlak van de werking. De lokale overlegplatformen worden professioneel ondersteund. Ook daarvoor is in een ruim budget voorzien. We hebben in het verleden gemerkt dat de overlegvergaderingen die professioneel werden begeleid, veel meer kans op slagen hadden dan die waar alleen met vrijwilligers werd gewerkt.

Een ander voordeel is dat alle betrokken onderwijsactoren samen zullen plaatsnemen rond de tafel. Ze zullen elkaar daardoor beter leren kennen en veelvuldige contacten met elkaar hebben. Dat zal een waarborg zijn voor een vruchtbare samenwerking over de grenzen van de scholen en de netten heen.

De derde pijler, waar de jongste maanden de meeste aandacht naar is uitgegaan, is het ondersteuningsbeleid. Dat kon niet in één verhaal worden gebundeld, omdat het gaat over twee groepen leerlingen. De eerste groep is vooral kansarm door sociaal-economische en culturele redenen binnen het eigen milieu. Een school met 10 percent of meer van die leerlingen, krijgt extra ondersteuningsuren.

Vanderpoorten

Vlaanderen kan zich niet veroorloven dat een groep die kansarm is vanuit zijn milieu, geen extra ondersteuning krijgt in het onderwijs. De berekeningen tonen aan dat ongeveer 1.700 van de 2.400 Vlaamse basisscholen zullen kunnen genieten van deze ondersteuningsmiddelen.

De tweede groep kansarmen zijn kinderen met bijvoorbeeld leerstoornissen. Het kan ook gaan om kinderen die met een tijdelijk probleem worden geconfronteerd. Het overlijden van een gezinslid bijvoorbeeld kan ertoe leiden dat een kind extra steun en aandacht nodig heeft, niet gedurende het hele basisonderwijs, maar gedurende een bepaalde periode. Om dit probleem op te lossen is een tweede onderdeel in het ontwerp van decreet ingeschreven. Dat onderdeel was oorspronkelijk bedoeld als een afzonderlijk ontwerp van decreet, maar ik ben verheugd dat het in dit ontwerp van decreet wordt ingeschreven. Het zal ervoor zorgen dat er vanaf 2003 in elke school aanvullende lestijden komen om een zorgcoördinator aan te stellen.

De zorgcoördinator zal in elke school een zorgsysteem uitwerken. Hij of zij zal de klastitularissen coachen en ondersteunen in het behandelen van de zorgvraag van de leerlingen. De coördinator zal de link leggen met de CLB's en de welzijnssector, en zal individuele leertrajecten uitstippelen voor leerlingen die het nodig hebben. Dit tweede onderdeel zal de link leggen met het decreet gelijke onderwijskansen-II, dat de samenwerking tussen het gewone en het buitengewone onderwijs verwezenlijkt.

Op die manier zullen we vanaf september 2003 de zorgbrede school zien functioneren. Dat is een school met een visie over zorg, die een zorgsysteem uitwerkt en bepaalde problemen van kinderen mee zal helpen oplossen. Op termijn zal die school zorgen voor een beter traject voor jongeren, zal ze de ongekwalificeerde uitstroom moeten indijken en ervoor zorgen dat meer jongeren verder studeren.

De heer Martens heeft gezegd dat er problemen zouden ontstaan als er nieuwe criteria zijn. Dan verschuiven niet alleen die criteria en indicatoren, maar ook de ondersteunende middelen die daaraan vasthangen. Dat is logisch. Het was een heel moeilijke oefening. Het klopt dat het veel makkelijker zou zijn geweest om van nul te beginnen. Het was ook een heel belangrijke oefening. Af en toe moeten we durven terugkomen op vaststellingen uit het verleden. Het is immers niet omdat criteria tien jaar geleden golden, ze nu nog steeds gelden.

Een permanente opvolging en evaluatie van de criteria is nodig. Als we over drie jaar de oefening opnieuw maken, zullen we moeten zien of de huidige criteria nog juist zijn. Uiteraard moet die evaluatie van de criteria op een wetenschappelijk basis gebeuren, net zoals nu het geval was.

De heer Martens heeft ook gezegd dat een aantal scholen moeten inleveren. De middelen werden in het verleden op een nogal vreemde wijze toegekend. Het kon dan ook niet anders dan dat een deel van de scholen een aantal uren moet inleveren. Vroeger kwam een school met 10 percent doelgroepleerlingen in aanmerking voor zorgverbreding, maar het aantal uren zorgverbreding werd niet berekend op basis van dat percentage, maar op basis van het totaal aantal leerlingen. Grote basisscholen kregen daardoor meer middelen dan het totaal aantal doelgroepleerlingen zou doen vermoeden. Die scheeftrekking wordt in het nieuwe ontwerp van decreet rechtgetrokken.

Over het non-discriminatiepact heb ik het al gehad. Het is goed dat er nu professionele ondersteuning wordt gegeven aan het lokaal overlegplatform. Ik ben het er niet mee eens dat beter tot 2005 wordt gewacht om het inschrijvingsrecht te implementeren. Het is wel goed om te wachten tot 2003, zodat de lokale overlegplatforms kunnen worden geïnstalleerd in januari en zes maanden de tijd krijgen om zich voor te bereiden op het inschrijvingsrecht dat zal gelden vanaf september 2003.

Er werden een aantal opmerkingen gemaakt over de link die oorspronkelijk werd gemaakt met het buitengewoon onderwijs. Die zijn niet helemaal terecht. Ik ben vast van plan om zo vlug mogelijk werk te maken van het ontwerp van decreet over gelijke onderwijskansen-II dat specifiek het buitengewoon onderwijs zal behandelen. Het klopt dat er morgen in de commissie een hoorzitting is over 'maatwerk in samenspraak'. We moeten inderdaad goed luisteren naar wat daar wordt verteld en daarna zo snel mogelijk voortwerken aan het ontwerp van decreet gelijke onderwijskansen-II.

Dit ontwerp van decreet is maar een eerste stap. In het begin van de bespreking heb ik al gezegd dat er nog ontwerpen van decreet zullen volgen die zijn geënd op het eerste. Ik denk aan het ontwerp van participatiedecreet, het ontwerp van decreet rechten en plichten en het ontwerp gelijke onderwijskansen-II die er in het najaar zullen komen. Dit ontwerp van decreet is dus maar een eerste in een hele reeks.

Vanderpoorten

De heer Librecht heeft gezegd dat het decreet onwerkbaar zal blijken. Ik ben het daarmee niet eens. Uiteraard zullen we moeten afwachten. In de loop van het volgend schooljaar zal de werkbaarheid al dan niet blijken. Ik ben het er zeker niet mee eens dat bepaalde kinderen in de steek worden gelaten. Ik ben het evenmin met hem eens dat het ontwerp van decreet te weinig werd bestudeerd. Weinig onderdelen van het onderwijsbeleid kwamen zoveel aan bod als het beleid gelijke onderwijskansen.

Mijnheer Librecht, in de commissie heb ik gemerkt dat u het lokale overlegplatform op het vlak van de bevoegdheden verwacht met de participatieraad. Het gaat over iets totaal anders. De participatieraad werkt voor één school. Het lokaal overlegplatform moet overleg tot stand brengen tussen de diverse scholen van de lokale gemeenschap.

Enkele collega's hebben gezegd dat er te weinig geld is om dit ontwerp van decreet uit te voeren. Laat mij in ieder geval duidelijk maken dat, indien het eerste en het tweede onderdeel uitgevoerd kunnen worden zoals ik het wens, iets waarover we uitsluitel zullen krijgen bij de begrotingsbesprekingen in de volgende maanden, heel veel geld zal gaan naar het beleid inzake gelijke onderwijskansen. Uiteraard daag ik u uit – net zoals u mij wellicht zult uitdagen – om daarover van gedachten te wisselen tijdens de komende begrotingsbesprekingen.

Enkele collega's van de meerderheid hebben ook nog aandacht gevraagd voor het belang van het ondersteuningsbeleid voor de basisfinanciering in het algemeen. Ik wijs erop dat dit ondertussen een punt van discussie is geworden in de werkgroep van de rondetafelconferentie. Het is dus waarschijnlijk niet nodig daar nu uitgebreid op terug te komen.

De heer Ramon heeft gelijk als hij zegt dat het hele systeem van de doorverwijzing op de voet gevolgd moet worden. Hij heeft ook gewezen op het belang van de communicatie met de ouders. Ik treed hem daarin bij en voeg daaraan toe dat vooral aandacht geschonken moet worden aan de communicatie met de ouders van kansarme kinderen. Verder heeft de heer Ramon terecht gewezen op het belang van het op de voet volgen van het criterium van de thuistaal.

De heer Van Dijck beweerde dat dit ontwerp van decreet uiteindelijk door de strot van het parlement is gejaagd. Ik ben het daar absoluut niet mee

eens. Immers, de visietekst over gelijke onderwijskansen werd gelanceerd in het najaar van 2000. Daar is toen op gerepliceerd en er werden toen tal van argumenten pro en contra naar voren gebracht. Met die argumenten is wel degelijk rekening gehouden. Rekening houdend met die argumenten zijn we vervolgens naar het veld, naar directies en naar allerlei migrantengemeenschappen getrokken om hen met de onderliggende ideeën te confronteren. Dan is de tekst uiteindelijk opnieuw aan het parlement voorgelegd.

In de meeste gevallen wordt aan het parlement een ontwerp van decreet voorgesteld, en niet noodzakelijk eerst een visietekst. Dat ik met een visietekst gewerkt heb, durf ik te beschouwen als een trendbreuk.

Enkele collega's hebben tot slot gewezen op de problematiek van de taal in Brussel. Ik zal daar kort op repliceren door onder meer mijn belofte aan mevrouw Grouwels te herbevestigen. Ik heb ondertussen trouwens met een aantal directies gesproken. Met hen heb ik de afspraak gemaakt om over de hele problematiek van het Brusselse onderwijs, en in het bijzonder om over de problematiek die hier aan bod is gekomen, intens van gedachten te wisselen in de loop van de volgende weken. Ik stel voor daar dan in het najaar een debat over houden in de commissie voor Onderwijs van dit parlement.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil tot slot iedereen danken die constructief aan dit debat heeft meegewerkt. Ik verwijs daarbij uiteraard in de eerste plaats naar de verslaggever die hier een uitgebreid verslag heeft gegeven. Ik dank de commissie-secretaris, alsook de commissieleden. De start van het debat is misschien woelig geweest, maar uiteindelijk heeft in de commissie een constructieve discussie plaatsgevonden.

Ik wil van deze gelegenheid ook gebruik maken om mijn medewerkers te danken die met een eindeloos geduld dit ontwerp van decreet geschreven en herschreven, berekend en herberekend hebben. Heel vaak gebeurde dit met de kaart van Vlaanderen in de hand. Dit was geen eenvoudige oefening. Immers, we vertrokken niet van nul en moesten met bestaande situaties rekening houden.

Collega's, als dit ontwerp van decreet zo dadelijk goedgekeurd wordt, dan zal ik uiteraard een heel tevreden minister van onderwijs zijn. Ik besef wel dat er nog veel werk voor de boeg is, maar toch denk ik dat vandaag reeds een heel belangrijke stap zal zijn gezet naar meer gelijke onderwijskansen voor alle kinderen en dat was uiteindelijk toch

Vanderpoorten

wel de bedoeling. Ik dank u. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel I.1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel I.2

De bepalingen van dit decreet zijn, tenzij anders vermeld, van toepassing op het basisonderwijs, zijnde het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en het secundair onderwijs, zijnde het gewoon voltijds secundair onderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs, gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en de centra voor leerlingenbegeleiding.

– *Aangenomen.*

Artikel I.3

De bepalingen van dit decreet moeten worden gelezen in het licht van het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen, het vermijden van uitsluiting, segregatie en discriminatie en het bevorderen van sociale cohesie.

De rechten bepaald in dit decreet moeten worden uitgeoefend met respect voor de fundamentele vrijheden van de school, inzonderheid het recht om een eigen pedagogisch project en een eigen schoolreglement te ontwikkelen, de belangen van de schoolgemeenschap en het recht op onderwijs van de individuele leerling.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Algemene bepaling

Artikel II.1

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° aanvullende lestijden : de lestijden bedoeld in artikel 3, 1°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ;
- 2° anderstalige nieuwkomer : de leerling bedoeld in artikel 2, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 betreffende de personeelsformatie in het gewoon basisonderwijs, respectievelijk artikel 4, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 september 1995 betreffende de organisatie van een onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers in het voltijds secundair onderwijs ;
- 3° inrichtende macht : de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor één of meer scholen, in het basisonderwijs wordt hiermee het schoolbestuur bedoeld. Wat het gemeenschapsonderwijs betreft, worden met inrichtende macht inzonderheid de bestuursorganen bedoeld die zijn vermeld, naargelang van het geval, in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, respectievelijk in het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs ;
- 4° integratiesector : de integratiecentra en de integratiediensten bedoeld in artikel 2, 9° en 10°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;

Voorzitter

- 5° leerling : elke onderwijszoekende die voldoet aan de bij of krachtens wet of decreet bepaalde toelatingsvoorwaarden of overeenkomstig artikel 48, 2°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II als vrije leerling wordt beschouwd ;
- 6° neveninstromer : de leerling die
- a) in het betrokken schooljaar ingeschreven is in een leerjaar van de tweede of derde graad van het beroepssecundair onderwijs, respectievelijk het technisch secundair onderwijs ; en
 - b) het voorafgaand schooljaar niet in de school ingeschreven was ; en
 - c) het voorafgaand schooljaar een oriënteringsattest B of C behaalde ;
- 7° onthaalbureau : de rechtspersoon die aangeduid wordt voor het realiseren van inburgeringstrajecten in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid ;
- 8° onthaaljaar : het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers bedoeld in artikel 50, § 5, 7°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ;
- 9° ouders : de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de leerling onder hun bewaring hebben. In het geval de leerling meerderjarig is, wordt onder dit begrip de meerderjarige leerling verstaan ;
- 10° pedagogisch project : het geheel van de fundamentele uitgangspunten voor een school en haar werking ;
- 11° puntenwaarden : de puntenwaarden bedoeld in afdeling 2 van titel XI van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs ;
- 12° relatieve aanwezigheid in de vestigingsplaats / school : de procentuele verhouding tussen het aantal leerlingen voor wie de thuistaal niet het Nederlands is en het totaal aantal leerlingen in een vestigingsplaats / school, berekend op 1 februari van het voorafgaande schooljaar ;
- 13° relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied : de procentuele verhouding tussen het aantal leerlingen voor wie de thuistaal niet het Nederlands is en het totaal aantal leerlingen in de scholen binnen het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform, berekend op 1 februari van het voorafgaande schooljaar ;
- 14° school : een pedagogisch geheel, waar onderwijs georganiseerd wordt en dat onder leiding staat van één directeur ;
- 15° schoolse achterstand : het niet meer op leeftijd zitten van een leerling in het betrokken leerjaar ;
- 16° structuuronderdeel : een eerste leerjaar A, een eerste leerjaar B, een basisoptie, één of een combinatie van twee beroepenvelden, een optie van de tweede of de derde graad van een bepaalde onderwijsvorm van het voltijds secundair onderwijs ;
- 17° trekkende bevolking : de binnenschippers, de kermis- en circusexploitanten en -artiesten en de woonwagenbewoners bedoeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;
- 18° uren-leraar : uren-leraar zoals bedoeld in artikel 56 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ;
- 19° vervangingsinkomen : een vergoeding voor blijvende ongeschiktheid, een invaliditeitsuitkering, een vergoeding voor volledige werkloosheid, een inkomensvervangende tegemoetkoming aan gehandicapten, een bestaansminimum of leefloon, een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de door de Vlaamse regering opgelijste diverse voordelen van dezelfde aard ;
- 20° vestigingsplaats : het gebouw of gebouwencomplex waarin een school of een gedeelte van een school gevestigd is.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Recht op inschrijving en keuze
van de vestigingsplaats

AFDELING 1

Recht op inschrijving

ONDERAFDELING 1

Beginsel

Artikel III.1

§ 1. Elke leerling heeft vanaf het schooljaar 2003-2004 een recht op inschrijving in de school, gekozen door zijn ouders. Is de leerling 12 jaar of ouder, dan gebeurt de schoolkeuze in samenspraak met de leerling.

§ 2. Voorafgaand aan een eerste inschrijving stelt de inrichtende macht de ouders en de leerling in kennis van het pedagogisch project en het schoolreglement van de school. Het pedagogisch project en het schoolreglement eerbiedigen de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder.

De inschrijving wordt genomen na instemming van de ouders met dit project en dit reglement.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 84

voorgesteld door de heer Kris Van Dijk

Artikel III.1

Een § 3 toevoegen die luidt als volgt :

“§ 3. Voorafgaand aan een eerste inschrijving stelt de inrichtende macht de ouders en de leerling uit

gezinnen waarvan de thuistaal overeenkomstig de door de Vlaamse regering bepaalde objectieve maatstaven niet het Nederlands is, in kennis van het Nederlandstalig karakter van de school.

De inschrijving wordt genomen na ondertekening van een engagementsverklaring waarin de ouders en de leerling dit Nederlandstalig karakter erkennen en zich ertoe verbinden dit te respecteren en te bevorderen.”.

Amendement Nr. 87

voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem,
Julien Librecht en Pieter Huybrechts

Artikel III.1

Aan § 2, een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

“Een schoolbestuur kan omwille van andere redenen dan de niet-instemming een inschrijving van een leerling weigeren mits schriftelijke motivering binnen zeven kalenderdagen.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING 2

Weigering

Artikel III.2

Een inrichtende macht weigert de inschrijving van een onderwijszoekende die niet voldoet aan de bij of krachtens wet of decreet bepaalde toelatingsvoorwaarden. Deze bepaling doet geen afbreuk aan het recht van de inrichtende macht om een leerling als vrije leerling in de zin van artikel 48, 2°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II te beschouwen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel III.3

Een inrichtende macht kan :

- 1° elke bijkomende inschrijving weigeren wanneer deze volgens de inrichtende macht omwille van materiële omstandigheden de veiligheid van de leerlingen in het gedrang brengt ;
- 2° de inschrijving weigeren in een school waar de betrokken leerling het vorige of het daaraan voorafgaande schooljaar definitief werd uitgesloten.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3

Doorverwijzing

Artikel III.4

Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan bij inschrijving elke bijkomende leerling waarvan de thuistaal niet of – afhankelijk van het geval – wél het Nederlands is, doorverwijzen om de vooropgestelde verhouding tussen beide leerlingengroepen te waarborgen.

De thuistaal is de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin, bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. Leerlingen die in het bezit zijn van een getuigschrift basisonderwijs, worden beschouwd als leerlingen waarvan de thuistaal het Nederlands is.

Als voorwaarde voor de doorverwijzing geldt dat :

- taalvaardigheidsonderwijs Nederlands deel uitmaakt van de schoolpraktijk en het nascholingsbeleid van de school ; en
- de school een werking ontplooit met ouders van leerlingen waarvan de thuistaal niet het Nederlands is ; en
- de relatieve aanwezigheid in de school ten minste 20% bedraagt en 10% hoger ligt dan de relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied.

De relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied wordt berekend door het lokaal overlegplatform.

Indien de school niet gelegen is in het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform, wordt deze evenwel in voorkomend geval berekend door de Vlaamse regering op het niveau van de gemeente.

De relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied kan over verschillende deelgebieden worden berekend indien de demografische samenstelling van de scholen binnen een deelgebied sterk verschilt van deze binnen een ander deelgebied.

Voor het secundair onderwijs worden de relatieve aanwezigheden berekend binnen het vergelijkbaar structuuronderdeel.

Deze doorverwijzingsgrond kan niet worden ingeroepen zo de inschrijving een onthaaljaar of een studierichting in het secundair onderwijs betreft die binnen het werkingsgebied van het lokaal overleg slechts in één school wordt aangeboden.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 4

Gezamenlijke bepalingen

Artikel III.5

In de gevallen bedoeld onder artikel III.3, 1°, en III.4 wordt het verloop van de aanmeldingen en inschrijvingen van de school onderworpen aan een controle door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel III.6

Een inrichtende macht die een leerling weigert of doorverwijst, deelt dit binnen een termijn van vier kalenderdagen bij aangetekend schrijven of tegen afgiftebewijs mee aan de ouders van de leerling en aan de voorzitter van het lokaal overlegplatform.

De motivering bevat zowel de feitelijke als de juridische grond van de beslissing tot weigeren of tot doorverwijzen.

De ouders krijgen op hun verzoek toelichting bij de beslissing van de inrichtende macht.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 5

Overgangsmaatregel

Artikel III.7

§ 1. Het in artikel III.1 bedoelde recht op inschrijving geldt onverkort voor leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar een type van het buitengewoon onderwijs.

Tot de inwerkingtreding van door het Vlaams Parlement vastgestelde aangepaste maatregelen inzake de samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs wordt dit recht evenwel uitgeoefend rekening houdend met de in § 2 bedoelde modaliteiten.

§ 2. Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan na overleg binnen de participatieraad of de schoolraad en met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen op algemene wijze afwijken van het recht op inschrijving ten aanzien van leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar de types 1, 2, 3, 4, 6 of 7. De inrichtende macht kan voorafgaand aan de inschrijving het opstellen van een inschrijvingsverslag vragen.

De Vlaamse regering kan met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen de types bepalen die niet meer onder de toepassing van het eerste lid vallen.

De bepalingen van artikel III.6, V.3, V.4 en V.5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 86

voorgesteld door de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Frans Ramon en Dirk De Cock

Artikel III.7

§ 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan overeenkomstig de bepalingen van dit decreet een in § 1, eerste lid bedoelde leerling doorverwijzen wanneer de draagkracht van de school onvoldoende is om tegemoet te komen aan de specifieke noden van de leerling inzake onderwijs, therapie en verzorging.

De inrichtende macht beslist in overleg met de ouders en met inachtneming van :

- 1° de beschikbare ondersteunende maatregelen ;
- 2° een overleg binnen de participatieraad of de schoolraad ;
- 3° een advies van het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor de school begeleid wordt.

Deze doorverwijzingsgrond geldt niet ten aanzien van leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar het type 8 van het buitengewoon onderwijs.”

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Keuze van de vestigingsplaats

Artikel IV.2

Artikel III.8

Rekening houdend met het onderwijsaanbod brengt de inrichtende macht de leerling onder in de vestigingsplaats, gekozen door zijn ouders. Is de leerling 12 jaar of ouder, dan gebeurt de keuze in samenspraak met de leerling.

De inrichtende macht kan van de in het eerste lid bedoelde keuze afwijken :

- 1° wanneer de veiligheid van de leerlingen in het gedrang zou worden gebracht omwille van materiële omstandigheden in een vestigingsplaats, of
- 2° teneinde de relatieve aanwezigheid in een vestigingsplaats meer in evenwicht te brengen met de relatieve aanwezigheid in de school. De relatieve aanwezigheid in de vestigingsplaats dient daartoe ten minste 20% te bedragen en 10% hoger te liggen dan de relatieve aanwezigheid in de school.

– *Aangenomen.*

§ 1. Het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform stemt in beginsel overeen met het grondgebied van een gemeente.

De Vlaamse regering kan dit werkingsgebied beperken tot het grondgebied van de op basis van artikel 41 van de Grondwet opgerichte binnengemeentelijke territoriale organen of uitbreiden tot het grondgebied van verschillende aangrenzende gemeenten.

Een wijkgerichte werking van het lokaal overlegplatform leidt niet tot het oprichten van een lokaal overlegplatform op wijkniveau.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de gemeenten of regio's waar bij prioriteit een lokaal overlegplatform moet worden opgericht.

Voor de toepassing van dit decreet kunnen eveneens lokale overlegplatforms worden ingericht in andere dan de in het eerste lid bedoelde gemeenten of regio's, voorzover zij aan alle voorwaarden van deze afdeling voldoen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Artikel IV.3

Institutionele bepalingen

§ 1. Een lokaal overlegplatform omvat alle ondergenoemde participanten die in het werkingsgebied aanwezig zijn en zich aanmelden :

AFDELING 1

De lokale overlegplatforms

1° de directies en inrichtende machten van alle in het werkingsgebied gelegen scholen ;

ONDERAFDELING 1

Oprichting en samenstelling

2° directies en inrichtende machten van de niet in het werkingsgebied gelegen scholen voor buitengewoon onderwijs wanneer tussen deze scholen en de in het werkingsgebied gelegen scholen frequent leerlingenstromen bestaan ;

Artikel IV.1

Voor de toepassing van dit decreet worden lokale overlegplatforms voor het basisonderwijs en lokale overlegplatforms voor het secundair onderwijs opgericht.

3° de directies en inrichtende machten van de centra voor leerlingenbegeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden ;

4° een vertegenwoordiger van elke representatieve vakorganisatie die de beroepsbelangen van

Voorzitter

het personeel van de in het werkingsgebied gelegen scholen behartigt ;

- 5° twee vertegenwoordigers van erkende ouderverenigingen ;
- 6° twee vertegenwoordigers van leerlingenraden, indien het gaat om lokale overlegplatforms voor het secundair onderwijs ;
- 7° ten hoogste vier vertegenwoordigers van lokale socio-culturele en/of -economische partners ;
- 8° twee vertegenwoordigers van organisaties van etnisch-culturele minderheden in de zin van artikel 1, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999 houdende de erkenning en subsidiëring van het forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden ;
- 9° twee vertegenwoordigers van een vereniging waar armen het woord nemen ;
- 10° een vertegenwoordiger van de integratiesector. Wanneer in het werkingsgebied zowel een integratiecentrum als een integratiedienst werkzaam zijn, wordt vanuit beide organisaties in een vertegenwoordiger voorzien ;
- 11° een vertegenwoordiger van elk van de in het werkingsgebied gelegen onthaalbureaus ;
- 12° een vertegenwoordiger van het schoolopbouwwerk.

De Vlaamse regering bepaalt welke organen worden belast met de coördinatie van het aanduiden van de in het eerste lid, 4°, 5°, 6°, 8°, 9° en 10°, bedoelde participanten.

De in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 9°, 10° en 11°, bedoelde participanten duiden bij een eerste samenkomst de in het eerste lid, 7° en 12°, bedoelde participanten aan. Zij worden daartoe samengevoegd door de in § 3 bedoelde deskundige.

§ 2. De Vlaamse regering stelt na overleg met het lokaal overlegplatform een voorzitter aan, die vertrouwd is met het ruime onderwijsveld. De voorzitter zetelt niet in een inrichtende macht en is geen personeelslid van één van de betrokken scholen, scholengroepen, scholengemeenschappen of centra voor leerlingenbegeleiding.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de voorzitter wordt vergoed.

§ 3. De Vlaamse regering voorziet, rekening houdend met artikel IV.2, § 2, eerste lid, in de financiering of subsidiëring van een deskundige die de inhoudelijke en organisatorische ondersteuning van het lokaal overlegplatform waarneemt. Zij bepaalt de nadere aanwervings- en functioneringsvoorwaarden van de deskundige.

De deskundige kan niet worden aangesteld als voorzitter.

§ 4. Een vertegenwoordiger van het betrokken gemeentebestuur of de betrokken gemeentebesturen – in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad : van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – dient het lokaal overlegplatform van advies over gemeentelijke aangelegenheden die een nauwe band vertonen met de in artikel IV.4, eerste lid, bedoelde bevoegdheden. Deze persoon treedt niet op in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van de gemeente, respectievelijk de Vlaamse Gemeenschapscommissie als inrichtende macht.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 2**Bevoegdheid****Artikel IV.4**

Een lokaal overlegplatform heeft volgende opdrachten :

- 1° het opmaken van een omgevingsanalyse inzake ongelijke onderwijskansen binnen het werkingsgebied. De participanten van het lokaal overleg leveren daartoe de noodzakelijke kwantitatieve en kwalitatieve gegevens ;
- 2° het maken van afspraken inzake het nastreven van de in artikel I.3, eerste lid, bedoelde doelstellingen. In het bijzonder besteedt het overlegplatform aandacht aan :
- het uitwerken van instrumenten aan de hand waarvan scholen met een gering aantal leerlingen die beantwoorden aan ten minste één van de in artikel VI.2, § 1, respectievelijk VI.11, § 1, bedoelde gelijkheidsindicatoren

Voorzitter

ren een groter aantal van deze leerlingen kunnen inschrijven ;

- de coördinatie van overeenkomsten inzake doorverwijzing tussen scholen die voldoen aan de in artikel III.4 bedoelde criteria en scholen die daar niet aan voldoen ;

3° het maken van afspraken inzake de opvang, het aanbod en de toeleiding van leerlingen naar het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers ;

4° het berekenen van de relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied, overeenkomstig de bepalingen van artikel III.4, derde lid, derde streepje ;

5° het maken van afspraken inzake de uitoefening van de bemiddelingsbevoegdheid bedoeld in artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5 en de opvang van leerlingen na een weigering of doorverwijzing ;

6° het bemiddelen inzake het recht op toegang, overeenkomstig de bepalingen van artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5.

Een lokaal overlegplatform kan beslissen om bijkomende opdrachten op te nemen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3**Werking****Artikel IV.5**

De werking van een lokaal overlegplatform wordt geregeld in een bij consensus tot stand gekomen huishoudelijk reglement dat :

1° voorziet in de oprichting van een orgaan dat de besprekingen en beslissingen van het lokaal overlegplatform voorbereidt en dat gemachtigd kan worden de bevoegdheden van het lokaal overlegplatform uit te oefenen. Het huishoudelijk reglement bepaalt op welke wijze de verschillende participanten in dit orgaan worden vertegenwoordigd ;

2° voldoet aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimale eisen. De regering waakt erover dat de administratieve planlast voor de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding niet wordt verzwaard.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 4**Overgangsmaatregel****Artikel IV.6**

Tot 1 januari 2003 neemt de bemiddelings- en beoordelingscommissie, bedoeld in II.8 van de gemeenschappelijke verklaring van 15 juli 1993 inzake een non-discriminatiebeleid in het onderwijs, de bemiddeling inzake het recht op toegang overeenkomstig de vigerende regelgeving waar.

AFDELING 2**De Commissie inzake leerlingenrechten**

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**De Commissie inzake leerlingenrechten****ONDERAFDELING 1****Oprichting en samenstelling****Artikel IV.7**

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een onafhankelijke commissie ingesteld, "Commissie inzake leerlingenrechten" genaamd, verder genoemd "de Commissie".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel IV.8

§ 1. De Commissie bestaat uit een voorzitter en zes leden en wordt bijgestaan door een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die fungeert als secretaris.

De voorzitter is een jurist.

Twee leden zijn vertrouwd met de onderwijsregeling en het ruime onderwijsveld.

Twee leden hebben een bijzondere kennis of verdienste op het vlak van de kinderrechtenbescherming.

Twee leden zijn vertrouwd met het grondwettelijk en administratief recht.

§ 2. De leden van de Commissie genieten de burgerlijke en politieke rechten en bieden alle waarborgen met het oog op een onafhankelijke uitoefening van hun opdracht.

Het lidmaatschap van de Commissie is onverenigbaar met :

- 1° het lidmaatschap van een wetgevende vergadering, een provincieraad, een gemeenteraad of een raad van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, van een regering, een bestendige deputatie, of de hoedanigheid van burgemeester ;
- 2° de hoedanigheid van personeelslid van het onderwijs of van een centrum voor leerlingenbegeleiding, het hoger onderwijs uitgezonderd ;
- 3° het lidmaatschap van een inrichtende macht of van een centrum voor leerlingenbegeleiding, het hoger onderwijs uitgezonderd ;
- 4° de hoedanigheid van personeelslid van de pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 5° de hoedanigheid van verantwoordelijk leider, vast gevolmachtigde of vast afgevaardigde van een vakorganisatie die de beroepsbelangen van het personeel van het onderwijs behartigt ;

6° de hoedanigheid van personeelslid van de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de leden en hun plaatsvervangers aan en bepaalt de wijze waarop zij vergoed worden.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel IV.9

De Commissie adviseert en oordeelt naar recht inzake het recht op inschrijving, overeenkomstig de bepalingen van artikel V.1, § 2, V.2 en V.3. Tegen een uitspraak van de Commissie staat geen beroep open bij de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3

Werking

Artikel IV.10

De Commissie stelt binnen een maand na haar instelling haar reglement van orde op. Zij garandeert daarbij de hoorplicht. Het reglement wordt bekrachtigd door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel IV.11

De zittingen van de Commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

doelde termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen.

HOOFDSTUK V

– *Aangenomen.*

Rechtsbescherming

AFDELING 1

AFDELING 2

Doorverwijzing

Weigering

Artikel V.1

Artikel V.3

§ 1. Het lokaal overlegplatform, gevat over een doorverwijzingsbeslissing, bemiddelt binnen een termijn van tien kalenderdagen, die ingaat op de dag na die van de in artikel III.6, eerste lid, bedoelde betekening of afgifte, tussen de leerling en zijn ouders en de inrichtende machten van de scholen binnen het werkingsgebied, met het oog op een definitieve inschrijving van de leerling in een school.

§ 1. De Commissie oordeelt binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na die van betekening of van poststempel, over de gegrondheid van schriftelijke klachten van belanghebbenden inzake weigeringen tot inschrijving. Klachten die na verloop van een termijn van dertig kalenderdagen na de vaststelling van de betwiste feiten ingediend worden, zijn onontvankelijk.

§ 2. Wanneer het lokaal overlegplatform binnen de in § 1 bedoelde termijn geen definitieve inschrijving realiseert, wordt de Commissie gevat om haar oordeel uit te spreken over de gegrondheid van de doorverwijzingsbeslissing. De Commissie formuleert dit oordeel binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na het verstrijken van de in § 1 bedoelde termijn.

§ 2. Indien de Commissie de weigering niet of niet afdoende gemotiveerd acht, dient zij de Vlaamse regering van advies over het terugvorderen of inhouden van een bedrag op de werkingsmiddelen van de school.

Indien de Commissie de beslissing gegrond acht, schrijven de ouders de leerling in in een andere school. De ouders worden bij het zoeken naar een andere school bijgestaan door het lokaal overlegplatform, inzonderheid de centra voor leerlingenbegeleiding die de in het werkingsgebied gelegen scholen begeleiden. De leerling wordt uit de doorverwijzende school uitgeschreven op het moment van inschrijving in de nieuwe school en uiterlijk één maand, vakantieperioden niet inbegrepen, na de betekening van het oordeel van de Commissie.

Een weigering op grond van artikel III.3, 1°, is enkel dan niet afdoende gemotiveerd wanneer overeenkomstig artikel III.5 wordt vastgesteld dat na kwestieuze inschrijving bijkomende inschrijvingen werden genomen.

§ 3. Het oordeel van de Commissie wordt uiterlijk de laatste dag van de in § 1 bedoelde termijn bij aangetekend schrijven verstuurd naar de betrokkenen. De voorzitter van het lokaal overlegplatform wordt onverwijld in kennis gesteld.

– *Aangenomen.*

Indien de Commissie de beslissing ongegrond acht, blijft de leerling ingeschreven in de doorverwijzende school.

Artikel V.4

– *Aangenomen.*

§ 1. De Commissie stelt de Vlaamse regering onverwijld in kennis van het in artikel V.3, § 2, eerste lid, bedoelde advies.

Artikel V.2

§ 2. Binnen een termijn van veertien kalenderdagen, die ingaat de dag na de ontvangst van het advies, beslist de Vlaamse regering naar recht en in het algemeen belang over het opleggen van een financiële sanctie.

Het oordeel van de Commissie wordt uiterlijk de laatste dag van de in artikel V.1, § 2, eerste lid, be-

Voorzitter

Voorafgaandelijk aan het opleggen van een sanctie gaat de Vlaamse regering na of de betrokken leerling alsnog in de school van aanmelding werd ingeschreven.

§ 3. De in artikel V.3, § 2, eerste lid, bedoelde terugvordering of inhouding :

1° kan niet meer bedragen dan tien procent van het werkingsbudget van de school ;

2° kan er niet toe leiden dat het aandeel in de werkmiddelen dat bestemd is voor personeelsaangelegenheden in absolute cijfers kleiner wordt dan wanneer de maatregel niet zou zijn getroffen.

– *Aangenomen.*

Artikel V.5

Een geweigerde en nog niet ingeschreven leerling wordt bij het zoeken naar een andere school bijgestaan door het lokaal overlegplatform. Het lokaal overlegplatform bemiddelt binnen een termijn van tien kalenderdagen, die ingaat de dag na die van de beslissing van de Commissie, tussen de inrichtende machten van de overige scholen binnen het werkingsgebied.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3**Gezamenlijke bepalingen****Artikel V.6**

Indien de school niet gelegen is in het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform, wordt de in artikel V.1, § 1 en § 2, tweede lid, en V.5 bedoelde bemiddeling waargenomen door de voorzitter of deskundige van een bestaand overlegplatform en een onderwijsinspecteur, die allen door de Vlaamse regering worden aangeduid.

– *Aangenomen.*

Artikel V.7

De Vlaamse regering bepaalt de nadere procedure-regelen. Zij garandeert daarbij de hoorplicht.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI**Geïntegreerd ondersteuningsaanbod****AFDELING 1****Basisonderwijs en eerste graad van het secundair onderwijs****Artikel VI.1**

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op het gewoon basisonderwijs, op de eerste graad van het gewoon secundair onderwijs en op het structuuronderdeel anderstalige nieuwkomers.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 1**Gelijkekansenindicatoren****Artikel VI.2**

§ 1. Voor de toepassing van deze afdeling gelden volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkekansenindicatoren" :

1° het gezin leeft van een vervangingsinkomen ;

2° de leerling is tijdelijk of permanent buiten het eigen gezinsverband opgenomen door een gezin of persoon, een voorziening of een sociale dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand, met uitzondering van de internaten gefinancierd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

3° de ouders behoren tot de trekkende bevolking ;

Voorzitter

4° de moeder is niet in het bezit van een diploma van het secundair onderwijs, een studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs of van een daarmee gelijkwaardig studiebewijs ;

5° de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands.

§ 2. Het beantwoorden aan de in § 1, 1°, 3°, 4° en 5°, bedoelde gelijkheidsindicatoren wordt bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het beantwoorden aan de in § 1, 2°, bedoelde gelijkheidsindicator wordt vastgesteld en legt de procedure vast volgens dewelke de gegevens worden gemeld aan het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij houdt daarbij rekening met de vigerende regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De documenten of verklaringen die aantonen dat leerlingen beantwoorden aan één of meer van de gelijkheidsindicatoren worden ten minste vijf jaar bewaard in de school.

§ 3. De Vlaamse regering kent aan elke gelijkheidsindicator een gewicht toe. Zij bepaalt tevens het maximum van de gecumuleerde gewichten, dat ten minste gelijk is aan het hoogste gewicht dat aan een gelijkheidsindicator wordt toegekend en ten hoogste gelijk is aan anderhalf maal dit hoogste gewicht.

De hoogste gewichten worden toegekend aan de in § 1, 2° en 3°, bedoelde gelijkheidsindicatoren.

De in § 1, 5°, bedoelde gelijkheidsindicator wordt enkel gewogen in combinatie met andere gelijkheidsindicatoren.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 85

voorgesteld door de heer Kris Van Dijk

Artikel VI.2

In § 3, het laatste lid schrappen.

Amendement Nr. 88

voorgesteld door mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Gilbert Vanleenhove, mevrouw Sonja Becq, de heer Jos De Meyer en mevrouw Veerle Heeren

Artikel VI.2

In § 3, het laatste lid schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING 2**Toekenning van de middelen****Artikel VI.3**

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 10% regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren ; en

2° overeenkomstig de bepalingen van artikel VI.4 batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen en ten minste zes aanvullende lestijden of extra uren-leraar genereren.

Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.4

§ 1. De toekenning van de middelen gebeurt voor het basisonderwijs enerzijds en voor de eerste

Voorzitter

graad van het secundair onderwijs anderzijds driejaarlijks als volgt :

- 1° de in artikel VI.3 bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;
- 2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkheidsindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;
- 3° het aantal punten van scholen met ten minste 80% leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5 ;
- 4° het aantal punten van scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel aanvullende lestijden of extra uren-leraar een punt vertegenwoordigt.

De Vlaamse regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende aanvullende lestijden of extra uren-leraar.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3

Aanwending van de middelen

Artikel VI.5

§ 1. Een school die aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkheidsbeleid uit.

Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

- 1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De Vlaamse regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) doorstroming en oriëntering e) socio-emotionele ontwikkeling, f) leerlingen- en ouderparticipatie ; en
- 2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en
- 3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De Vlaamse regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De aanvullende lestijden of extra uren-leraar kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.6

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel VI.5, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 bedoelde extra begeleiding.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.7

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel VI.8

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen wordt afgewogen tegenover de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren aanvullende lestijden of extra uren-leraar krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel VI.3 voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel VI.3 bedoelde aanvullende lestijden of op extra uren-leraar voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De Vlaamse regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt, vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 4

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.9

De Vlaamse regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra lestijden of uren-leraar onderwijsvoorrang en/of zorgverbreding dat een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal aanvullende lestijden of uren-leraar verkregen in toepassing van artikel VI.3 en VI.4.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt het verlies van een vastgelegd aantal lestijden of uren-leraar aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel VI.2, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansenindicatoren voldoen, wordt de winst aan lestijden of uren-leraar aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Tweede en derde graad van het secundair onderwijs

Artikel VI.10

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de tweede en derde graad van het gewoon secundair onderwijs.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 1

Gelijkekansenindicatoren

Artikel VI.11

§ 1. Voor de toepassing van deze afdeling gelden volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkekansenindicatoren" :

- 1° de leerling heeft een schoolse achterstand van ten minste twee jaar ;
- 2° de leerling is een neveninstromer ;
- 3° de leerling volgde het voorafgaande schooljaar onthaalonderwijs.

§ 2. De Vlaamse regering kent aan de in § 1, 2° en 3°, bedoelde gelijkekansenindicatoren telkens één gewicht toe. Zij kent aan de in § 1, 1°, bedoelde gelijkekansenindicator meerdere gewichten toe, die trapsgewijs stijgen volgens het aantal jaren schoolse achterstand.

Het hoogste gewicht wordt toegekend aan meer dan vier jaar schoolse achterstand.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

ONDERAFDELING 2

Toekenning van de middelen

Artikel VI.12

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren extra uren-leraar/puntenwaarden krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

- 1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 25 % regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer gelijkemansenindicatoren en
- 2° overeenkomstig de bepalingen van artikel VI.13 batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen.

De inrichtende machten bepalen of de extra ondersteuning uren-leraar en/of puntenwaarden betreft.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.13

§ 1. De toekenning van de extra uren-leraar/puntenwaarden gebeurt driejaarlijks als volgt :

- 1° de in artikel VI.12 bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer gelijkemansenindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;
- 2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkemansenindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;
- 3° het aantal punten van scholen met meer dan 80% leerlingen die aan één of meer gelijkemansenindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse regering vastgelegde coëfficiënt.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel extra uren-leraar/puntenwaarden een punt vertegenwoordigt.

De Vlaamse regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende extra uren-leraar/puntenwaarden.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3

Aard van de middelen

Artikel VI.14

De extra uren-leraar worden uitgeoefend in het ambt van leraar. Met de puntenwaarden worden halfzijdse of voltijdse betrekkingen opgericht in het ambt van opvoeder.

De personeelsleden die fungeren in de betrekkingen opgericht op basis van de extra uren-leraar/puntenwaarden worden aangesteld als tijdelijk personeelslid. Bedoelde betrekkingen kunnen niet vacant worden verklaard. De inrichtende macht kan in deze betrekkingen geen personeelsleden vast benoemen, affecteren of muteren.

Bedoelde tijdelijken kunnen ook ingezet worden om vastbenoemden of andere tijdelijken te vervangen, indien deze laatsten voor het geïntegreerd ondersteuningsaanbod worden ingezet.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 4

Aanwending van de middelen

Artikel VI.15

§ 1. Een school die extra uren-leraar/puntenwaarden krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkemansenbeleid uit. Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

- 1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De Vlaamse regering bepaalt doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van studie- en gedragsproble-

Voorzitter

men, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) de oriëntering bij instroom en uitstroom, e) leerlingen- en ouderparticipatie ; en

2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en

3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De Vlaamse regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De extra uren-leraar/puntenwaarden kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.16

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel VI.15, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 bedoelde extra begeleiding.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.17

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningsaanbod.

– *Aangenomen.*

Artikel VI.18

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen zal worden afgewogen tegenover

de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren extra uren-leraar/puntenwaarden krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel VI.12 voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel VI.12 bedoelde extra uren-leraar/puntenwaarden voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De Vlaamse regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 5

Overgangsmaatregelen

Artikel VI.19

De Vlaamse regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra uren-leraar onderwijsvoorrang en/of het aantal in uren-leraar omgezette extra betrekkingen in het kader van het tijdelijk project "bijzondere noden" die een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal extra uren-leraar verkregen in toepassing van artikel VI.12 en VI.13.

Het verlies / de winst van een vastgelegd aantal uren-leraar wordt aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 3

Tijdelijke maatregel

Artikel VI.20

De Vlaamse regering voorziet voor de schooljaren 2002-2003 en 2003-2004 in een tijdelijke maatregel voor de scholengemeenschappen.

In functie van deze tijdelijke maatregel wordt :

1° het aantal extra uren-leraar onderwijsvoorrang en/of het aantal in uren-leraar omgezette extra betrekkingen in het kader van het tijdelijk project "bijzondere noden" die werden verkregen in het schooljaar 2001-2002, op het niveau van de scholengemeenschap vergeleken met het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2002-2003 ;

2° het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2002-2003 op het niveau van de scholengemeenschap vergeleken met het aantal extra uren-leraar, verkregen in toepassing van dit decreet voor het schooljaar 2003-2004.

Het verlies aan uren-leraar wordt in 2002-2003 en in 2003-2004 binnen de beschikbare begrotingskredieten aangepast volgens een door de Vlaamse regering bepaalde sleutel. De aldus verkregen uren-leraar worden verdeeld over de scholen overeenkomstig de bepalingen van artikel 71, 4° van het decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Extra begeleiding

Artikel VI.21

De Vlaamse regering voorziet voor de schooljaren 2002-2003, 2003-2004 en 2004-2005 in een extra begeleiding om de scholen en de centra voor leerlin-

genbegeleiding bij de implementatie van dit hoofdstuk te ondersteunen.

De Vlaamse regering verleent daartoe een verlof of een terbeschikkingstelling aan personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en de gesubsidieerde onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid

Artikel VII.1

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het gewoon basisonderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel VII.2

De Vlaamse regering kent aan de scholen jaarlijks aanvullende lestijden voor het voeren van een zorgbeleid toe.

De aanvullende lestijden worden aangewend voor initiatieven inzake :

1° de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden en/of

2° de begeleiding inzake socio-emotionele problemen en/of

3° het gericht differentiëren in het curriculum.

– *Aangenomen.*

Artikel VII.3

De aanvullende lestijden worden toegekend binnen de beschikbare begrotingskredieten en op basis van het aantal regelmatige leerlingen ingeschreven op de eerste schooldag van februari van het voorgaand schooljaar. De Vlaamse regering be-

Voorzitter

paalt de nadere regelen inzake de wijze van berekening.

– *Aangenomen.*

Artikel VII.4

De onderwijsinspectie evalueert de werking en doelmatigheid van de aanvullende lestijden aan de hand van de schooldoorlichtingen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Tijdelijk project kunstinitiatie

Artikel VIII.1

De Vlaamse regering kent gedurende de schooljaren 2002-2003, 2003-2004 en 2004-2005 extra lestijden en/of uren-leraar en/of middelen toe in het kader van projecten inzake kunstinitiatie voor kansarme en/of allochtone minderjarigen.

De projecten beogen de toeleiding, op experimentele basis, van deze minderjarigen naar het deeltijds kunstonderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.2

De in artikel VIII.1, tweede lid, bedoelde doelstelling wordt verwezenlijkt door :

- 1° een individuele artistieke begeleiding van de betrokken minderjarigen door kunstenaars ; en/of
- 2° de professionalisering van leerkrachten van een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs inzake de integratie van muzische vorming in een interculturele schoolomgeving ; en/of
- 3° de organisatie van een kunstinitiatie die nauw aansluit bij de leefwereld van de betrokken minderjarigen.

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.3

De in artikel VIII.1, eerste lid, bedoelde ondersteuning kan worden toegekend aan :

- 1° een erkende professionele culturele organisatie ;
- 2° een school voor basisonderwijs of secundair onderwijs ;
- 3° een instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

De middelen kunnen ingezet worden in het kader van een samenwerkingsovereenkomst tussen in het eerste lid bedoelde organisaties en/of scholen en/of instellingen.

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.4

Personeelsleden die fungeren in de in artikel VIII.1, eerste lid, bedoelde extra lestijden of uren-leraar, worden aangesteld als tijdelijke.

Bedoelde tijdelijken kunnen ook ingezet worden om vastbenoemden of andere tijdelijken te vervangen, indien deze laatsten het project uitvoeren.

Een inrichtende macht kan in geen geval personeelsleden vast benoemen in de extra lestijden of uren-leraar.

– *Aangenomen.*

Artikel VIII.5

De Vlaamse regering bepaalt :

- 1° de nadere beginselen inzake de doelstelling en doelgroep van de tijdelijke projecten ;
- 2° de wijze waarop de extra uren-leraar en/of extra middelen worden aangewend.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel VIII.6

De onderwijsinspectie evalueert de projecten op het einde van het schooljaar 2004-2005 en formuleert de resultaten daarvan in een advies aan de Vlaamse regering dat voorgelegd wordt aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Basisonderwijs

Artikel IX.1

Aan artikel 3 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998 en 22 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° wordt vervangen door wat volgt :

"1° aanvullende lestijden : lestijden toegekend voor godsdienst, niet-confessionele zedenleer, cultuurbeschouwing, lestijden voor het voeren van een gelijkemansbeleid, voor het voeren van een zorgbeleid, voor bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs en voor specifieke behoeften ;" ;

2° 36° wordt opgeheven ;

3° er wordt een 52ter° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"52ter°trekkende bevolking : binnenschippers, kermis- en circusexploitanten en -artiesten en woonwagenbewoners, bedoeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden ;" ;

4° er wordt een 55bis° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"55bis° vervangingsinkomen : een vergoeding voor blijvende ongeschiktheid, een invaliditeitsuitkering, een vergoeding voor volledige werkloosheid, een inkomensvervangende tegemoetkoming aan gehandicapten, een bestaansminimum of leefloon, een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of de door de regering opgelijste diverse voordelen van dezelfde aard ;".

– *Aangenomen.*

Artikel IX.2

Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.3

In artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2001, wordt § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. De inrichtende macht informeert de ouders schriftelijk over het schoolreglement voorafgaand aan de eerste inschrijving van hun kind en bij elke wijziging van het reglement.".

– *Aangenomen.*

Artikel IX.4

Aan artikel 62 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998 en 1 december 1998, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"11° in het geheel van haar werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigt.".

– *Aangenomen.*

Artikel IX.5

Aan artikel 68, § 1, van hetzelfde decreet wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

Voorzitter

"3° deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven."

– *Aangenomen.*

Artikel IX.6

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 71bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 71bis

De regering kan de financiering of subsidiëring geheel of gedeeltelijk inhouden wanneer een gefinancierde of gesubsidieerde school niet meer voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 68, § 1, 3°."

– *Aangenomen.*

Artikel IX.7

In artikel 125 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 oktober 2000, wordt § 1 opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.8

In hoofdstuk IX, afdeling 2, onderafdeling B, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 138 en 139 vormen sectie 1, met als opschrift :

"Algemene bepalingen" ;

2° aan artikel 138, § 1, worden een 6° en 7° toegevoegd, die luiden als volgt :

"6° lestijden voor het voeren van een gelijkkansenbeleid ;

7° lestijden voor het voeren van een zorgbeleid." ;

3° artikel 139 wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 139

De regering bepaalt de voorwaarden tot het verkrijgen van aanvullende lestijden bedoeld in artikel 138, 1°, 2°, 3°, 4° en 5°, alsook het aantal en de wijze van berekening ervan." ;

4° er wordt een sectie 2, bestaande uit artikel 139bis tot en met 139novies toegevoegd, die luidt als volgt :

"SECTIE 2

Lestijden voor het voeren van een gelijkkansenbeleid

Artikel 139bis

§ 1. Voor de toepassing van deze sectie gelden volgende indicatoren, verder genoemd "gelijkkansenindicatoren" :

1° het gezin leeft van een vervangingsinkomen ;

2° de leerling is tijdelijk of permanent buiten het eigen gezinsverband opgenomen door een gezin of persoon, een voorziening of een sociale dienst, bedoeld in de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand, met uitzondering van de internaten gefinancierd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

3° de ouders behoren tot de trekkende bevolking ;

4° de moeder is niet in het bezit van een diploma van het secundair onderwijs, een studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs of van een daarmee gelijkwaardig studiebewijs ;

5° de taal die gebruikt wordt voor de gangbare communicatie in het gezin is niet het Nederlands.

Voorzitter

§ 2. Het beantwoorden aan de in § 1, 1°, 3°, 4° en 5°, bedoelde gelijkheidsindicatoren wordt bewezen aan de hand van een verklaring op eer door de ouders. De regering bepaalt de wijze waarop het beantwoorden aan de in § 1, 2°, bedoelde gelijkheidsindicator wordt vastgesteld en legt de procedure vast volgens dewelke de gegevens worden gemeld aan het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij houdt daarbij rekening met de vigerende regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De documenten of verklaringen die aantonen dat leerlingen beantwoorden aan één of meer van de gelijkheidsindicatoren worden ten minste vijf jaar bewaard in de school.

§ 3. De regering kent aan elke gelijkheidsindicator een gewicht toe. Zij bepaalt tevens het maximum van de gecumuleerde gewichten, dat ten minste gelijk is aan het hoogste gewicht dat aan een gelijkheidsindicator wordt toegekend en ten hoogste gelijk is aan anderhalf maal dit hoogste gewicht.

De hoogste gewichten worden toegekend aan de in § 1, 2° en 3° bedoelde gelijkheidsindicatoren.

De in § 1, 5° bedoelde gelijkheidsindicator wordt enkel gewogen in combinatie met andere gelijkheidsindicatoren.

Artikel 139ter

Scholen kunnen voor een periode van drie schooljaren aanvullende lestijden krijgen, voorzover ze aan alle onderstaande voorwaarden voldoen :

1° op 1 februari van het voorafgaand schooljaar ten minste 10% regelmatige leerlingen tellen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren en

2° overeenkomstig de bepalingen van artikel 139quater batig gerangschikt zijn onder de in 1° bedoelde scholen en ten minste zes aanvullende lestijden genereren.

Wanneer een school op 1 januari 2002 vestigingsplaatsen heeft die niet in eenzelfde of aangrenzende gemeente of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden de verschillende

vestigingsplaatsen voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI.4 als school beschouwd.

Artikel 139quater

§ 1. De toekenning van de middelen gebeurt driejaarlijks als volgt :

1° de in artikel 139ter bedoelde scholen worden gerangschikt volgens het percentage leerlingen die beantwoorden aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren. Binnen eenzelfde percentage worden de scholen volgens het absoluut aantal van deze leerlingen gerangschikt ;

2° de leerlingen genereren op basis van het gewicht van de gelijkheidsindicatoren die op hen van toepassing zijn een aantal punten ;

3° het aantal punten van scholen met ten minste 80% leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkheidsindicatoren beantwoorden, wordt vermenigvuldigd met een door de regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5 ;

4° het aantal punten van scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vermenigvuldigd met een door de regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5.

§ 2. De regering bepaalt binnen de beschikbare begrotingskredieten hoeveel aanvullende lestijden een punt vertegenwoordigt.

De regering bepaalt tevens de regelen inzake de toekenning of herverdeling, tijdens een lopende periode van drie schooljaren, van nieuwe of vrijkomende aanvullende lestijden.

Artikel 139quinquies.

§ 1. Een school die aanvullende lestijden krijgt, werkt in het eerste trimester van het eerste schooljaar een gelijkheidsbeleid uit. Vanuit een analyse van haar beginsituatie geeft de school aan :

1° welke concrete doelstelling zij op het vlak van leerlingen, van personeelsleden, respectievelijk van school wil bereiken. De regering bepaalt

Voorzitter

doelstellingen die kunnen worden gekozen binnen volgende themata : a) de preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden, b) taalvaardigheidsonderwijs, c) intercultureel onderwijs, d) doorstroming en oriëntering, e) socio-emotionele ontwikkeling, f) leerlingen- en ouderparticipatie ; en

2° op welke manier zij deze doelstellingen wil bereiken ; en

3° op welke manier zij zichzelf in de loop van het tweede trimester van het tweede schooljaar evalueert. De regering kan een model van zelfevaluatie vastleggen.

§ 2. De aanvullende lestijden kunnen enkel worden aangewend om de in § 1 bedoelde doelstellingen te bereiken.

Artikel 139sexies

De scholen betrekken in het ontwikkelen en realiseren van de in artikel 139quinquies, § 1, bedoelde doelstellingen het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor zij worden begeleid en de in artikel VI.21 van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I bedoelde extra begeleiding.

Artikel 139septies

De scholen werken mee aan driejaarlijkse evaluaties aan de hand van steekproeven die het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitvoert. De evaluaties meten de doelmatigheid, op macroniveau, van het geïntegreerd ondersteuningaanbod.

Artikel 139octies.

§ 1. De onderwijsinspectie gaat telkens in de loop van het derde schooljaar na of, en in welke mate, de doelstellingen werden bereikt. Het bereiken van de doelstellingen wordt afgewogen tegenover de schoolcontext en de kenmerken van de schoolpopulatie.

Bij positieve evaluatie kan de school voor een nieuwe periode van drie schooljaren aanvullende

lestijden krijgen indien opnieuw aan alle voorwaarden van artikel 139ter voldaan is.

Bij negatieve evaluatie verliest de school elk recht op de in artikel 139ter bedoelde aanvullende lestijden voor de volgende periode van drie schooljaren.

§ 2. De regering legt de nadere criteria en procedurele bepalingen volgens dewelke de controle door de onderwijsinspectie geschiedt vast.

Zij voorziet in een beroepsmogelijkheid voor de school tegen een negatieve evaluatie. Het beroep wordt ingesteld bij een college van inspecteurs.

Artikel 139novies

De regering voorziet voor het schooljaar 2002-2003 in overgangsmaatregelen voor scholen voor gewoon basisonderwijs.

In functie van deze overgangsmaatregelen wordt het aantal extra lestijden onderwijsvoorrang en/of zorgverbreding dat een school in het schooljaar 2001-2002 kreeg, vergeleken met het aantal aanvullende lestijden verkregen in toepassing van artikel 139ter en 139quater.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansindicatoren voldoen, wordt het verlies van een vastgelegd aantal lestijden aangepast volgens een door de regering bepaalde sleutel.

Voor scholen met een vastgelegd percentage leerlingen die aan één of meer van de in artikel 139bis, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde gelijkekansindicatoren voldoen, wordt de winst aan lestijden aangepast volgens een door de regering bepaalde sleutel."

– *Aangenomen.*

Artikel IX.9

Aan artikel 140 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Op de leerlingen waarvan de ouders tot de trekende bevolking behoren en die niet behoren tot de in het tweede lid bedoelde groepen, wordt even-

Voorzitter

eens de coëfficiënt 1,5 toegepast. De regering kan de modaliteiten bepalen waaronder dit gebeurt. "

– *Aangenomen.*

Artikel IX.10

Artikel 145 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel IX.11

Artikel 156 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Secundair onderwijs

Artikel IX.12

Artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1996 en opgeheven door het decreet van 18 januari 2002 betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

"Artikel 6

Een onderwijsinstelling kan enkel erkend worden indien zij in het geheel van haar werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigt. "

– *Aangenomen.*

Artikel IX.13

In artikel 6quater, derde lid, van dezelfde wet worden de woorden "het 1^e lid" vervangen door de woorden "het 1^e lid en artikel 6".

– *Aangenomen.*

Artikel IX.14

Aan artikel 24, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975 en het decreet van 31 juli 1990, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"11° Deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven. "

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel IX.15

Aan artikel 41 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden een 13° en 14° toegevoegd, die luiden als volgt :

"13° in het geheel van zijn werking de internationaalrechtelijke en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder eerbiedigen ;

14° deelnemen aan en samenwerken binnen een lokaal overlegplatform opgericht overeenkomstig artikel IV.2, § 2, eerste lid, van het

Voorzitter

decreet van [...] betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Onder "samenwerken" wordt verstaan :

- de in artikel IV.4, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet bedoelde gegevens leveren en
- de in het kader van artikel IV.4, eerste lid, van hetzelfde decreet gemaakte afspraken naleven."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X**Andere bepalingen****Artikel X.1**

In het schooljaar 2002-2003 behouden de scholen :

- 1° de extra lestijden of uren-leraar onderwijsvoorrang in het buitengewoon basisonderwijs, respectievelijk het buitengewoon secundair onderwijs die zij in het schooljaar 2001-2002 ontvingen ;
- 2° de extra lestijden die zij in het schooljaar 2001-2002 ontvingen in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 betreffende de toekenning van extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de rand- en taalgrensgemeenten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI**Inwerkingtreding****Artikel XI.1**

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 september 2002, uitgezonderd :

1° artikel IV.4, 6°, IX.2, IX.3, IX.5, IX.6, IX.14 en IX.15, evenals de bepalingen van afdeling 2 van hoofdstuk IV en de bepalingen van hoofdstuk III en V, die alle in werking treden op 1 januari 2003 ;

2° de bepalingen van hoofdstuk VII, die in werking treden op 1 september 2003.

Dit decreet wordt ten laatste tegen 1 september 2006 onderworpen aan een evaluatie.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet en over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de vermindering van het aantal extra-uren zorgverbreding naar aanleiding van het gelijkkansendecreet-I – 1235 (2001-2002) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de vermindering van het aantal extra-uren zorgverbreding naar aanleiding van het gelijkkansendecreet-I.

Mevrouw Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Ramon, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Luc Van den Brande, Johan Sauwens, Ludwig Caluwé en Eric Van Rompuy, mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Mieke Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming

– 1006 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Sauwens, Caluwé en Van Rompuy, mevrouw Grouwels en mevrouw Van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de resolutie van 16 oktober 1991 houdende de prioritaire doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
- gelet op de vijf resoluties van 3 maart 1999 betreffende de volgende staatshervorming ;
- gelet op het Vlaams regeerakkoord van juli 1999 waarin in deel I, hoofdstuk 2 "Institutionele vernieuwing" een onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds een categorie A van "Hervormingen die snel doorgevoerd kunnen worden" en anderzijds een categorie B van "Noodzakelijke hervormingen waarvoor een diepgaander overleg noodzakelijk is" en waarbij voor deze laatste categorie wordt gesteld dat "in de eerste helft van deze legislatuur in het kader van de nieuwe dialoog van gemeenschap tot gemeenschap een definitieve oplossing moet worden geboden" voor een aantal knelpunten die worden opgesomd ;
- overwegende dat uit de bovenvermelde resoluties blijkt dat het Vlaams Parlement altijd zijn rol heeft opgenomen in het debat over de institutionele hervormingen en dat vanuit democratisch oogpunt gezien het Vlaams Parlement inderdaad de plaats bij uitstek is waar het debat over het institutioneel project voor Vlaanderen moet worden gevoerd ;
- overwegende dat voor de federale verkiezingen van 2003 op federaal vlak een verklaring tot herziening van de grondwet zal moeten worden

voorbereid en ingediend en dat aldus voor die datum een Vlaams programma in verband met de volgende staatshervorming moet worden geformuleerd ;

- overwegende dat halverwege de legislatuur de Vlaamse regering haar programma inzake "institutionele vernieuwing" zoals verwoord in het regeerakkoord van juli 1999 moet evalueren ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° een stand van zaken en verdere doelstellingen in verband met haar programma "institutionele vernieuwing" te formuleren in een gemotiveerde nota ;
 - 2° deze nota voor discussie voor te leggen aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 21 mei 2002 hebben de heren Van Rompuy en Van den Brande verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Sauwens heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, CD&V vraagt de behandeling van dit voorstel. We wensen in de plenaire vergadering een aantal argumenten te ontwikkelen. Ik denk niet dat de andere fracties zich verzetten tegen de behandeling. Indien dat wel het geval is, wil ik daarover wel de discussie aangaan.

De voorzitter : De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De bespreking wordt niet aangevat.

AANPASSING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ROUWHULDE

De voorzitter : Beste collega's, dames en heren, voordat we met de stemmingen aanvatten, wil ik even stilstaan bij het overlijden van Gaston Geens. Met droefheid hebben wij kennis genomen van zijn onverwachte overlijden, in de nacht van 5 op 6 juni. Hij was 71.

Met Gaston Geens verliest niet alleen de parlementaire gemeenschap een markant lid, maar verliest ook Vlaanderen een van zijn meest markante persoonlijkheden.

Gaston Geens werd geboren op 10 juni 1931 in het Hagelandse dorp Kersbeek-Miskom. Na zijn opleiding economie en rechten werd hij op dertigjarige leeftijd adjunct-secretaris bij het studiecentrum Cepass. In 1973 werd hij directeur van dat centrum.

Na enkele voorzichtige stappen op lokaal niveau startte hij zijn parlementaire carrière op 3 april 1974, wanneer hij zijn intrede deed in het parlementaire halffrond van de Senaat.

Nog in diezelfde maand ruilde hij zijn zitje in voor het lidmaatschap van de federale regering. Zo was hij van 25 april 1974 tot 8 december 1976 staatssecretaris voor Begroting en Wetenschapsbeleid in de regering-Tindemans. Tussen 8 december 1976 en 18 april 1977 was hij minister van Begroting en Wetenschapsbeleid. Aansluitend leidde hij vanaf 3 juni 1977 tot 7 oktober 1980 het kabinet Financiën en Begroting en was hij van 18 mei 1980 tot 21 september 1981 adjunct voor Nationale Opvoeding bij de minister van Nationale Opvoeding Calewaert.

Op regionaal niveau was Gaston Geens lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap van 4 april 1974 tot 1 oktober 1980 en van de Vlaamse Raad van 1 oktober 1980 tot 21 mei 1995. Hij werd op 22 december 1981 de voorzitter van de eerste autonome Vlaamse regering, die toen nog Vlaamse Executieve heette, en hij hanteerde de voorzittershamer meer dan tien jaar lang, om exact te zijn tot 7 januari 1992. Van 22 oktober 1980 tot 21 december 1981 was hij eveneens voorzitter van de Vlaamse deelregering.

Achtereenvolgens was hij ook gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid van 22 december 1981 tot 3 februari 1988, gemeenschapsminister van Economie van 3 februari 1988 tot 18 oktober 1988 en gemeenschapsminister van Financiën en Begroting van 18 oktober 1988 tot 7 januari 1992.

Persoonlijk heb ik zijn werkzaamheden goed kunnen overschouwen tussen 1981 en 1988 vanuit de oppositie en van 1988 tot 1992 als zijn toenmalige vice-voorzitter en gemeenschapsminister van Economie. Ik leerde een wijs man kennen die opstond voor nieuwe ideeën, keihard over dossiers discussieerde, maar vooral inhoud prefereerde in de politiek.

Op 25 april 1995 nam hij afscheid van zijn actieve politieke loopbaan. Drie jaar later, meer bepaald op 20 juli 1998, werd Gaston Geens benoemd tot Minister van Staat.

Gaston Geens zal de geschiedenis ingaan als de voorzitter van de eerste Vlaamse Executieve en als de man die aan de basis lag van een zelfstandig Vlaams beleid.

Voorzitter

Met zijn grote en visionaire belangstelling voor micro-elektronica en informatisering gaf hij de Vlaamse industrie belangrijke impulsen. Zo introduceerde hij in 1981, om de Vlaamse industrie aan te sporen tot grotere aandacht voor de snelle technologische ontwikkeling, de derde industriële revolutie in Vlaanderen en de Flanders Technology-beurzen. Beide initiatieven mogen terecht als zijn geesteskinders worden beschouwd. Gesteund door de Vlaamse regering en op initiatief van het Vlaams Economisch Verbond zorgde hij er eveneens voor dat een aantal belangenorganisaties van spitstechnologische sectoren werden opgericht. Hierdoor legde hij mee de basis voor de economische toekomst van Vlaanderen en zorgde hij ervoor dat Vlaanderen op hoogtechnologisch vlak een internationale speler zou worden.

Voor ons allen, en in het bijzonder voor de Vlaamse parlementaire gemeenschap, was Gaston Geens een voorbeeld als minister, als volksvertegenwoordiger, als visionair politicus en als mens. Dit ongeacht of we het met al zijn stellingnamen en visies eens waren of niet. Hij leeft voort in onze herinnering.

Mag ik u verzoeken om een minuut stilte uit respect voor de overledene. (*De plenaire vergadering neemt een minuut stilte in acht.*)

ONTWERP VAN DECREET betreffende gelijke onderwijskansen-I

– 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen III.1, III.7 en VI.2 en over de artikelen III.1, III.7 en VI.2. van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 84 van de heer Van Dijck op artikel III.1.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
47 leden hebben ja geantwoord ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques

Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 87 van de heren Van Hauthem, Librecht en Huybrechts op artikel III.1.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
17 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
Demol Johan
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie

Voorzitter

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans

Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel III.1 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 86 van de heren Vanleenhove en Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Ramon en Dirk De Cock op artikel III.7.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
92 leden hebben ja geantwoord ;
20 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri

Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwkerke André
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
Demol Johan
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Loones Jan

Voorzitter

Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel III.7 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 85 van de heer Van Dijck op artikel VI.2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 45 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter

Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos

Voorzitter

Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Hauthem Joris

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 88 van mevrouw Grouwels, de heer Vanleenhove, mevrouw Becq, de heer De Meyer en mevrouw Heeren op artikel VI.2.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel VI.2 aangenomen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik heb me bij de stemming over dit amendement onthouden om een beetje mijn beklag te maken over het feit dat we op een aantal pertinente opmerkingen in verband met de Brusselse situatie en de situatie in de Brusselse Rand geen antwoord hebben gekregen. Daarom en omdat er een amendement is goedgekeurd, vragen we een tweede lezing.

De voorzitter : Ik stel voor de tweede lezing toe te voegen aan de agenda van woensdag 19 juni 2002.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en Jos De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs

– 579 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Heeren, mevrouw Grouwels en de heren Martens, Vanleenhove en De Meyer betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 95 leden hebben ja geantwoord ;
 17 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques

Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees

Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Demol Johan
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen

Voorzitter

Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Eric Van Rompuy, Luc Van den Brande, Johan Sauwens, Ludwig Caluwé en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van het op 7 mei 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorgenoemen wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving
 – 1199 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Van den Brande, Sauwens, Caluwé en mevrouw Van Hecke tot besluit van het op 7 mei 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de voorgenoemen wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we kijken met zeer veel belangstelling uit naar het stemgedrag van de vertegenwoordigers van Spirit. De heer Lauwers heeft tijdens het debat over de voorgenoemen wijzigingen aan het kiesstelsel en de kieswetgeving gezegd dat hij zich geen zorgen maakt omdat er toch niets van komt. Hij zei ook dat minister-president Dewael heeft onderhandeld in zijn hoedanigheid van VLD'er, en niet als minister-president van de Vlaamse regering. De heer Lauwers voelt zich dus niet gebonden door de gemaakte afspraken. Hij uitte grote bezwaren over de voorstellen tot invoering van een paritaire Senaat, de overdracht van bevoegdheden inzake buitenlands beleid naar het nationale niveau, de kiesdrempels en Brussel-Halle-Vilvoorde. Dat laatste is volkomen terecht, want de Raad van State heeft de regeling voor

Brussel-Halle-Vilvoorde ongrondwettig verklaard. Wat de Raad van State zegt, is blijkbaar niet echt belangrijk meer. Dat is ook het geval met berekeningen dat de Vlamingen met die regeling 2 zetels zullen verliezen.

Wat onze bevoegdheden betreft, heeft minister-president Dewael aangekondigd dat we ook voor de verkiezing van het Vlaams Parlement een nieuw kiesstelsel zullen gebruiken. Er komen provinciale kieskringen met nationale lijsttrekkers. Hij zei iets interessant, waarover de meerderheid goed moet nadenken. Hij zei dat het voorstel zou worden ingediend zonder dat daarover overleg met de democratische fracties wordt gepleegd. Dat ontwerp moet een twee derde meerderheid halen om te worden goedgekeurd. De meerderheidspartijen rekenen dus op de steun van het Vlaams Blok. Het Vlaams Blok wordt uitgenodigd om de provinciale kieskringen met nationale lijsttrekkers goed te keuren. De heer Dewinter moet daar zin in krijgen met het vooruitzicht dat hij zich in geheel Vlaanderen verkiesbaar kan stellen. Dit nieuwe kiessysteem geeft een duw in de rug van de vedettencultus, de grootschaligheid, het populisme en de vermarkting van de politiek. Men rekent daarvoor op de steun van het Vlaams Blok. Het Vlaams Blok is uitgenodigd om daaraan bij te dragen.

Onze houding is duidelijk. Ik kijk naar Agalev. Wat denkt Agalev van de vedettencultus, de grootschaligheid, het populisme, de vermarkting van de politiek en de inschakeling van nationale lijsttrekkers? In elk geval rekent men op het Vlaams Blok. Het cordon sanitaire wordt opgeheven om met wijzigingen aan de kieswetgeving de eigen posities te versterken. Dat hoopt men tenminste. We staan voor een kentering.

Als het de meerderheid uitkomt, zal het Vlaams Blok worden uitgenodigd om het nieuwe kiessysteem goed te keuren. Het is nodig om in het nieuwe kiessysteem wat meer macht te hebben, maar om fundamentele principes gaat het niet. De hitparadedemocratie, de personencultus en het individualisme zullen worden gerealiseerd. Het zal niet met ons zijn, maar met het Vlaams Blok. Wij wachten op dat ontwerp om te zien af het cordon sanitaire wordt doorbroken. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Francis Vermeiren : Ik zal geen schorsing van de zitting vragen om de notulen van de vergadering op te vragen waarin de minister-president dit zou hebben verklaard. Blijkbaar heeft de heer Van Rompuy iets anders begrepen.

Vermeiren

Ik bevestig dat de minister-president gezegd heeft dat het parlement als dusdanig over de voorstellen, die zullen worden geformuleerd, zal oordelen. Dit is ook de meest democratische gedachte. Ik heb nooit gehoord dat de minister-president een beroep zou hebben gedaan op degenen die u vernoemt. Dat is niet correct. Ik wens dit hier duidelijk te benadrukken.

De heer Herman Lauwers : Ik zeg aan de heer Van Rompuy dat hij het ons bijzonder gemakkelijk heeft gemaakt. De motie van aanbeveling gaat uit van een aantal overwegingen. Als het gaat over de paritaire Senaat, de bevoegdheden inzake buitenlands beleid en de nieuwe, onduidelijke regeling voor de belangenconflicten, betreft het steeds federale bevoegdheden. Dit parlement is hier niet verantwoordelijk voor.

Het Vlaams Parlement is wel bevoegd voor het herindelen van kieskringen. Dat wijst u af. Wij wijzen dit onderdeel van het akkoord echter niet af, want wij zijn er voorstander van. Wij willen dit wel mee realiseren in het Vlaams Parlement. Bovendien zegt u dat de Vlaamse regering en de Vlaamse meerderheidspartijen betrokken zijn geweest bij het opstellen van dit akkoord. Dat is flagrant onjuist. De minister-president heeft dit ook zo verklaard. De inhoud van de motie maakt het ons gemakkelijk om ze radicaal te verwerpen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik zal de heer Vermeiren de Handelingen overmaken. Daar kan hij op pagina 29 lezen dat de minister-president dit in het Vlaams Parlement zal indienen en dat hij met de democratische fracties geen overleg zal plegen, en ook dat CD&V hier niet zal worden bij betrokken. Wij weten waar we aan toe zijn.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat de heer Van Rompuy mij gelijk geeft.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de heer Timmermans en ikzelf zullen ons onthouden bij deze stemming. De tekst van de motie die hier voorligt, draagt niet onze volledige goedkeuring weg.

Wij willen met onze onthouding protesteren tegen het feit dat een aantal sp.a- en VLD-bonzen deze kieshervorming door de strot van de parlementsleden willen duwen, zonder raadpleging van de achterban. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De achterban is hier immers tegen gekant. Desondanks wil men deze hervorming van de provinciale kieskringen realiseren. De voorbije jaren heb ik er altijd voor horen pleiten dat de kloof tussen de kiezer en de verkozene moest worden gedicht of zo klein mogelijk worden gehouden. Met het realiseren van provinciale kieskringen gaat men de tegenovergestelde weg op. Om die reden zullen wij ons onthouden. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik neem met grote aandacht kennis van de belangrijke verklaring van de sp.a-volksvertegenwoordigers.

Mijnheer Vermeiren, laten we heel duidelijk zijn. Ik herinner me het debat op basis waarvan we deze motie van aanbeveling hebben ingediend. De minister-president heeft verklaard dat het niet de bedoeling is van de Vlaamse regering om daarover onderhandelingen te voeren met de democratische oppositie. Ik citeer : 'Dit voorstel kan worden ingediend door de meerderheid. In de schoot van dit parlement moet dan worden vastgesteld of er al dan niet een tweederde meerderheid kan worden gerealiseerd.'

Onze fractieleider heeft heel duidelijk gemaakt dat CD&V deze kieshervorming niet zal goedkeuren. Daaruit kunnen we alleen besluiten dat er een beroep wordt gedaan op het Vlaams Blok voor deze hervorming. Daarover is geen enkele discussie mogelijk. Het ware beter dat dit in grote duidelijkheid wordt gezegd. Hier had de meerderheid het enerzijds over de lichaamstaal en legde ze grote verklaringen af tegen het Vlaams Blok, maar anderzijds doet ze nu een beroep op die partij om een fundamentele hervorming door te voeren. Laat dus die hypocrisie varen : dat is de realiteit. (*Applaus bij CD&V/Rumoer*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik voel me verplicht de heer Van den Brande van repliek te dienen, in de grootste sereniteit. Ik

Vermeiren

heb hier gedurende zoveel jaren horen bepleiten dat het parlement het laatste woord zou krijgen.

Ik heb de minister-president horen zeggen dat een en ander zou worden ingediend bij het parlement en het voorwerp moet uitmaken van een discussie in dit parlement. De fractieleider van CD&V heeft verklaard dat hij deze kieshervorming niet zal goedkeuren. Als u dat vandaag beaamt, dan betekent dit tegelijk dat CD&V in de toekomst niet deelneemt aan discussies die terzake in dit parlement kunnen plaatsvinden in het kader van de parlementaire democratie. (*Rumoer*)

Na de argumenten te hebben gehoord, ben ik er helemaal niet zeker van dat de CD&V niet van mening verandert of haar fout inziet. Het zou niet de eerste maal zijn. Ik heb daar geen moeite mee.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Vermeiren, ik citeer nogmaals letterlijk de minister-president : 'Het is niet de bedoeling van de Vlaamse regering om daarover onderhandelingen te gaan voeren met de democratische oppositie.' Hij sluit ons al uit alvorens het begint. Dit is het beste bewijs dat de meerderheid alleen naar het Vlaams Blok kijkt. Zeg het dan ! Zeg het dan, in plaats van die hypocrisie ! U hebt er geen tweederde meerderheid voor, dus doet u het met het Vlaams Blok. Doe het dan maar !

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, de minister-president heeft terecht gezegd dat dit geen regeringsontwerp is. Hij heeft dus niet de bedoeling om in naam van de regering daarover discussies aan te gaan met de parlamentsfracties. Het is aan de meerderheidspartijen of aan andere fracties om dit als voorstel in te dienen.

Ik herinner me deze discussie nog vrij goed. In diezelfde discussie heeft de minister-president ook duidelijk aangegeven dat hij niet namens de Vlaamse regering aanwezig was bij dat overleg, maar wel namens de VLD. Dat is ook de reden waarom hij zegt dat hij daar geen discussie over aangaat als regeringslid ten opzichte van de fracties. Het is een kwestie van de fracties. Het wordt door de fracties ingediend en het parlement zal het moeten behandelen. Dat is de juiste context van wat daar staat.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, er wordt alweer vijf minuten lang over ons gepraat. Het Vlaams Blok is blijkbaar de joker die men overal wil uitspelen om aan een soort opbod te doen in het politiek correcte denken.

Eerlijk gezegd, toen de minister-president zei dat hij daarover geen overleg zou plegen met de democratische oppositie, dan wist ik al dat hij ook niet met ons zou praten. Hij heeft dat overigens ook niet gedaan. Het is wel grappig om vast te stellen dat men ons nu blijkbaar de sleutel van heel die kieshervorming in handen schuift. We zullen nog wel zien wat dat allemaal met zich meebrengt.

Het gaat hier echter over ons als zogenaamd niet-democratische fractie. In dat verband wil ik toch wel het volgende zeggen. Ik heb hier de heer De Loor gehoord, die zich onthoudt op de motie die naar aanleiding van heel de discussie over de kieshervorming heeft plaatsgehad. Wat heeft de heer De Loor gezegd ? Hij heeft gezegd dat een paar sp.a-bonzen en een paar VLD-bonzen dat in elkaar hebben gedraaid zonder de achterban te raadplegen. Ik stel me dus grote vragen over het democratisch gehalte van de sp.a-fractie en van de sp.a tout court als ik zelfs een van de basismilitanten en basisparlementariërs van de sp.a daar op die manier over hoor praten.

Als u het dus nog eens hebt over ons als een ondemocratische fractie of een ondemocratische partij, hou daar dan mee op, kijk in eigen boezem en luister naar wat de heer De Loor in dat verband over zijn eigen partij te vertellen heeft. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats de collega's van CD&V, ik ga me niet mengen in een discussie over de democratische oppositie, de niet-democratische oppositie en over partijen, hun standpunten en hun interne structuur. Mijnheer Van Rompuy, ik wil gewoon zeggen dat we in dit parlement het forum van de democratie zijn, als partijen, als fracties en als parlamentsleden.

Indien de regering en de partijen die deel uitmaken van de regering, ervoor kiezen om een voorstel of een ontwerp in te dienen zonder het eerst op een of andere sofa of canapé te bespreken met deze of gene, dan zal het aan dit democratische

Tobback

forum bij uitstek worden voorgelegd om op een democratische, open en publieke manier bediscussieerd te worden door alle partijen die er zijn. Iedereen zal dan de gelegenheid krijgen om daar zijn standpunt over toe te lichten, te bepalen en te handhaven dan wel te wijzigen. Dat geldt ook voor CD&V, die daar als democratische partij de volste vrijheid toe heeft.

De heer Eric Van Rompuy : Dank u.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, ik stel trouwens vast dat u wat dat betreft nu al zegt dat u niet bereid bent om dat democratische debat te voeren. U hebt de tekst nog niet gezien, maar u zegt al dat u hem niet zult steunen. Ik vind dat toch ook een eigenaardige opvatting van parlementaire democratie. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Hoe dan ook, het voorstel zal er liggen. Iedereen zal er op een democratische manier over kunnen discussiëren, debatteren en beslissen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Ik wil niet ingaan op de canapétheorie van de heer Tobback. Ik weet enkel het volgende met betrekking tot minister-president Dewael. Ik begrijp niet goed hoe het mogelijk is dat een leider of coach van een ploeg in individuele of in partijnaam een verbintenis aangaat voor een hele regering en voor een meerderheid. Dat laat ik nu even in het midden. (*Opmerkingen van de heer Karel De Gucht en van de heer Francis Vermeiren*)

Ik hoor de heer De Gucht daarnet echter zeggen dat de regering geen ontwerp zal indienen, maar dat de meerderheidsfracties een voorstel zullen indienen. Dan is mijn vraag aan de meerderheidsfracties of ze met CD&V daarover gesprekken zullen voeren. U weet immers dat we niet akkoord gaan met deze hervorming omwille van het democratisch principe om zo dicht mogelijk bij de mensen te staan. Als de meerderheidsfracties deze onderhandelingen niet met ons voeren, en ze wensen dat om andere redenen ook niet te doen met het Vlaams Blok, dan is er bij voorbaat geen bijzondere meerderheid om deze hervorming door te voeren. Het is dus van meet af aan een schijnvertoning. Als u resultaten wil, dan moet u duidelijk zijn. Het besluit is altijd hetzelfde. Het is alleen met het

Vlaams Blok dat u tot deze hervorming kunt komen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
47 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke

Voorzitter

Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo

Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Loor Herman
 Timmermans Jacques

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de offertes voor de Euronauten-campagne door het communicatiebureau Slangen en Partners
 – 1205 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwe tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de offertes voor de Euronauten-campagne door het communicatiebureau Slangen en Partners.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
61 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
47 leden hebben ja geantwoord ;
62 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland

Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan

Voorzitter

Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer André-Emiel Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het instellen van een zogenaamde overlasttaks door verschillende steden en gemeenten
 – 1206 (2001-2002) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Penris en Dewinter tot besluit van de op 14 mei 2002 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het instellen van een zogenaamde overlasttaks door verschillende steden en gemeenten.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, collega's, het was de verdienste van de heer Bogaert het debat over de overlasttaks in het parlement ter sprake te brengen. We hebben toen, op 14 mei, met zekere verbazing kennis genomen van het voorneemen van de minister om de provinciegouverneurs opdracht te geven de bestaande overlastreglementen in de gemeenten waar ze reeds werden toegepast, te schorsen.

Sindsdien heeft het debat een koortsachtige evolutie gekend, en is er op het terrein heel wat veranderd, zodat de motie die we onmiddellijk na afsluiting van het debat hadden ingediend, niet meer opportuun is. We hebben immers vastgesteld dat het compromis tussen de minister en de betrokken gemeenten de goedkeuring van die gemeenten wegdraagt, althans voorlopig. Vermits een van de basisargumenten van onze motie de gemeentelijke autonomie betrof, heeft het nog weinig zin deze motie nog aan te houden. We trekken ze dan ook in.

De voorzitter : De met redenen omklede motie van de heren Penris en Dewinter is hierbij ingetrokken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Bart De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door de heer Chokri Mahassine in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, betreffende het inburgeringsbeleid
 – 1225 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door de heer Mahassine in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, betreffende het inburgeringsbeleid.

Door de heer Mahassine, mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Moreau, mevrouw Declercq en de

Voorzitter

heer Lauwers werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heer Chokri Mahassine, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer André Moreau, mevrouw Veerle Declercq en de heer Herman Lauwers

De tekst van de met redenen omklede motie vervangen door wat volgt :

"Het Vlaams Parlement,

- gehoord de interpellatie van de heer Chokri Mahassine ;
- gehoord het antwoord van minister Mieke Vogels ;
- overwegende dat :

1° een breed, efficiënt en goed ontwikkeld inburgeringsbeleid belangrijk is, zowel voor nieuwkomers als voor onze maatschappij ;

2° er in 2002 voor slechts 34 % van de beperkt toegelaten groep nieuwkomers een inburgeringstraject in het vooruitzicht is gesteld ;

3° er wachtlijsten blijven bestaan voor taalopleidingen zowel in het kader van onderwijs als van tewerkstelling ;

4° het opsplitsen in twee trajecten van de huidige inburgeringstrajecten niet naadloos verloopt ;

5° niet enkel bij echte nieuwkomers, maar ook bij nieuwkomers die hier al een tijd zijn, de vraag naar taalopleidingen en integratie- en participatiekansen het aanbod veruit overstijgt ;

- vraagt de Vlaamse regering :

1° een duidelijk stappenplan op te stellen om tot een behoeftedekkend onthaal- en inburgeringsaanbod te komen, waarbij ook de vervoltrajecten door de reguliere voorzieningen decretaal verzekerd worden ;

2° de huidige experimentele inburgeringstrajecten 2000-2001 grondig te evalueren en daarbij aandacht te hebben voor :

- a) de bereikte en niet-bereikte groep ;
- b) de wachtlijsten, instapmomenten en de differentiatie in het bestaande aanbod NT2, en maatschappelijke oriëntering ;
- c) de vereiste uren en de kwaliteit van het huidige aanbod ;
- d) de toeleiding naar werk, noodzaak daarbij van een geïntegreerde taal- en beroepsopleiding ;
- e) het afstemmen van de individuele trajectbegeleiding op de voorgeschiedenis en levensloopbaanoriëntatie van de kandidaat ;
- f) de mogelijke voor- en nadelen van het al dan niet opsplitsen van het programma in twee trajecten ;
- g) de kostprijs van de bestaande trajecten ;
- h) de specifieke inbreng van gemeenten, onthaalbureaus, integratiecentra, migrantenverenigingen en vrijwilligers ;
- i) de noodzakelijk maximale verankering van de inburgeringstrajecten in reguliere voorzieningen ;

3° mogelijkheden en stimuli te geven op basis van een behoeftenonderzoek om de hier reeds verblijvende allochtonen NT2-taalopleidingen, en geïntegreerde taal- en beroepsopleidingen te laten volgen en actief te laten deelnemen aan het maatschappelijk leven. "

De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de commissievergadering werd uitgebreid en constructief gedebatteerd over inburgering, ook met de minister. De indieners vragen met deze motie aan de Vlaamse regering aandacht te schenken aan enkele punten die volgens ons essentieel zijn voor een effectief en daadkrachtig inburgeringsbeleid.

In de eerste plaats moet er een duidelijk stappenplan worden gemaakt, om zo snel mogelijk een inburgeringsaanbod voor alle nieuwkomers te creëren.

Mahassine

ren. Daarvoor moeten de nodige middelen worden vrijgemaakt. Alleen zo kunnen nieuwkomers op een degelijke manier worden opgevangen en ingeburgerd. Daarbij mogen we ook de groep migranten niet vergeten die hier al enige tijd verblijft, maar er omwille van allerlei redenen nog niet in is geslaagd zich volledig in te burgeren.

Er moet zeker ook worden voorzien in voldoende uren Nederlandse taallessen. We mogen ons immers niet blindstaren op de normen. Iedereen leert nu eenmaal op een ander tempo. Het doel moet zijn elke deelnemer daadwerkelijk Nederlands aan te leren.

Ten slotte is het duidelijk dat inburgering niet alleen een zaak is van de integratiesector. Ook in de sectoren werkgelegenheid en onderwijs moeten de nodige inspanningen worden gedaan. We hopen dat daar de nodige stimulansen voor worden gegeven. Er moet niet alleen maar een onthaalbeleid zijn, maar ook een echt inburgeringsbeleid.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de interpellatie van de heer Mahassine hebben we een motie ingediend. Deze motie wordt nu door middel van een amendement aangevuld en licht gewijzigd.

We vinden het belangrijk om met een zo groot mogelijke meerderheid in het Vlaams Parlement duidelijk te maken dat we een goede inburgering en integratie van nieuwkomers en oudkomers betrachten. Op dit vlak hebben beide partijen een aantal toegevingen gedaan. Ik vind dit een belangrijk signaal.

De Vlaamse regering heeft een ontwerp van decreet betreffende de inburgering ingediend. Het gevolg van deze motie is dat dit ontwerp van decreet moet worden aangepast en geamendeerd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Wij gaan thans over tot de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
93 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;
17 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky

Voorzitter

Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Demol Johan

Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Zich ONTHOUDEN heeft :

De Maght-Aelbrecht Anny

Het amendement is aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer De Smet.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 93 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 17 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan

Voorzitter

De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria

Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Demol Johan
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Zich ONTHOUDEN heeft :

De Maght-Aelbrecht Anny

Het amendement is aangenomen.

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Bart De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de knelpunten in de initiatieven buitenschoolse kinderopvang – 1226 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer De Smet tot besluit van de op 21 mei 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de knelpunten in de initiatieven buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, voor veel kinderen staat de vakantie voor de deur. Heel wat initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang spelen hierop in. Maar nog heel veel kinderen wachten op een dergelijk initiatief. Bovendien is het niet bij alle bestaande initiatieven duidelijk hoe ze de bestaande regelingen moeten toepassen. Deze motie vraagt om duidelijkheid voor reeds werkende initiatieven en om financiële ondersteuning voor de initiatieven die willen opstarten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
48 leden hebben ja geantwoord ;
62 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu

De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Cock Dirk

Voorzitter

De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Julien Librecht, Pieter Huybrechts, Wilfried Aers en Roland Van Goethem tot besluit van de op 23 mei 2002 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de activering van geschiedenislessen over de Tweede Wereldoorlog en de politieke oriëntering ervan – 1228 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Librecht, Huybrechts, Aers en Van Goethem tot besluit van de op 23 mei 2002 door de heer Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de activering van geschiedenislessen over de Tweede Wereldoorlog en de politieke oriëntering ervan.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 17 leden hebben ja geantwoord ;
 90 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Demol Johan
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen

Voorzitter

Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bogaert André-Emiel
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan

Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijk Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 19 juni 2002 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.29 uur.*
